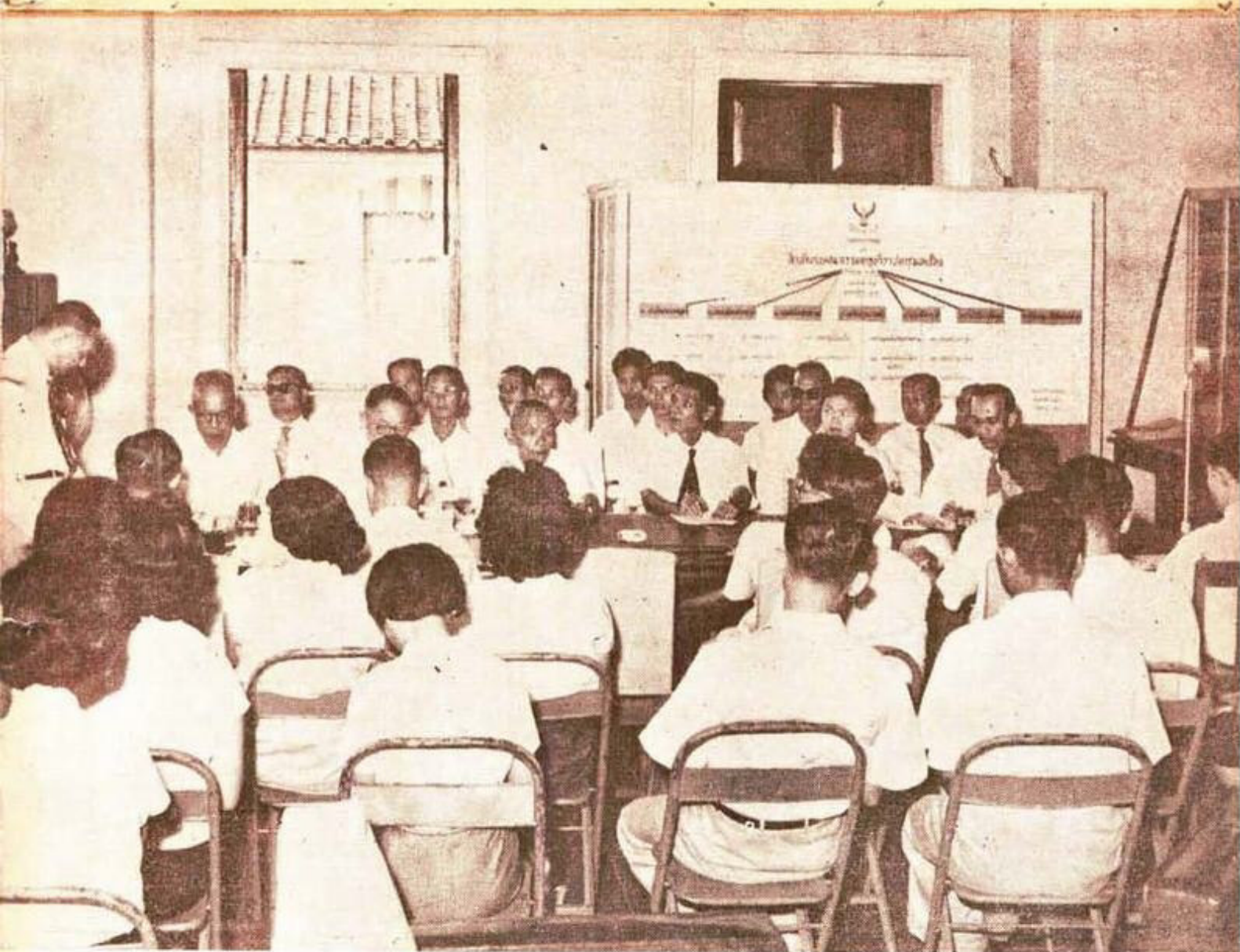


วารสาร

๒

ข้าราชการ

CIVIL OFFICIALS' MAGAZINE



ให้ความรู้แก่ข้าราชการในทางปฏิบัติงานและสอบเลื่อนฐาน:

ปีที่ 3 ฉบับที่ 10 ตุลาคม 2501

อธิบายภาพปก

การฝึกอบรมข้าราชการในสำนักงาน ก.พ.

เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ค.ศ. ๒๕๐๑ สำนักงาน ก.พ. ได้เริ่มจัดฝึกอบรมข้าราชการตามนโยบายของ
รัฐบาล โดยเปิดการฝึกอบรมข้าราชการชั้นหัวหน้า (Supervisor) เป็นลำดับแรก จำนวน ๒๒ คน
ที่งานเลขาธิการ ก.พ. กล่าวเปิดการฝึกอบรม แล้วชี้แจงนโยบายและโครงการฝึกอบรม
ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทราบว่า การฝึกอบรมข้าราชการ เป็นนโยบายของรัฐบาล ซึ่งได้มี
มติคณะรัฐมนตรีให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ ถือเป็นนโยบายปฏิบัติว่า การฝึกอบรมข้าราชการ
เป็นความรับผิดชอบส่วนหนึ่งในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ
ปฏิบัติตามต่อไป คือ

“๑. ดำเนินการฝึกอบรมข้าราชการในสังกัดให้เป็นไปตามนโยบายและโครงการฝึกอบรม
ของรัฐบาลและดำเนินการตามระเบียบและวิธีการฝึกอบรมซึ่งคณะกรรมการที่ปรึกษาของรัฐบาล
ในการฝึกอบรมข้าราชการได้วางไว้

๒. ส่งเสริมการฝึกอบรมข้าราชการให้แผ่ขยายและเจริญก้าวหน้า

๓. ให้โอกาสและสนับสนุนข้าราชการในสังกัดให้ได้รับการฝึกอบรมโดยทั่วถึงกัน”

สำหรับการฝึกอบรมข้าราชการในสำนักงาน ก.พ. นั้น มีโครงการฝึกอบรมแบ่งผู้เข้ารับการ
ฝึกอบรมเป็น ๓ พวก คือ

(ก) ผู้เริ่มเข้ารับราชการ จะได้รับการอบรมทันทีก่อนเข้ารับหน้าที่ เพื่อให้เข้าใจใน
ระเบียบราชการต่างๆ อันเป็นกิจเบื้องต้นที่ข้าราชการควรรู้ เช่น วินัย กำหนดเขตอำนาจ ระเบียบ
การลา วินัยตราสารและส่วนราชการของสำนักงานกับหน้าที่โดยย่อ เป็นต้น

(ข) ข้าราชการชั้นหัวหน้า จะได้รับการอบรมตามหลักสูตร Supervisory Training
Course เพื่อให้รู้หลักวิชาการควบคุมงาน (Supervision) การจัดองค์การและวิธีปฏิบัติงาน
(Organization & Management) หลักการเป็นผู้นำ (Leadership) หลักวิชามนุษยสัมพันธ์
(Human Relations) กับอบรมให้มีความรู้อย่างกว้างขวางในกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวกับ
งานในหน้าที่ของ ก.พ.

(ค) เสมียนพนักงาน จะได้รับการอบรมให้เข้าใจในระเบียบราชการอันเป็นกิจเบื้องต้น
ที่ข้าราชการควรรู้ เช่น วินัย และระเบียบราชการต่างๆ วินัยตราสาร กับอบรมให้รู้หน้าที่
ทั่วไปของสำนักงานและความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับระหว่งงานของกองและแผนกต่างๆ ตลอดจนกฎ
หมายและระเบียบเกี่ยวกับงานในหน้าที่ ก.พ.

เมื่อท่านเลขาธิการ ก.พ. กล่าวเปิดการอบรมแล้วก็เชิญอาจารย์ ชนบรยายตามตาราง
อบรมต่อไป.



วารสาร

ข้าราชการ

CIVIL OFFICIALS' MAGAZINE

หนังสือรายเดือนของสำนักงาน ก.พ. ในความอำนวยการของเลขาธิการ ก.พ.

ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๐๐

กรรมการดำเนินงาน

รองเลขาธิการ ก.พ.

ประธานกรรมการ

ผู้อำนวยการกอง

และหัวหน้ากองต่างๆในสำนักงาน ก.พ.

กรรมการ

นายประวณ ณ นคร

ผู้จัดการ

ระเบียบการ

คำบำรุง

ปีละ ๓๐ บาท (รวมค่าส่งด้วยแล้ว)

การบอกรับ

แจ้งความจำนงเป็นต้นมาชิก พร้อม
ฉบับตั้งเงินคำบำรุงล่วงหน้าไปยัง นาย
ประวณ ณ นคร ผู้จัดการวารสาร
ข้าราชการ สำนักงาน ก.พ. ในพระบรม
มหาราชวัง พระนคร จ่ายเงินที่ ป.ณ.
หน้าพระลาน (สำหรับตามกระทรวง
ทบวงกรมในพระนคร ตั้งทางโทรศัพท์
๒๒๘๐๓ ให้เจ้าหน้าที่มาขอเก็บเงินคำ
บำรุงที่ท่านก็ได้)

สารบัญ

ภาคความรู้ในทางปฏิบัติงาน

หน้า

พ.ร.บ., พ.ร.ฎ., กฎ ก.พ.	๓
การจัดองค์การและวิธีปฏิบัติงาน...	๓๕
ประมุขคดี	๓๗
ประสิทธิภาพของราชการ	๓๘
สิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับจากการอบรม	๔๓
แก้ปัญหา	๔๕
เก็บตกจาก โต๊ะประชุม ก.พ.	๔๓
ปัญหา พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน	๔๕
ระเบียบคดี	๔๖

ภาคความรู้ในทางสอบเลื่อนฐานะ

ภาษาอังกฤษ	๔๘
ภาษาไทย	๕๗
แนวเรียงความ	๖๐
ย่อประวัติศาสตร์ไทย	๖๓
สรุปเหตุการณ์ทั่วโลก	๖๗
เก่งข้อสอบ... ..	๖๗
ข้อสอบข้าราชการพลเรือน	๗๗
เฉลยสอบเขาวงกตฉบับก่อน	ปกหลังด้านใน
สอบเขาวงกต	หลังปก

ถ้วยแกลง

ท่านสมาชิกที่รักและเคารพ

วารสารข้าราชการฉบับที่อยู่ในมือของท่าน และฉบับที่ผ่านมาแล้ว ๒ ฉบับ มีบางสิ่งบางอย่างที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งอาจทำให้สมาชิกสงสัยว่าจะเปลี่ยนชื่อหรือเปลี่ยนผู้จัดการ หรืออย่างไรแน่ สิ่งที่เปลี่ยนไปนั้น สิ่งแรก คือ ภาพหน้าปก ซึ่งเดิมเคยเป็นรูปสถานที่ เปลี่ยนมาเป็นรูปเหตุการณ์ อีกสิ่งหนึ่งที่เปลี่ยนไปคือ บางเรื่องมีภาพภาคคนแทรกและเขียนด้วย "สำนวนแปร่งๆ" หรือบางคนอาจจะว่า "สำนวนคำๆ" ก็ได้ เหตุที่เปลี่ยนแปลงไปนี้หาใช่เป็นเพราะวารสารข้าราชการเปลี่ยนชื่อหรือเปลี่ยนผู้จัดการไม่ ชื่อของวารสารยังคงเดิมคือ "ให้ความรู้แก่ข้าราชการในทางปฏิบัติงาน และสอบเลื่อนฐานะ" ผู้จัดการก็ยังคนเดิมคือ ผมเอง เหตุที่เปลี่ยนไปนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของแผนการปรับปรุงวารสารข้าราชการเท่านั้น ที่เปลี่ยนสำนวนการเขียนในบางเรื่อง ก็เพราะสมาชิกร้องว่าวารสารข้าราชการลงแต่เรื่องหนักๆทั้งนั้น เราไม่อยากจะลงเรื่องเบาสมองที่ไร้สาระ จึงได้เปลี่ยนเรื่องหนักให้เป็นเรื่องเบา โดยเปลี่ยนเฉพาะวิธีเขียน ส่วนสาระที่จะให้ความรู้ในทางปฏิบัติงาน ยังคงไว้โดยครบถ้วน นี่เป็นแต่เพียงส่วนหนึ่งของการปรับปรุงเท่านั้น ขั้นตอนต่อไปสำหรับภาคความรู้ในทางปฏิบัติงาน นอกจากเรื่องที่ตั้งอยู่เป็นประจำแล้ว จะได้นำระเบียบข้าราชการพลเรือนของประเทศต่าง ๆ ซึ่งกำลังรวบรวมอยู่และเรื่องอื่น ๆ มาลงเพิ่มเติมอีกด้วย ส่วนภาคความรู้ในทางสอบเลื่อนฐานะ ซึ่งท่านอาจรู้สึกว่าคุณทอดทิ้งไปหน่อย เราจะได้เริ่มเอาใจใส่และปรับปรุงเพิ่มเติมให้ดียิ่งขึ้นตั้งแต่ฉบับหน้าเป็นต้นไป

บัดนี้ ถึงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๐๓ สมาชิกวารสารข้าราชการประเภทเดี่ยวนำรางวัลมีจำนวน ๔๐๔๗ คนแล้ว สมาชิกเลขที่ ๔๐๐๐ ได้แก่ คุณประกอบ คำพิทักษ์ ซึ่งอยู่กรมราชทัณฑ์ตนเอง เราถือค่าเป็น Luoky Number ซึ่งจะคือจำนวนสมาชิกไปถึง ๔๕๐๐ คน จึงขอรางวัลคุณประกอบ คำพิทักษ์ ด้วยหนังสือเล่มที่ทางบริการสวัสดิการ ก.พ. จัดพิมพ์มาแล้วทุกเล่มรวม ๓ ชุด ขอให้นำหลักฐานใบเสร็จรับเงินค่ารางวัลวารสารข้าราชการ ไปรับหนังสือดังกล่าว ณ สำนักงาน ก.พ. ได้

อนึ่ง เท่าที่ปรากฏว่าวารสารข้าราชการคนหลัง ๆ นอกร้านนี้ เนื่องด้วยเหตุรัศของทางโรงพิมพ์ ซึ่งเป็นปัญหาที่เรากำลังหาทางแก้ไขอยู่อย่างกวดขัน

“ผู้จัดการ”

พระราชบัญญัติ
ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๖)

พ.ศ. ๒๕๐๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

เป็นปีที่ ๑๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ให้มีกระทรวงและทบวงการเมือง ซึ่งมีฐานะเทียบกระทรวงดังต่อไปนี้
อำนาจและหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินตามกฎหมาย

- (๑) สำนักคณะรัฐมนตรี
- (๒) กระทรวงกลาโหม
- (๓) กระทรวงการคลัง
- (๔) กระทรวงการต่างประเทศ
- (๕) กระทรวงเกษตร

- (๖) กระทรวงคมนาคม
- (๗) กระทรวงมหาดไทย
- (๘) กระทรวงยุติธรรม
- (๙) กระทรวงศึกษาธิการ
- (๑๐) กระทรวงเศรษฐกิจ
- (๑๑) กระทรวงสหกรณ์
- (๑๒) กระทรวงสาธารณสุข
- (๑๓) กระทรวงอุตสาหกรรม

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๔๘๐ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ทบวงคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร มีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการบริหารของคณะรัฐมนตรี และราชการอื่นซึ่งมิได้อยู่ภายในวงอำนาจและหน้าที่ของกระทรวงหนึ่งกระทรวงใดโดยเฉพาะ

หน้าที่ราชการในทบวงคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร แยกเป็น

- (๑) สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการทบวง
- (๒) กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหารซึ่งทำหน้าที่สำนักงานปลัดทบวงด้วย
- (๓) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- (๔) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
- (๕) สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๔๘๐ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ หน้าที่ราชการในกระทรวงการคลัง แยกเป็น

- (๑) สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมธนารักษ์

- (๔) กรมบัญชีกลาง
- (๕) กรมศุลกากร
- (๖) กรมสรรพสามิต
- (๗) กรมสรรพากร

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๘ หน้าที่ราชการในกระทรวงมหาดไทย แยกเป็น

- (๑) สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมตำรวจ
- (๔) กรมที่ดิน
- (๕) กรมประชาสงเคราะห์
- (๖) กรมมหาดไทย
- (๗) กรมโยธาเทศบาล
- (๘) กรมราชทัณฑ์
- (๙) กรมอัยการ

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกหมวด ๘ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๔๘๖

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษาอบรม การ ศาสนา และการวัฒนธรรม”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๔๘๖ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ หน้าที่ราชการในกระทรวงศึกษาธิการ แยกเป็น

- (๑) ตำแหน่งงานเลขานุการรัฐมนตรี
- (๒) ตำแหน่งงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมการฝึกหัดครู
- (๔) กรมการศาสนา
- (๕) กรมพลศึกษา
- (๖) กรมมหาวิทยาลัย
- (๗) กรมวิชาการ
- (๘) กรมวิสามัญศึกษา
- (๙) กรมศิลปากร
- (๑๐) กรมสามัญศึกษา
- (๑๑) กรมอาชีวศึกษา”

มาตรา ๓๐๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๔๗๖ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๓ หน้าที่ราชการในกระทรวงอุตสาหกรรม แยกเป็น

- (๑) ตำแหน่งงานเลขานุการรัฐมนตรี
- (๒) ตำแหน่งงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- (๔) กรมโลหกิจ
- (๕) กรมวิทยาศาสตร์
- (๖) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม”

มาตรา ๓๑๑ ให้ยกเลิกหมวด ๑๕ มาตรา ๓๔ ถึงมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๔๗๖ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๗๗ และพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๗๗ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๑๕

ทบวงการเมืองเทียบฐานะเท่ากรม

มาตรา ๓๔ ให้มีทบวงการเมืองเทียบฐานะเท่ากรม ดังต่อไปนี้

- (๑) การพลังงานแห่งชาติ
- (๒) ราชบัณฑิตยสถาน
- (๓) สำนักงานเลขาธิการผู้แทนราษฎร
- (๔) สำนักพระราชวัง
- (๕) สำนักราชเลขาธิการ
- (๖) สถาบันอภินิหารอาณัติจักร
- (๗) สถาบันมหาวิทยาลัยแห่งชาติ
- (๘) สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ

๑. การพลังงานแห่งชาติ

มาตรา ๓๕ ให้การพลังงานแห่งชาติมีอำนาจและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย และให้อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี

๒. ราชบัณฑิตยสถาน

มาตรา ๓๖ ให้ราชบัณฑิตยสถานมีอำนาจและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย และให้อยู่ในบังคับบัญชาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

๓. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๓๗ ให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับกิจการฝ่ายธุรการของสภาผู้แทนราษฎร และให้อยู่ในบังคับบัญชาของประธานสภาผู้แทนราษฎร

๔. สำนักพระราชวัง

มาตรา ๓๘ ให้สำนักพระราชวังมีอำนาจและหน้าที่จัดการพระราชวัง ตลอดจนการดูแลรักษาทรัพย์สินและผลประโยชน์ของพระมหากษัตริย์ และให้อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี

๕. สำนักราชเลขาธิการ

มาตรา ๓๘ ให้สำนักราชเลขาธิการมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับการเลขานุการในพระองค์พระมหากษัตริย์ และให้อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี

๖. สภาม้องกันราชอาณาจักร

มาตรา ๔๐ ให้สภาม้องกันราชอาณาจักรมีอำนาจและหน้าที่ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย และให้อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี

๗. สภามหาวิทยาลัยแห่งชาติ

มาตรา ๔๑ ให้สภามหาวิทยาลัยแห่งชาติมีอำนาจและ หน้าที่ตามที่ กำหนดไว้ในกฎหมาย และให้อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี

๘. สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ

มาตรา ๔๒ ให้สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ มีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับกิจการของสภาวิจัยแห่งชาติตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย และให้อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ พ.ร.บ. นี้ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๖๖ วันที่ ๓๑ ส.ค. ๒๕๐๑

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดคุณสมบัติ พหุความรู้ และวิธี
สอบคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการ
ในสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำหรับ
ส่วนราชการที่มีเหตุพิเศษ

พ.ศ. ๒๕๐๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

เป็นปีที่ ๑๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดคุณสมบัติ พหุความรู้ และวิธีสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำหรับส่วนราชการที่มีเหตุพิเศษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๘๕ และมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดคุณสมบัติ พหุความรู้ และวิธีสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำหรับส่วนราชการที่มีเหตุพิเศษ พ.ศ. ๒๕๐๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ที่จะเข้าสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์ ต้องเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

ในขณะทำการสอบคัดเลือก และเป็นผู้มุ่งคบบุญชาติแห่งตงแค่ห่อหมากของหรือเทียบเท่า
จนไปรับรองเป็นหนังสือว่าเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ความขยันหมั่นเพียร ความซื่อสัตย์
สุจริต และความประพฤติดีสมควรเข้าสอบคัดเลือกได้

มาตรา ๔ ผู้ที่จะเข้าสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรีและแต่ง
คงให้ดำรงตำแหน่งศึกษาราชการอำเภอตรีต้องมีพนความรู้ ดังนี้

(๑) เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ หรือข้าราชการครู ซึ่งรับหรือเคยรับราชการ
สังกัดกระทรวงศึกษาธิการมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี แต่ของรับหรือเคยรับราชการ ในตำแหน่ง
ศึกษาราชการอำเภอจัตวา ตำแหน่งผู้ช่วยศึกษาราชการอำเภอ ตำแหน่งเสมียนพนักงานหรือตำแหน่ง
ประจำแผนก สังกัดกระทรวงศึกษาธิการมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

กำหนดเวลาห้าปีให้ลดเป็นสองปีสำหรับผู้ได้รับเงินเดือนไม่ต่ำกว่าชนจัตวาอันดับ ๓

(๒) เป็นผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรประโยคครูประถม ประโยคครูพิเศษประถม ประกาศ
นียบัตรวิชาการศึกษา ประโยคครูมัธยม หรือประโยคครูพิเศษมัธยม

โดยปกติให้บรรจุได้ไม่ต่ำกว่าชั้นตรีอันดับ ๓ ขึ้นไป แต่ถ้าผู้ได้รับเงินเดือนสูงกว่า
ชั้นตรีอันดับ ๓ ขึ้นไป ก็ให้รับเงินเดือนในอันดับและขั้นที่เท่ากับอัตราเงินเดือนที่ได้รับอยู่

มาตรา ๕ การสอบคัดเลือก ให้ อ.ก.พ. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ดำเนินการ

มาตรา ๖ การสอบคัดเลือก ให้เป็นไปตามหลักสูตร และวิธีการซึ่ง อ.ก.พ. สำนักงาน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยอนุมัติของ ก.พ.

มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ พ.ร.ฎ. นี้ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๖๖ วันที่ ๒๗ ส.ค. ๒๕๐๑!

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๑๗๐ (พ.ศ. ๒๕๐๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗
ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมตรวจราชการแผ่นดิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๗) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๓ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมตรวจราชการแผ่นดิน ทบวงคณะรัฐมนตรีฝ่ายการ
เมือง สำนักคณะรัฐมนตรี

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๔๘๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่ง ข้าราชการพลเรือนและให้
กำหนดตำแหน่งซึ่งแทนตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา</u>
ผู้สืบส่วนโท	หัวหน้าแผนก	
ผู้สืบส่วนเอก	หัวหน้ากอง	
เจ้าพนักงานกฎหมาย	..	
หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการตำรวจ -การออกโฉนดที่ดิน	..	สำนักงานคณะกรรมการตำรวจ การออกโฉนดที่ดิน ในฐานะ หัวหน้ากอง
หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการเรื่องราว -ร้องทุกข์	..	สำนักงานคณะกรรมการ เรื่อง ราวร้องทุกข์ ในฐานะหัวหน้า กอง

ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น

เลขานุการ

เทียบกับตำแหน่ง

หัวหน้ากอง

เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา

ตำแหน่งเลขานุการกรม ใน
ฐานะหัวหน้ากอง

ผู้ตรวจราชการ ชั้น ๒

รองอธิบดี

ผู้ตรวจราชการ ชั้น ๓

อธิบดี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๓

(ลงชื่อ) พล.อ. ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎฉบับนี้ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๕๕ วันที่ ๒๒ ก.ค. ๒๕๐๓

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๑๗๑ (พ.ศ. ๒๕๐๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗
ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ในกรมกสิกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมกสิกรรม กระทรวงเกษตร

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘๓ (พ.ศ. ๒๔๘๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา</u>
ช่างจัดวา	เสมียนพนักงาน	
พนักงานวิทยาคำศัพท์จัดวา	..	
พนักงานกสิกรรมจัดวา	..	
กสิกรรมอำเภอจัดวา	..	ส่วนราชการกสิกรรมประจำอำเภอ ใน ฐานะหัวหน้าส่วนราชการที่ต่ำกว่าหัวหน้าแผนก
ช่างตรี	ประจำแผนก	
นายช่างตรี	..	
พนักงานวิทยาคำศัพท์ตรี	..	
นักวิทยาคำศัพท์ตรี	..	
พนักงานกสิกรรมตรี	..	
นักกสิกรรมตรี	..	

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา</u>
กตีกกรมอำเภอตรี	ประจำแผนก	ผู้อำนวยการกตีกกรมประจำอำเภอ ใน ฐานะหัวหน้าส่วนราชการที่ต่ำกว่าหัว หน้าแผนก
ผู้ช่วยกตีกกรมจังหวัด ข้างโท	” หัวหน้าแผนก	
นายช่างโท	”	
นักวิทยาศาสตร์โท	”	
พนักงานกตีกกรมโท	”	
นักกตีกกรมโท	”	
กตีกกรมจังหวัด	”	ผู้อำนวยการกตีกกรมประจำจังหวัด ใน ฐานะหัวหน้าแผนก
ผู้ตรวจการกตีกกรม	”	
หัวหน้าสถานีกตีกกรม	”	สถานีกตีกกรม ในฐานะหัวหน้าแผนก
หัวหน้าสถานีการยาง	”	สถานีการยาง ในฐานะหัวหน้าแผนก
พนักงานกตีกกรมเอก	หัวหน้ากอง	
นักกตีกกรมเอก	”	
เดชาอนุการ	”	ตำแหน่งเดชาอนุการกรม ในฐานะ หัวหน้ากอง
นักกตีกกรมพิเศษ	รองอธิบดี	

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

(ลงชื่อ) พล.อ. ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

กรจัดองค์กร และ วิธีปฏิบัติงาน Organization & Management

โดย.... บุณชนะ อัทธการ เนติบัณฑิต, M.A. (Indiana)
อาจารย์ประจำคณะรัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์



(ต่อจากฉบับก่อน)

การศึกษาทำนองนี้ นักศึกษาหรือปราชญ์จะกำหนดหลักการชนเรียกว่า Thesis ภาย
หลังปราชญ์อื่นไม่เห็นด้วย ก็จะกำหนดข้อโต้แย้งเรียกว่า Antithesis ต่างฝ่ายต่างจะ
หาเหตุผลสนับสนุนความคิดเห็นของตน และในที่สุดจะมีอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งจะกำหนดหลักการความ
คิดเห็นของตนขึ้นมาใหม่ว่า ความจริงเหตุการณ์ของโลกนั้นย่อมต้องอาศัยทั้ง บุคคลชนนี้ และ
เหตุการณ์ดังกล่าวไปเป็นรูปซีกแซ็ก ความคิดดังกล่าวนี้เรียกว่า Synthesis

แนวการศึกษาอย่างนำไปใช้ได้ในวิชาการทางสังคมศาสตร์แทบทุกอย่าง แม้คาร์ล
มาร์กซ์ เขาก็เขียนไว้ใน Communist Manifesto ในบทแรกว่า "ประวัติศาสตร์ของสังคมมนุษย์
ในอดีตเป็นประวัติศาสตร์ของการต่อสู้ระหว่างบุคคลต่างชั้น" คาร์ลมาร์กซ์ได้ตีความในเรื่องนี้ว่า
ชนของมนุษย์นั้นย่อมเป็นผลของสังคมอันเกิดจากวิธีการทางเศรษฐกิจ และนำไปสู่การ
สงครามระหว่างชน ซึ่งยอมให้เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนวิธีการผลิตชน ที่ชกตัวอย่าง
เรื่องคาร์ลมาร์กซ์ เพียงเพื่อขอว่า การนำแนวความคิดดังกล่าวข้างต้นไปใช้นั้น ย่อมมีข้อพิพ
เป็นการเปลี่ยนแปลงสังคมของมนุษย์ และบุคคลอย่างนั้นย่อมนับว่าเป็นผู้นำในทางความคิดประ
เภทหนึ่ง

การที่จะหาผู้นำที่มีลักษณะที่ดีควมาแต่กำเนิดนั้นย่อมหาได้ยาก ดังนั้น ในองค์การบริหาร
ต่าง ๆ ในปัจจุบันจึงดำริว่า ควรจะมีการฝึกบุคคลที่คัดเลือกแล้วให้มีโอกาสเป็นผู้นำในการ
บริหารงานต่าง ๆ การอบรมดังกล่าวนี้ มีแนวทางที่พึงสนใจคือ

- (๑) ควรจะจัดระเบียบวิธีการฝึกอบรมชน
- (๒) ควรจะมีการฝึกอบรมวิชาจิตวิทยา
- (๓) ควรจะฝึกอบรมให้รู้จักตัวเอง

(๔) ควรจะฝึกอบรมทำที่

(๕) ควรจะฝึกอบรมให้รู้จักช่วยกันทำให้จุดประสงค์ขององค์การเป็นที่เห็นเด่นชัดและ
ได้รับความนิยมน

(๖) ควรจะฝึกอบรมในการปลูกบุคคลิกภาพ - คือให้รู้จักโอกาสที่จะ พัก - พัง,
อ่าน - คิด, หัวเราะ - เด่ม, คาดการณ์ล่วงหน้า และวางตัวให้อยู่ได้ทุกสถานที่และตำแหน่ง

(๗) ควรจะหาวิธีฝึกอบรมให้เหมาะสม

(๘) การฝึกอบรมอาจจะทำได้โดยไม่ต้องมีการฝึกเป็นหมู่ แต่อาจจะทำได้โดยการ
ให้โอกาสทำงานแทนหัวหน้าเวลาไม่อยู่ แล้วย่อยๆ ควบคุมแนะนำให้

(๙) การฝึกอบรมทางอ้อมอาจทำได้โดยค่อยๆ เลื่อนตำแหน่งให้ จากการเป็นผู้นำ
องค์การเล็กๆ จนเป็นผู้นำองค์การใหญ่ๆ

(๑๐) ควรจัดหลักสูตรสอนการฝึกหัดในการแต่งทำที่

(๑๑) ควรฝึกอบรมให้รู้จักวิธีการเป็นผู้นำในการประชุม

(๑๒) ควรจัดให้มีการประชุมอย่างมีระเบียบระหว่างหัวหน้าและผู้ที่จะทำการอบรม

(๑๓) ควรจะมีการวัดผลแห่งการอบรม (Measuring the Results of Training)

(ยังมีต่อ)

วารสารข้าราชการปี ๒๕๐๐ ยังมีจำหน่ายครบชุด

ราคาไม่เย็บรวมชุด ๓๐ บาท

เย็บรวมชุดปกอ่อน ๓๓ บาท

เย็บรวมชุดปกแข็ง ๔๓ บาท

วารสารข้าราชการปี ๒๕๐๑ ยังมีจำหน่ายตั้งแต่วันที่ ๑ เป็นต้นมา

ประมุขศิลา LEADERSHIP

โดย.... พลตรีจารุญ วัฒนศัพท์
รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม



(ต่อจากฉบับก่อน)

เทคนิคของหลักข้อ ๙

การปลุกฝังความรับผิดชอบให้เกิดแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา

การปฏิบัติงานต้องมีการรับผิดชอบ และต้องรับผิดชอบมากขึ้นตามลำดับชั้นการบังคับบัญชา (ถึงแม้ทุกคนจึงต้องมีการรับผิดชอบ ถ้าความสำคัญในความรับผิดชอบไม่มี หรือมีเป็นอันน้อยแล้ว งานของหน่วยก็จะไม่ก้าวหน้าไปรวดเร็วตามควร ผู้บังคับบัญชา จึงต้องหาโอกาสปลุกฝังความรับผิดชอบให้เกิดแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาของตนอยู่เสมอ เท่าที่โอกาสจะอำนวย เป็นดังนี้

๑. สนับสนุนผู้เริ่มงาน ถ้าผู้ใต้บังคับบัญชาได้ใช้ความริเริ่มตั้งแต่ท่านจะต้องสนับสนุนให้ปรากฏแก่คนทั้งปวง เพื่อชักจูงให้คนอื่น ๆ มีใจอยากแข่งดีบ้าง การริเริ่มเกิดขึ้นได้เพราะบุคคลมีความกล้ารับผิดชอบ ถ้าความริเริ่มผิดพลาดไป ท่านต้องไม่ตำหนิติเตียน เพราะคนที่มีความริเริ่มอาจผิดได้เสมอ นโปเลียนกล่าวเสมอว่า คนที่ไม่ทำอะไรผิดเลย คือคนที่ไม่ทำอะไรเลย คำพูดประโยคนั้นเป็นการกระตุ้นเตือนให้ผู้ใต้บังคับบัญชากล้าทำงานให้มันไปเลย เพราะรู้ว่าถึงแม้จะผิดไปบ้างก็จะได้รับภัย

๒. หาโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้มีโอกาสทำงานในหน้าที่สูงขึ้นไปในบางครั้ง เช่นเราต้องการให้ชั้นประจำแผนก ทำหน้าที่หัวหน้าแผนกบ้าง เราก็มอบงานในหน้าที่หัวหน้าแผนกชั้นหนึ่งให้ทำ โดยไม่ให้เขาเห็นว่า เป็นงานที่สูงกว่าตำแหน่งของเขา ถ้าเขาทำได้เป็นผลดี เราจึงมอบให้เขาทราบโดยอ้อม เมื่อเขามีความรู้สึกว่า เขาสามารถจะทำงานบางอย่างสูงกว่างานที่เขาต้องการรับผิดชอบได้ ความรับผิดชอบคือหน้าที่ของเขาทุกชั้น ฉะนั้น ผู้นำที่ดีต้องไม่

ปล่อยให้ผู้ใต้บังคับบัญชาสักแต่ทำงานไปวันหนึ่ง ๆ เราจะต้องตรึกตรองหาอุบายว่า จะมอบงานอะไรให้เขาทำเพื่อเพิ่มพูนความรู้สึกรับผิดชอบให้เกิดขึ้นได้บ้าง

๓. หยั่งความรู้ความสามารถในหน้าที่ของผู้ใต้บังคับบัญชาอยู่เสมอ การกระทำนี้ต้องใช้กุศโลบาย ไม่ใช่ไปถามเขาตรง ๆ เพราะจะทำให้เกิดความรำคาญแก่เขา คล้าย ๆ กับที่ไม่เชื่อ หรือดองภูมิกันไป การหยั่งความรู้ความสามารถเราจะทราบได้ถึงความคิดที่จะริเริ่มของเขาด้วย การซักถามด้วยความสงสัยว่า เหตุใดเขาจึงทำดังนั้นหรือเหตุใดเขาจึงไม่ทำดังนั้น อาจมีประโยชน์ในารกระตุ้นเตือนให้เขารู้สึกในความรับผิดชอบขึ้นบ้างได้ การหยั่งรู้ความสามารถจึงเป็นทางให้เขาได้รู้ว่าเขาได้ละเลยสิ่งที่อยู่ในหน้าที่ อันเขาจะต้องกระทำและรับผิดชอบอย่างไรบ้าง

๔. บรรจุตำแหน่งให้ถูกกับความสามารถ (Put the right man on the right job) คนเราเกิดมามีความสามารถประจำตัวไม่เหมือนกัน บางคนอาจวาดเขียนเก่ง แต่คิดเลขไม่เก่ง บางคนแม้จะอ่อนมากเท่าใด ก็ไม่สามารถเขียนภาพได้ บางคนหัดขับรถตั้งหลายเดือนยังขับไม่ได้ แต่บางคนหัดขี่ม้าก็ขี่ได้ดีตั้งนั้นเป็นต้น การสอบความสามารถประจำตัว (Aptitude test) ย่อมทำให้บุคคลได้ทำงานที่เหมาะสมแก่นิสัย การทำงานก็มักจะไม่ผิดพลาดบ่อย ความรู้สึกรับผิดชอบในหน้าที่ของแต่ละบุคคลก็จะมั่นคงขึ้น

๕. ให้ความไว้วางใจ ทราบใดที่เขายังทำงานได้คืออยู่ ท่านไม่ควรไปก้าวก่ายเข้าไปในกิจการของเขา ปล่อยให้เขาคำเนินการโดยเขาเองโดยตลอด เราจะได้เกิดความภาคภูมิใจ การรู้สึกในหน้าที่และความรับผิดชอบจะทวีขึ้น

๖. พร้อมทั้งจะช่วยเหลือ ในโอกาสที่ท่านปล่อยให้เขาทำงานไปโดยตัวเขาเอง ท่านต้องรู้สถานการณ์อยู่เสมอ และคอยประคับประคองให้เขาทำได้ตลอดรอดฝั่ง ยังไม่ให้เขารู้สึกไต่ยั้งดี รวมความว่าอย่าให้เขารู้ว่ามีใครช่วยเหลือเขา ให้เขารู้สึกว่าเขาทำงานได้เอง การกระทำเช่นนี้ย่อมเป็นเครื่องกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกรับผิดชอบมากขึ้น

(ยังมีต่อ)

การประเมินผล “ประสิทธิภาพของราชการ”

โดย.....บุญชนะ อัครถาวร เนติบัณฑิต M A. (Indiana)
อาจารย์ประจำคณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
(ต่อจากฉบับก่อน)

บทที่ ๒

การประเมินผลโดยการตั้งคำถาม^๑

เท่าที่กล่าวถึงมาตรฐาน ๕ ประการ และใช้วิธีการต่างๆ เพื่อหยั่งทราบว่าคุณลักษณะ กิจการต่างๆ เป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่นั้น ย่อมจะทำให้เรากำหนดใจทราบได้อย่างง่ายว่า กิจการต่างๆ นั้นมีประสิทธิภาพเพียงใดหรือไม่ โดยสังเขป เราอาจกล่าวได้ว่า ถ้ากิจการใดได้ผลต่ำกว่ามาตรฐานมาก กิจการนั้นก็มีประสิทธิภาพต่ำ ถ้าใกล้เคียงมาตรฐานเท่าใด ก็ถือได้ว่าประสิทธิภาพของกิจการนั้นสูง น

นอกจากการประเมินผลหรือการวัดประสิทธิภาพโดยวิธีดังกล่าวข้างต้นนี้ ยังมีอีกวิธีหนึ่งขององค์การของสหประชาชาติได้กำหนดขึ้น คือใช้วิธีตั้งคำถามตัวเอง ถ้าตอบคำถามได้เป็นที่พอใจ ก็ถือว่ากิจการนั้นๆ มีประสิทธิภาพดีพอ ดังจะได้นำมาอธิบายไว้ต่อไป

๑. เกี่ยวกับการจัดองค์การ

ในองการบริหารชั้นสูงในราชการ ในขั้นแรกควรตรวจสอบกฎหมายต่างๆ ว่า

- ๑) กฎหมายต่างๆ ที่ใช้อยู่ได้แยกอำนาจในทางบริหารและกำหนดหน้าที่ไว้ต่างหากจากฝ่ายนิติบัญญัติและตุลาการเพียงพอหรือยัง
- ๒) ในการบริหารต่างๆ มีกฎหมายให้อำนาจไว้เพียงพอหรือไม่
ขั้นต่อไป เจ้าหน้าที่บริหารชั้นสูงควรพิจารณาถึงปัญหาต่างๆ ในการจัดองค์การและในการดำเนินการในทางบริหารคือถามว่า
 - ๑) มีแผนผังหรือแผนที่แสดงการแบ่งองค์การต่างๆ ในการบริหารหรือไม่ (organization structure)

^๑ U.N. International Institute of Administrative Science, A Brief Checklist for Government Efficiency, Brussels, 1952.

- ๒) เมื่อเร็ว ๆ นี้มีการศึกษาเกี่ยวกับรูปโครงของการบริหารทั้งหมดหรือเปล่า
๓) มีระเบียบ และวิธีการ ที่จะช่วยให้แก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นเกี่ยวกับ องค์การ

หรือไม่

- ๔) กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ นั้น มีระเบียบแบบแผนกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบ
ไว้หรือไม่

ความยุ่งยากต่าง ๆ มักจะเกิดขึ้นในกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ อยู่เสมอ จึงควรระดมตัว
เองต่อไปว่า

- ๑) การแบ่งงานกำหนดตามกิจกรรม และตามรายการต่าง ๆ นั้น มีการกระทบกระทั่ง
เพราะกำหนดขอบเขตอำนาจได้ไม่ชัดเจนบ้างหรือไม่

- ๒) ความรับผิดชอบของคณะกรรมการต่าง ๆ ที่กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ตั้งขึ้นเพื่อ
ปฏิบัติการตามโครงการต่าง ๆ นั้น กระจัดกระจายอยู่อย่างใดหรือไม่

- ๓) ผู้ตรวจราควบคุมงานตามโครงการต่าง ๆ นั้นมีงานตรวจตรามากเกินไปหรือไม่

- ๔) การแบ่งแยกงานและการกระจายอำนาจระหว่างชั้นหัวหน้ากับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาชั้น

ได้ผลดีหรือไม่เพียงใด

- ๕) ได้ใช้วิธีการเกี่ยวกับการออกคำสั่ง, การรายงาน, และการตรวจตรา พอสมควร
ที่จะรักษาให้การกระจายอำนาจหรือมอบอำนาจเป็นผลดีตามควรเพียงใดหรือไม่

การตรวจตราดู แผนในการจัดตั้งองค์การย่อมทำให้ทราบว่าการทำงานเป็นผลเพียง
ใดหรือไม่ ในการนี้ควรระดมตัวเองว่า

- (๑) ในแต่ละระดับของการบริหารนั้น มีการกำหนดสิ่งต่อไปนี้ไว้หรือไม่ คือ

- ก. การจัดทำงบประมาณ
- ข. การจัดการเกี่ยวกับตัวเจ้าหน้าที่
- ค. การทำบัญชีและการรายงานการคลัง
- ง. การรายงานแผนงานและการวิเคราะห์งาน

- (๒) ถ้าได้กำหนดงานตามข้อตกลงไว้แล้ว การกำหนดนั้นทำให้งานเป็นผลดีแก่หัวหน้า
บริหารและองค์การ (ถ้าหา) ที่เกี่ยวข้องหรือไม่

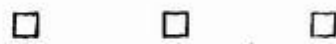
(ยังมีต่อ)

สิ่งซึ่งข้าพเจ้าได้รับจากการอบรม

โดย..... ประวิณ ผนกร



เรื่องนี้เขียนแบบสาธิต (Demonstration) คือแสดงตัวอย่างให้เห็นด้วยความประสงค์เพียงเพื่อให้ผู้อ่านอย่างเรา ๆ ท่าน ๆ อ่านเข้าใจง่าย ๆ และอ่านเล่นเป็นเรื่องสนุกไปเท่านั้นเอง ฉะนั้นในด้านหลักวิชาก็ดี ตัวอย่างที่ยกขึ้นมาอ้างอิงก็ดี หากว่าจะมีการสืบสนปนเปหรือขาด ๆ เกิน ๆ ไปบ้าง โปรดอย่าได้ถือเป็นสาระสำคัญเลย หากต้องการหลักวิชาที่แท้จริงโดยครบถ้วนบริบูรณ์ ก็พลิกไปอ่านเรื่องที่เขียนในหลักวิชา ซึ่งลงพิมพ์มาก่อนแล้วนั้นได้.



(ต่อจากฉบับก่อน)

เมื่อตอนก่อน ข้าพเจ้าได้ดำถึง “การจัดคนให้เหมาะกับงาน” (Put the right man on the right job) สรุปได้ว่า การที่จะให้ใครทำอะไรนั้น จำเป็นจะต้องพิจารณาใช้ให้เหมาะกับ ความถนัด (Aptitude), ความสันทัดจัดเจน (Skill), ความรู้ (Knowledge), และความสามารถ (Ability) ซึ่งเป็นแง่หนึ่งของ หลักการจัดองค์การ (Principle of Organization)

ตอนนี้ ข้าพเจ้าจะได้ดำถึงเรื่อง “การจัดงานให้เหมาะกับคน” อันเป็นอีกแง่หนึ่งของ หลักการจัดองค์การ

□ เขาว่า อะไรก็ตามต้องมัจจุ “พอดี” ของมัน ซึ่งถ้ามากเกินไปก็ไม่ได้ น้อยเกินไปก็ไม่ได้ เช่น

- | | | |
|--------------------------|------------------|---------------------------|
| - ฝนตกน้อยเกินไป | ทำนาไม่ได้ | ต้นไม้แห้งตายหมด |
| ฝนตกมากเกินไป | น้ำท่วม | เรือก่อดอนไร่นาเสียหายหมด |
| - ไม่ออกกำลังกายเสียบ้าง | ร่างกายจะอ่อนแอ | เป็นทางให้เกิดโรค |
| ออกกำลังกายมากเกินไป | ร่างกายทานไม่ไหว | เป็นทางให้เกิดโรค |
| - กินยาน้อยเกินไป | โรคไม่หาย | |
| กินยามากเกินไป | ตายเฉย | |

“ความสามารถ” ของคนหรือสัตว์ก็เหมือนกัน มันมีจุดพอดี มีขีดจำกัดของมัน

ตัวอย่างเช่น

แมว "ถนัด" ในทางจับหนู มี "ความฉันทักัดเจเน" ในทางจับหนู มี "ความรู้" ในวิชาจับหนู และเป็นที่ยอมรับกันว่ามี "ความสามารถ" ในทางจับหนูเหนือกว่าสัตว์ใดๆ แต่ ถ้าให้แมวตัวเดียวไปจับหนูฝูงใหญ่จำนวนเป็นร้อย ๆ ตัว บางทีพอแมวเห็นฝูงหนูเข้าก็อาจวิ่งหนี หนูไปเลย เพราะมันเกินความสามารถที่แมวตัวเดียวจะจัดการกับหนูเป็นร้อย ๆ ตัวอย่างนั้นได้

ถึง "ถนัด" ในทางขึ้นมะพร้าว มี "ความฉันทักัดเจเน" ในทางขึ้นมะพร้าว มี "ความรู้" ในวิชาขึ้นมะพร้าว และเป็นที่ยอมรับกันว่ามี "ความสามารถ" ในทางขึ้นมะพร้าว เหนือกว่าสัตว์ใดๆ แต่ถ้าใช้ถึงตัวเดียวไปขึ้นมะพร้าวทั้งสวนจำนวนเป็นพัน ๆ ต้น ถึงกลางเดือน

สุนัข "ถนัด" ในทางเฝ้าบ้าน มี "ความฉันทักัดเจเน" ในทางเฝ้าบ้าน มี "ความรู้" ในกาเฝ้าบ้าน และเป็นที่ยอมรับกันว่ามี "ความสามารถ" ในกาเฝ้าบ้านเหนือกว่าสัตว์ใดๆ แต่ถ้าให้สุนัขตัวเดียวเฝ้าบ้าน ๓ บ้านในเวลาเดียวกัน สุนัขก็จมนับัญญา เพราะแบ่งภาคไปทำหน้าที่คนละแห่งในเวลาเดียวกันไม่ได้

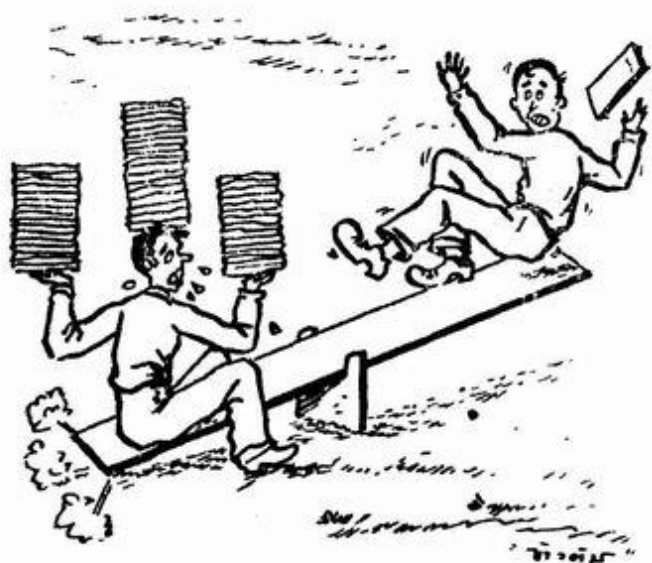
คนเราก็มเหมือนกัน ที่ชมกันว่าสามารถ ๆ นั้น ก็สามารถอยู่ในขอบเขตจำกัด คนที่คุยว่า "การกินการอยู่ใครไม่สู้พ่อ" ต้องตั้งก้อยเดียวให้กินแต่คงความสามารถสัก ๓๐๐ ชาม ก็จะไม่สู้เสียอีก ขนลุกมทองเป็นชุก

เพราะฉะนั้น การที่จะมอบให้ใครทำงานอะไรนั้น นอกจากจะต้องให้เหมาะกับความสามารถ, ความฉันทักัดเจเน, ความรู้ และความสามารถแล้ว ยังจะต้องให้งานในปริมาณที่พอเหมาะพอควร คือพอเต็มกำลังความสามารถ ไม่หลายอย่างเกินไป ไม่มากเกินไป ไม่น้อยเกินไป เพราะถ้าให้งานเกินกำลังความสามารถ ก็คงจะทำไม่ไหว หรือทำไหวก็ไม่ดี ถ้าทำดีก็คงจะตายเมื่อปลายมือ ถ้าให้คนเดียวทำงานหลาย ๆ อย่างในเวลาเดียวกัน ก็จะทำให้ไม่ได้ผลความสามารถ คือพอที่จะทำงานที่คนถนัดได้ ๑๐๐% ก็ต้องแบ่งเวลาไปทำงานอย่างอื่นเสีย ตกผลงานแต่ละชิ้นก็อาจทำได้เพียง ๕๐% บ้าง ๒๕% บ้าง ๑๕% บ้าง ๑๐% บ้าง ถ้าคิดถึงผลงานของผู้คน ก็โดยรวมงานทั้งหมดที่ผู้คนทำ ก็คงจะได้งาน ๑๐๐% แต่ถ้ามองงานเป็นรายอย่าง ผลงานหย่อนไปหมด

หลักต่าง ๆ ดังกล่าวมาข้างต้นนี้ไม่สำคัญมากนักสำหรับคนไทย เพราะคนไทยสามารถทำงานหลาย ๆ อย่างในเวลาเดียวกันได้ เช่น ในวงการบรรเทิงธุรกิจ ใครมีก็ต้องถ่ายภาพยนต์สักกล้องและมีทุนหน่อย ก็สร้างภาพยนตร์ได้ โดยอำนวยการสร้างเอง ถ้ากับการแสดงเอง

บางทีก็สร้างบทเอง แต่งเอง หรือถ่ายทำเองเสียด้วย ซึ่งถ้าเป็นฝรั่งเขาต้องมีจากับการแต่งคนหนึ่ง ช่างภาพคนหนึ่ง ผู้สร้างบทคนหนึ่ง ฝ่ายคิดต่างหาก การสร้างภาพยนตร์แต่ละเรื่อง ฝรั่งต้องใช้คนอำนวยความสะดวกทำเป็นฝ่าย ๆ หลายนคน แต่คนไทยทำได้คนเดียวทุกอย่าง

ในวงราชการ บางท่านมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอันเป็นภาระกิจที่หนักงอยู่แล้ว ก็ยังสามารถแบ่งเวลาไปเป็นกรรมการต่าง ๆ ได้อีกหลายกรรมการ ตกเป็นหน้าที่ของเดชะนการของแต่ละคณะกรรมการที่จะต้องสับหลักให้ท่านในการนัดประชุมเพื่อไม่ให้พองกัน และแล้วท่านก็ไปประชุมครบของก็ประชุมทุกคณะได้ไม่เสียการ นี่เป็นความสามารถพิเศษที่เขาอย่างได้ยาก



แต่ถ้าคนขยันหมั่นงานไปทำเสียคนเดียวหมด ก็มีผลให้บางคนไม่มีงานทำและกลายเป็นคนชกเสียไปเลย เช่น ข้าราชการบ้านๆ บางคน อาจจะใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์บ้าง เช่น พอดีเป็นกรรมการพิจารณาเรื่องต่างๆ ได้ แต่ไม่มีใครเรียกใช้ ก็เลยต้องนอนหลับที่บิดาอยู่กับบ้าน

งานไม่เต็มศักยภาพมักจะมีอยู่ในแทบทุกตำแหน่งงาน ทั้งวันไม่มีเวลาหยุดเลย ยังไม่เสร็จ ต้องชนไปทำบ้านอีก แต่บางคนเขียนหนังสือจนตะ ๒-๓ คิว นิ่งคยุหรือหนึ่งหัดบัสบายได้ทั้งวัน หัวหน้าจะต้องบ่นว่า "คนไม่พอ-คนไม่พอ" จริง, คนไม่พอในบางส่วน แต่คนไปเกินอยู่ในบางส่วน จึงเป็นเรื่องการแบ่งงานไม่เหมาะสมมากกกว่า

สภาพการณ์ ที่ทำให้เกิดความ รู้สึกว่า ถ้าสังเกตให้ดีจะเห็นว่า บางคนทำงานอ่อน ถ้าสังเกตให้ดีจะเห็นว่า บางคนทำงานอ่อน แต่บางคนเขียนหนังสือจนตะ ๒-๓ คิว นิ่งคยุหรือหนึ่งหัดบัสบายได้ทั้งวัน แต่แล้วเมื่อพูดถึงส่วนรวมในกองหรือกรมนั้น หัวหน้าจะต้องบ่นว่า "คนไม่พอ-คนไม่พอ" จริง, คนไม่พอในบางส่วน แต่คนไปเกินอยู่ในบางส่วน จึงเป็นเรื่องการแบ่งงานไม่เหมาะสมมากกกว่า

เมื่อตอนก่อน ข้าพเจ้าได้เด้าถึง "การจัดคนให้เหมาะกับงาน" คือพิจารณาให้เหมาะสมกับความถนัด ความฉันทักัดใจ ความรู้ และความสามารถ ตอนนั้น ข้าพเจ้าได้เด้าถึง "การจัดงานให้เหมาะกับคน" คือให้งานในปริมาณและคุณภาพที่พอเหมาะพอควรกับกำลังความสามารถของคน ไม่มากเกินไป ไม่น้อยเกินไป ไม่ยากเกินไป ไม่ง่ายเกินไปสำหรับคนนั้น เมื่อสรุปทั้ง ๒ ตอนมารวมกันแล้ว ก็จะได้หลักว่าการที่จะแต่งตั้งใครทำหน้าที่ใดนั้น ควรจะพิจารณา

ตัวคนกับงานให้ไว้ระดับ Operating level เท่ากัน หรือพูดอีกทีหนึ่งว่า ต้องให้คุณภาพของคน กับคุณภาพของงานไว้ระดับกัน เช่นเดียวกับการแต่งงาน ซึ่งจะต้องให้คู่ผัวตัวเมียเสมอกันดั่งกิ้งก่องใบหยกตามที่เขาว่า ถ้าผัวได้ปริญญาเมื่อยจบประถม ๔ ก็พูดกันไม่รู้เรื่อง ถ้าเมียส่งยเดชเด็ก ผัวคงจรรกักเดินด้วยกันไม่ค่อยจะได้ ฉะนั้น การ “ แต่งตั้ง ” ก็อาจเทียบ กับ “ แต่งงาน ” ได้ โดยเทียบ “ ตำแหน่ง ” เหมือนกับ “ ภรรยา ” “ ตัวข้าราชการ ” เหมือนกับ “ ตัวเมีย ” ซึ่งต้องให้ ตัวข้าราชการกับตำแหน่งเสมอกันดั่งกิ้งก่องใบหยกเหมือนกัน ราชการจึงจะมีประสิทธิภาพ ถ้าคุณภาพของคนกับคุณภาพของงานไม่ไว้ระดับกัน งานก็จะขาดประสิทธิภาพ เช่น เขาคนได้ ปริญญาตรีมาเป็นเสมียน เขาไม่อยากจะทำ เขาคนได้ปริญญาเอกมาเป็นประจำแผนก เขาก็ไม่เต็มใจทำ เพราะระดับคุณภาพของงานต่ำกว่าระดับคุณภาพของตัวเขามาก ให้ ผู้เชี่ยวชาญใน ทางใด ทาง หนึ่ง เป็น อยู่แค่ ชั้นเอก ไม่ให้ ชั้นพิเศษเขา เขาไม่ ยาก จะทำ เพราะเขารู้สึกว่าระดับ ความรับผิดชอบ จะต่ำกว่า คุณภาพของ ตัวเขา เพราะฉะนั้นแม้ในหลัก การของ Job Evaluation หรือ Position Classification จะให้ถือตำแหน่งหน้าที่หรือคุณภาพ ปริมาณงานสำคัญกว่าตัวคน แต่เมื่อเกิดมีคนมีความรู้ความสามารถสูงขึ้นมา เช่น ไป ศึกษาต่อสำเร็จปริญญามาจากต่างประเทศ ก็เป็นการจำเป็นที่จะต้องหาทางดึงไว้โดยพยายาม หาตำแหน่งที่มี Operating level ไว้ระดับกับ Operating level ของผู้นั้นให้ และให้ได้รับ เงินเดือนในระดับที่สมควรกับคุณวุฒิและความสามารถด้วย มิฉะนั้นคนมีความรู้สูงก็จะหนี ไปทำงานกับฝรั่งซึ่งให้เงินเดือนสูงกว่าเสียหมด ข้าราชการก็จะเหลือแต่เดินเดออกหรือพวก ทูต ราชการก็จะหมดแต่เจเรียมลง ในทางกลับกัน ถ้าเขาคนที่มีความรู้ความสามารถไม่ถึงขนาด ไปดำรงตำแหน่งที่คุณภาพสูงกว่า งานก็จะขาดประสิทธิภาพ เช่น เขาคนที่สอบเลื่อนชั้นไม่ได้แต่ ได้เลื่อนขึ้นมาโดยทางช่วยกันไปเป็นหัวหน้าแผนก บางคนขาดสมรรถภาพจนกลายเป็น “ เสมียน โต ” ไปก็มี คือถึงได้เป็นหัวหน้าแผนกแต่ก็ทำงานได้แค่ระดับเสมียนเท่านั้นเอง ความรู้ความ สามารถไม่ถึงชั้นหัวหน้าแผนก ควบคุมบริหารงานไม่ได้ งานก็มีแต่จะเจเรียมลง

เพราะฉะนั้น ถ้าจะให้ราชการมีประสิทธิภาพ ก็ควรที่จะแต่งตั้งข้าราชการให้ครองตำแหน่งแต่ละตำแหน่งโดยให้ไว้ระดับ Operating level เท่ากัน ก็คือคุณภาพของงานกับคุณภาพของ คนต้องไว้ระดับกัน --- นี่เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าได้รับจากการอบรม

(อ่านต่อฉบับหน้า)



แก้ ปัญหา

★ ★ ★ ควบคุมโดย....."ข้าวสวย"

ขอเชิญชวนสมาชิกวารสารข้าราชการส่งปัญหาเกี่ยวกับการปกครอง บังคับบัญชาที่เผชิญหน้าแต่ละท่านอยู่ไปยังวารสารข้าราชการ แล้วเรามาช่วยกันคิดหาทางแก้ปัญหานั้นเพื่อความราบรื่นต่อไป ทั้งนี้ ไม่ต้องบอกชื่อจริง รวมทั้งสถานที่และชื่อต่างๆ ก็สมมุติเสียใหม่ แต่ขอให้คงข้อเท็จจริงเดิมไว้โดยครบถ้วนพอที่จะพิจารณาได้



เมื่อเดือนก่อนได้ยกกรณีเรื่องหนึ่ง ซึ่งเป็นปัญหาเกี่ยวกับการปกครองบังคับบัญชาขึ้นมาให้สมาชิกวารสารข้าราชการช่วยกันศึกษาพิจารณาและให้เหตุผล เพื่อที่จะเป็นแนวทางแก้ปัญหของผู้ประสบปัญหาเช่นนี้ต่อไป

ปรากฏว่าสมาชิกบางคนได้แสดงความเห็นมา ซึ่งเมื่อสรุปและเพิ่มเติมแล้วจะได้ความว่า เหตุที่เต็มใจงานอาจเป็นด้วยความประพฤติกของเต็มใจผู้นั้นที่หนีไปในทางไม่เอางานหมั้นหมันพื้นฐาน แต่มีสิ่งแฉดล้อมมาช่วยเสริมให้เกิดการเกยงันอีก คือต่อหัวหน้านั้นเอง ชาติเทคนิคในการควบคุมงานและปกครองบังคับบัญชาคน ชาติตรงไหน? จะได้ชี้ให้เห็นเป็นข้อๆ ไป

ก่อนอื่น ควรจะได้กล่าวถึงเทคนิคบางประการในการควบคุมและปกครองบังคับบัญชาคนให้ทำงานดีเด็กน้อย

เทคนิคประการหนึ่งในการควบคุมและปกครองบังคับบัญชาให้คนทำงานนั้นคือ "การจูงใจ" (Motiva) ความธรรมดาคนมนุษย์เราหมยยอมมีความซเกยจประจำต้นคานอยู่ทุกคน หากคน

ที่จะมาขึ้นทำงานโดยไม่มีอะไรเป็นแรงจูงใจอยู่เบื้องหลังเลยนั้นยากนัก เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นที่
หัวหน้าจะต้องหาทางจูงใจให้ลูกน้องทำงาน

แรงจูงใจให้คนทำงานนั้น มีผู้คนกล่าวให้ตลกไว้ว่า ดังเหล่านี้เป็นแรงจูงใจให้คนทำงาน
เรียงตามลำดับความสำคัญมากน้อย ดังนี้

๑. เสถียรภาพของงาน เช่นงานราชการมีความมั่นคงดีกว่างานบริษัทห้างร้าน เพราะ
งานบริษัทห้างร้านอาจให้ออกกนง่าย ๆ แต่ราชการการเข้าการออกมีระเบียบให้มีความมั่นคงและ
ยุติธรรม คนจึงพอใจเป็นข้าราชการทั้ง ๆ ที่เงินเดือนน้อยกว่าบริษัทห้างร้าน

๒. เงื่อนไขในการทำงานที่สะดวกสบาย เช่น งานราชการทำ ๘.๐๐ น.-๑๖.๐๐ น.
ส่วนบริษัทห้างร้านทำ ๘.๐๐ น.-๑๖.๐๐ น. และราชการมีวันหยุดมากและลาหยุดได้ง่ายและได้
มากกว่าบริษัทห้างร้าน ทั้งส่วนมากเป็นงานนั่งโต๊ะไม่ค่อยตรากตรำและเสี่ยงภัย คนจึงพอใจ
เป็นข้าราชการทั้ง ๆ ที่เงินเดือนน้อยกว่าบริษัทห้างร้าน นอกจากนี้สถานที่ทำงานที่อยู่ใกล้บ้านหรือ
มีรถรับส่ง ก็เป็นความสะดวกที่ชักนำให้คนเข้าทำงานเหมือนกัน

๓. มีนายที่ดี การมีนายที่ดี ทำให้คนพอใจทำงาน แม้เงินเดือนจะน้อยกว่าก็ยังไม่
ทำงานเงินเดือนมาก แต่ต้องหิวเดียวเพราะนายไม่ดี เพราะฉะนั้นหัวหน้าหรือผู้บังคับบัญชาเป็น
แรงจูงใจอันสำคัญมากอันหนึ่งที่จะให้ลูกน้องทำงาน

๔. โอกาสที่จะก้าวหน้าในงาน เป็นแรงจูงใจให้คนทำงานอีกอันหนึ่ง งานใดที่ผู้ทำมี
ทางก้าวหน้าขึ้นไปเรื่อย ๆ ก็จะทำให้ผู้ทำมีกำลังใจเพื่อความก้าวหน้า แต่ถ้างานใดไม่มีทาง
ก้าวหน้า เช่นเงินเดือนเท่าใดก็เท่ากันตลอดไป อย่างนั้นก็จูงใจให้คนอยากทำ

๕. เงินเดือนหรือรายได้ เป็นแรงจูงใจอีกอันหนึ่ง เงินเดือนสูงคนก็อยากทำ เงิน
เดือนน้อยคนก็ไม่อยากจะทำ เขาทำนองคำพังเพยที่ว่า "เงินเดือน-งานเดิน เงินไม่เดิน-งานไม่เดิน"

๖. ลักษณะงานที่มึนเกียรติ เป็นแรงจูงใจให้คนพอใจทำงานเหมือนกัน เช่น ถ้าให้ทำ
หน้าที่กรมอุจจาระเงินเดือน ๆ ละ ๒๐๐๐ บาท ละก็เขาเป็นเสมียนเงินเดือนละ ๔๕๐ บาทดีกว่า

๗. สิ่งแวดล้อม เช่น ดินฟ้าอากาศ ญาติมิตรเพื่อนฝูง สถานที่ วัฒนธรรม การ
สังคม เหล่านี้ เป็นส่วนประกอบจูงใจให้คนพอใจเข้าทำงานเหมือนกัน ถ้าเป็นหนวยที่ผู้ร่วมงาน
เป็นคนละชาติ ศาสนา เข้าสังคมกันไม่ได้ เพื่อนฝูงไม่ค่อยมี ก็ไม่อยากจะเข้าทำ เว้นแต่จะมีแรง
จูงใจในข้ออื่น ๆ มากพอ

๘. ความรักชาติ อาจมีได้เหมือนกันที่ความรักชาติเป็นแรงจูงใจให้คนทำงานโดยไม่มี
หวังประโยชน์ตอบแทนแม้กระทั่งสวัสดิการก็ได้

เมื่อพิจารณาแล้ว จะเห็นได้ว่า แรงจูงใจให้คนทำงานนั้น ก็อยู่ที่สิ่งสนองความต้องการของคนนั่นเอง การที่จะจูงใจคนให้สนใจทำอะไรนั้นควรจะได้รู้ถึงความต้องการของเขาเสียก่อน แล้วหาทางสอดคล้องเรื่องที่จะให้ทำนั้นเข้าไปในจุดที่เขาต้องการ หรือกลับกัน จับจุดที่เขาต้องการนั้นมาสอดคล้องเข้าไปในเรื่องที่ให้เรา

คนเราต้องการอะไรบ้าง

ในทางพระท่านว่า ปุถุชน มักลุ่มหลงอยู่ด้วย ลาภ, ยศ, สรรเสริญ, สุข

“ลาภ” สำหรับข้าราชการเห็นจะได้แก่ทรัพย์สินเงินทอง, การได้เลื่อนตำแหน่งหน้าที่, การได้งาน, การได้เหรียญตรา, การได้ปริญญา ประกาศนียบัตร, การได้รับตำแหน่งฐานะจากเจ้านายหรือเพื่อนฝูง เป็นต้น

“ยศ” สำหรับข้าราชการ ได้แก่การมีชั้น, มีเกียรติ, มีเครื่องแบบ, เป็นต้น

“สรรเสริญ” ได้แก่การได้รับการยกย่องนับถือ และความรักใคร่จากญาติ, มิตร, นาย, ผู้ร่วมงานและบุคคลทั่วไป

“สุข” ได้แก่ สุขทางกาย เช่น มีอาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค อันเป็นปัจจัยในการครองชีพพร้อม สุขทางใจ ได้แก่ การได้เห็น ได้ยิน ได้ฟัง ได้สัมผัส ได้สัมผัสสิ่งใหม่ๆ ต่างๆ เปลี่ยนไปเรื่อยๆ

ในทางจิตวิทยา เขาว่าคนเราทุกคนต้องการความมั่นคง (Security) ประสบการณ์ใหม่ (New Experience) การรับรองฐานะ (Recognition) และการสนองตอบ (Response)

ความมั่นคง (Security) ได้แก่ ความต้องการในอาหาร, เครื่องนุ่งห่ม, ที่อยู่อาศัย, และเครื่องยังชีพอื่น ๆ ตลอดจนความมั่นคงในงานและในหมู่คณะ

ประสบการณ์ใหม่ (New Experience) ได้แก่ความต้องการในการได้เห็น, ได้ยิน, ได้สัมผัส, ได้ดม, ได้ชิม, ได้สัมผัสสิ่งใหม่ๆ เปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ

การรับรองฐานะ (Recognition) ได้แก่ความต้องการในลาภส่วนตัวต่างๆ เช่น เงิน, การได้เลื่อนตำแหน่ง, การได้เหรียญตรา, การได้ปริญญา ประกาศนียบัตร และตำแหน่งฐานะอื่นๆ ที่ได้รับจากเจ้านายหรือเพื่อนฝูง เป็นต้น

การสนองตอบ (Response) ได้แก่ความต้องการในความรัก, การรับรองนับถือ, จากญาติ, มิตร, นาย, และคนอื่นๆ, ต้องการที่จะร่วมมือส่วนอยู่ในสังคม เป็นต้น

เพราะฉะนั้น การที่จะจูงใจให้คนทำงาน อาจจะทำเอาหาตั้งต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วมาเป็นเหตุจูงใจได้ คือ

๑. ให้ลาภเขาบ้าง ลาภในที่นี้ถ้าเป็นเงิน เช่น เดือนเงินเดือน เงินค่าตอบแทนให้บ้างได้ก็เป็นการดี แต่ลาภไม่ใช่มีเฉพาะเงินเท่านั้น การได้ตำแหน่งหน้าที่ เหยี่ยุทธอะไรเหล่านี้ก็เป็นลาภ ถ้าเห็นว่าเป็นเงินไม่ได้ ก็อาจให้ตำแหน่งหน้าที่ให้เขารู้สึกว่ายิ่งใหญ่หรือมีความสำคัญขึ้น เช่นตั้งให้เขาเป็นหัวหน้าเสมียนพิมพ์ หัวหน้าเสมียนเก็บ หรือผู้ควบคุมดูแลอะไรสักอย่างหนึ่ง ซึ่งทำให้เขารู้สึกภูมิใจในงานขึ้นมาว่าเป็นหน้าที่สำคัญ เกิดความรับผิดชอบขึ้นมา ก็จะสนใจทำงานขึ้น เรื่องตามตัวอย่างที่ยกขมมานั้นปรากฏว่าหัวหน้าแผนกไม่ได้ใช้หลักข้อนี้เลย

๒. ให้อิสระบ้าง ยศตำแหน่งข้าราชการพลเรือนก็ค่อนข้างชั้น หรือตำแหน่ง ซึ่งควรจะให้มีความหวังแก่เขาบ้างว่า "ถ้าคุณทำดี คุณมีหวังจะได้เป็นชั้นตรี ไม่ด้วยการสอบ ก็ด้วยการเลื่อนตามมาตรา ๕๗" อย่างนี้เป็นต้น แต่ตามเรื่องตัวอย่างที่ยกขมมานั้น หัวหน้าแผนกไม่ได้ใช้หลักข้อนี้เลย แต่กลับคิดทางปลอญวิต ไม่พูดด้วย เป็นบุคคลไม่ฟังปรารภน่าจะไร้ไปเลย นี่ผิดคนผิดเพราะไม่ได้พิจารณาปฏิบัติตาม Individual Differences คือ คนหัวอ่อน ต้องปฏิบัติต่อเขาอย่างหนึ่ง คนหัวแข็งต้องปฏิบัติต่อเขาอีกอย่างหนึ่ง ไม่ใช่ปฏิบัติให้เหมือนกัน สำหรับเสมียนผู้นั้นจากพฤติการณ์ที่ปรากฏ ไม่ลงชื่อให้หัวหน้าแผนกเลย แสดงว่าเป็นคนหัวแข็ง และจากการมีสำเนาเป็นหัวหน้าแผนก แสดงว่าเป็นคนมีปมเค้น รู้สึกว่างานที่ทำค่าไปเสียแล้ว ต้องใช้เขาให้ถูกทาง คือคนชอบเค้น ต้องตั้งให้เขาเป็นหัวหน้าอะไรสักอย่างเสีย แล้วค่อยขอเขาหน่อยว่าเราเก่งในทางไหน ปลอญให้เขาบรรยายอารมณ์บ้าง หาเรื่องขอความช่วยเหลือเขาบ้าง จะทำให้เขารู้สึกมีความสำคัญขึ้น ทันที จะใช้อะไรก็ได้ใช้เถอะ เพียงแต่เปลี่ยนวิธีการ "ใช้" เป็นวิธี "ขอความช่วยเหลือ" เท่านั้นเอง

๓. สรรเสริญเขาบ้าง การสรรเสริญลูกน้องนั้น ก็คือการชมในสิ่งที่ควรชม ยกย่องนับถือ ไม่เหยียดหยาม ทำความเป็นกันเองให้มากที่สุด เสมือนหนึ่งลูกน้องเป็นญาติพี่น้องหรือสมาชิกในครอบครัว ซึ่งจะต้องคอยถามทุกข์สุข ให้ความรักใคร่ถนอมถนอม ถ้าอาจเป็นไปไม่ได้ ก็ควรให้ความเป็นกันเองไปจนถึงครอบครัวของลูกน้องด้วย เช่นเขามีกิจการอาชีพ แต่งงาน ทำบุญอะไรต้องไปร่วมงานเขา เจ็บไข้ได้ป่วยไปเยี่ยมเขา ยกย่องนับถือสำนึกภรรยาและญาติพี่น้องของเขาด้วย นี่เป็นของสำคัญซึ่งจะก่อให้เกิดความรักความนับถือ ให้เขารู้สึกว่าเขาได้รับการรับ

รองนัทถือ (Recognition) ให้เป็นส่วนหนึ่งของหน่วย แล้วเขาจะตั้งใจทำงานเพื่อหน่วย แต่ชั้น
ต้องระวังให้เป็นการปฏิบัติด้วยใจจริงและบริสุทธิ์ใจ อย่าให้เขาเห็นเป็นแต่รับทำหรือมีเจตนาไม่
ซื่ออยู่เบื้องหลัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับสัมพันธ์สาว ต้องระวังให้มาก อย่าให้กลายเป็นคิด
ไม่ซื่อไปเป็นอันขาด เพราะเป็นเหตุให้เสียการปกครองอย่างร้ายกาจ

ทวนมาเรื่องตัวอย่างที่ยกขึ้นมาบ้างว่า หัวหน้าแผนกปฏิบัติตามหลักของหรือเปล่า ?
เปล่าเลย เขาคิดไม่แคร์ว่าสัมพันธ์คนนั้นจะไม่มีส่วนเป็นหัวหน้าแผนกหรืออะไรไม่สำคัญ เมื่อไม่
ค่อยทำงานหนักไม่พูดด้วยตะ การตั้งเรื่องเป็นตายลักษณะนี้ถ้าใครไม่ระวังจะไม่ค่อยจะตั้งเป็นตาย
ลักษณะออกขรณดี กระตบจิตใจร้ายแรงนัก เพราะทำให้รู้สึกว่าเป็นคนโกรธกัน คนโกรธกันก็
คนเกลียดกัน ไม่นับถือกัน แล้วจะอยู่ร่วมกันได้อย่างไร ปกครองได้อย่างไร แต่ชั้นไม่สาย
เกินไปก็หัวหน้าแผนกจะแก้ไข หาโอกาสถามใครสักคนใหม่ด้วยการไปเยี่ยมเมื่อสัมพันธ์ผู้หนึ่งจับบ่วง
หรือคลอตกบ่วง เป็นต้น แล้วความเป็นกันเองก็จะกลับคืนมา แล้วจึงค่อยดำเนินการจริงจังตามวิธี
ที่กล่าวแล้วข้างต้นออกชนหนึ่ง

๔. ให้ความสุขเขาบ้าง เช่น

สุขทางกาย ให้เขาได้นั่งโต๊ะเก้าอี้ที่เหมาะสม และนั่งทำงานในที่ที่สะดวกสบาย ให้มี
แสงสว่าง พัดลม ให้งานพอสมควรกับกำลังความสามารถ ให้เขาได้มีโอกาสพักผ่อนเมื่อไม่
สบาย ให้เขาได้ลาเมื่อมีธุระจำเป็น ตลอดจนให้ความสะดวกอื่น ๆ เป็นต้น

สุขทางใจ รับรองเขาให้มีส่วนเป็นส่วนหนึ่งของหน่วย ให้ความรักความเชื่อกับเขา ซึ่ง
จะทำให้เขาได้รับความอบอุ่นในการที่อยู่ในปกครอง อย่าพยายามคิดเนรเทศเขาออกไปนอกหน่วย
อย่าปฏิบัติต่อเขาประหนึ่งเป็นบุคคลที่ไม่พึงปรารถนาของหน่วย เพราะจะทำให้เขาเสียใจ กระตบ
ใจอันเป็นเครื่องทำลายความสุข

เห็นอกเห็นใจเขาบ้าง เช่นเวลาเขาเจ็บป่วยหรือบุคคลในครอบครัวเจ็บป่วย เข
ขอลาพักหรือไปรักษาพยาบาล ต้องให้เขาลาตามความจำเป็น จะไปบ่นว่าลามากก็ไม่ควร เขา
ลาไปก็ขระ ก็ต้องอนุญาตให้เขาลาตามความจำเป็น ถ้าจะให้เขาขยันทำงานไม่ค่อยลา ก็ควร
หากวิธีจูงใจในทางอื่นเพื่อให้เขาทำงาน ไม่ใช่ไม่อนุญาตให้ลา กตวิจจูงใจให้ทำงานมีอะไร
บ้างนั้น ได้กล่าวมาแล้วตอนต้นพอสังเขป ซึ่งอาจจะหยิบมาใช้ได้ตามควรแก่กรณี

เทคนิคข้อประการหนึ่งในการควบคุมและปกครองบังคับบัญชาให้คนทำงาน คือ “การทำตัวให้เป็นผู้นำที่ดี” หลักการเป็นผู้นำ (Leadership) นี้ วารสารข้าราชการได้นำลงพิมพ์ในบทความเรื่อง “ประมุขศิลป์” ไปจนจบเล่มแล้ว ดูได้จากบทความเรื่องนั้นว่า ผู้นำที่ดีควรจะปฏิบัติอย่างไร แต่ใครจะขอจะเป็นการเห็นใจเสียในขั้นต้นข้อหนึ่ง คือ การทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดี หัวหน้าของการจะให้ลูกน้องดี หัวหน้าเองจะต้องทำตัวให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ลูกน้องก่อน เช่น ไม่ต้องการจะให้ลูกน้องมาสาย หัวหน้าเองต้องไม่มาสาย ถ้าหัวหน้ามาสาย ลูกน้องก็มาสายตาม แล้วว่าลูกน้องไม่ได้ด้วย เพราะจะทำให้ลูกน้องขุ่นเคือง ถ้าต้องการให้ลูกน้องนั่งทำงานไม่เดินเตร่ไปเตร่มาหรือเที่ยวคุยโต๊ะโน้นโต๊ะนี้ ตัวหัวหน้าเองก็ต้องอยู่ทำงาน อยู่ควบคุมแผนกกองของตัว ถ้าหัวหน้าเองไปเที่ยวเดินเตร่ ไปนั่งห้องโน้นคุยห้องนี้ ไม่อยู่ติดห้องของตัว ลูกน้องก็เตร่ตามบ้าง แล้วไปว่าเขาไม่ได้ เพราะตัวเองก็ทำอย่างนั้น ว่าไปก็ถูกขุ่นเคือง เพราะฉะนั้น จะให้ลูกน้องขยันทำงาน หัวหน้าก็ต้องขยันให้เป็นอย่างไว้

ขอย่นย่อพอสังเขปเพียงแค่นี้ คือไปเป็นความเห็นสมควรในการแก้ปัญหาระงับ

ความเห็นของคุณกระแฉับ ศาสตราจารย์ ร.พ. ระยอง

(๑) การเงามของเด็มนั้น เกิดขึ้นเพราะสัญชาตญาณการยกตนกับสัญชาตญาณการป้องกันตัวของมนุษย์ (Ego Instinct and Defensive Instinct) เพราะเธอมีความรู้สึกในใจว่า ถึงแม้เธอจะเป็นเด็มนักจริง แต่ก็เป็นภริยาของหัวหน้าแผนกซึ่งมีฐานะและตำแหน่งเท่ากับหัวหน้าของเธอเหมือนกัน ซึ่งก็ไม่ใหญ่โตอะไรจนเกินไปนัก ข้อประการหนึ่งเมื่อเธอต้องถูกหัวหน้าแสดงความเป็นมิตรและรักเธออยู่เสมอแล้ว สัญชาตญาณของการป้องกันตัวก็ย่อมแสดงออกเป็นการต่อต้าน (Conflict) เป็นการตอบแทน (Compensate) เพราะเด็มนั้นเป็นสัญชาตญาณของประชาธิปไตยอยู่ด้วย

(๒) การแก้ไขก็คือ หัวหน้าแผนกผู้ปกครองควรศึกษารวมหัว & กับ ดังคหะวัตถุ & เป็นหลักในการปกครอง เพื่อให้เหมาะสมกับสัญชาตญาณของประชาธิปไตย และละเว้นจากการมุ่งของตอบแทนซึ่งเป็นต้นตอเดิมที่จะต้องเอาให้ได้ ออกเสียอย่างเด็ดขาด

ในระยะแรกนี้ พึ่งหาโอกาสโดยทันทีที่จะไปเยี่ยมเยียนเยี่ยมเยียนที่บ้านของเธอในเมื่อเธอเกิดการเจ็บป่วยขึ้น และเพื่อแสดงความรักและเมตตาให้ปรากฏ พร้อมกับถือโอกาสวิสาสะกับสามีของเธอเพื่อเป็นการกระชับความไมตรีต่อครอบครัวเธอด้วย ต่อมาก็พยายามหาโอกาสอันเหมาะสมที่จะส่งหนาวินิจฉัยเป็นส่วนตัวและติดต่อกันด้วยตนเอง แทนการเขียนหนังสือถึงที่เคยกระทำมา เว้นแต่กรณีที่จะต้องติดต่อกับหนังสือที่ควรเป็นหลักฐานในทางราชการเท่านั้น เมื่อมีโอกาสในการแสดงความรักของเธอให้ปรากฏได้เมื่อใด ก็ขออย่าได้ละโอกาสนั้นเสียต่อไปผมรับรองว่าเธอต้องกลับมาเป็นมิตรและผู้ที่บังคับบัญชาที่ดีที่สุดของหัวหน้าแผนกนี้แน่นอน

[หมายเหตุ หนังสือรางวัล ๑ เล่ม ได้ส่งให้คุณภรรยาแล้ว ศาสตราจารย์ ไปแล้ว]

ความเห็นของ “แห่ง สุรินทร์”

เหตุที่ทำให้เสมียนหญิงเกงาน

๑. เป็นเพราะหัวหน้าฯ ปลดปล่อยให้หย่อนยานเกินไป ทั้งในทางการปกครอง, ระเบียบงาน, และการปฏิบัติงาน ในหน้าที่ผู้บังคับบัญชา
๒. หัวหน้าขาดการสังสรรค์, การตรวจตรา, แนะนำ, ชี้แจง, ส่งเสริมกำลังใจให้เข้าถึงจิตใจของเสมียนหญิงในการงานที่เขาทำ เพื่อให้รู้สาเหตุ แล้วแก้ไขตามสาเหตุนั้น
๓. เป็นเพราะหัวหน้าตั้งงานใด ๆ ขาดข้อความเข้าใจกัน เพราะไม่ได้ส่งหนาวินิจฉัย ทำให้กำลังใจของเสมียนหญิงเบือนหน้าหมดศรัทธาถึงงาน

หนทางที่หัวหน้าฯ ควรแก้ไข

๑. หัวหน้าควรดำเนินการปกครอง และปฏิบัติงานตามระเบียบแบบแผนในสายกลาง คือไม่หย่อนและเคร่งเกินไป โดยถือหลักขรรคมตามหลักประชาธิปไตย
๒. ปฏิบัติตัวต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้เหมาะสม มีพรหมวิหาร ๔ มีวิรุจฺจใจคนให้ทำงาน และปลุกศรัทธาของตนในหมู่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้บังเกิดขึ้น

๓. ควรมีการตั้งสรรค์ การแนะนำ ^๕ ข้าง ตั้งเสริมกำลังใจในการทำงานและกิจการด้อย
 ด้วตามสมควร

๔. ในกรณีนี้ ควรค้นหาสาเหตุของความบกพร่องของเดิมยื่นหญิงว่า ลาป่วย มาด้วย
 ด้วก่อนเวลาเพราะอะไร มีความจำเป็นเพียงใด ถ้ามีความจำเป็นควรผ่อนผันให้ตามสมควร
 และจัดงานให้เหมาะสมกับหน้าที่เดิมยื่นหญิงถนัด ถ้าแก่เพราะมีเจตนาควรดำเนินการตามระเบียบ
 โดยมีเหตุผลเพียงพอเดี๋ยบบ้าง

๕. ควรติดต่อพบปะกับสามีของเขาม้าง เพื่อหาทางให้ร่วมมือ ^๕ ข้างแก้ไข

๖. ทำดีเด่นขอความดีความชอบให้เป็นกำลังใจในการทำความคิด

[หมายเหตุ ขอให้ “แห่ง สุรินทร์” แจ้งนามจริงและที่อยู่ไปยังผู้จัดการวารสารข้าราชการ
 ด้วเพื่อจะได้ส่งหนังสือมาเป็นรางวัลต่อไป]

[ยังมีความเห็นสมาชิกที่ ^๕ อื่นๆ อีกมาก คอยอ่านในฉบับหน้า]

หนังสือใช้คู่สอบชั้นนักวิชา, ตรี, โท, เอก

๑. แนวตอบวัฒนธรรม	ราคา	๓๒ บาท
๒. คำถาม - แนวตอบ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน, -พ.ร.บ. ระเบียบ บริหารราชการแผ่นดิน, -พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม	ราคา	๓๐ บาท
๓. ข้อสอบชั้นตรี พ.ศ. ๒๔๘๘-๒๔๘๘-๒๕๐๐ (ทุกกรม ทุกวิชา)	ราคา	๒๕ บาท
๔. ระเบียบปฏิบัติราชการ	ราคา	๒๕ บาท
๕. ข้อบท พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน	ราคา	๕ บาท
๖. วิจารณ์ข้าราชการ ปี ๒๕๐๐	ราคาชุดละ	๓๐ บาท

(วิจารณ์ข้าราชการถ้าเขียนเล่มรวมกันทั้งปี เพิ่มค่าเขียนเล่มปกอ่อน ๓ บาท ปกแข็ง ๓๓ บาท)

สั่งได้จากเลขานุการบริการสวัสดิการ ก.พ. สำนักงาน ก.พ. ในพระบรมมหาราชวัง
 พระนคร จ่ายเงินที่ ป.ณ. หน้าพระลาน (หนังสือตามรายการ ๑, ๒, ๓, ๔ เพิ่มค่าส่ง
 เล่มละ ๒ บาท หนังสือตามรายการ ๕ เพิ่มค่าส่งเล่มละ ๑ บาท)

เก็บจาก วิกิตัวประหลาด ก.พ.

โดย..... ตรงศักดิ์ ยังอยู่ น.บ.

ในบรรดาเรื่องร้อยแปดที่เข้าสู่ที่ประชุม ก.พ. และอนุกรรมการสาขาต่างๆ ของ ก.พ. ซึ่งประชุมกันทุกวันตลอดสัปดาห์นั้น บางก็เป็นเรื่องที่ชวนให้ปวดเศียรเวียนเกล้า เพราะมีปัญหาที่ขบไม่แตก บางก็เป็นเรื่องที่ชวนให้โต้เถียงกันตั้งครึ่งวันก่อนวัน บางก็เป็นเรื่องที่ชวนให้ห่อหัวเสียกลับไป เพราะไม่ได้รับอนุมัติ บางก็เป็นเรื่องที่ได้รับอนุมัติมาแล้ว เมื่อได้รับอนุมัติไป และในบรรดาเรื่องทั้งหนักและไมหนักเหล่านี้ มีอยู่ไม่น้อยที่เป็นเรื่องชวนขันจนแม้ผู้ทรงคุณวุฒิขนาดคงแก่เรียนก็อดขำไม่ได้ และมีอยู่ไม่น้อยที่เป็นเครื่องเตือนใจให้สังวรระมัดระวัง จึงได้นำมาเล่าสู่กันฟัง ไม่เพียงแต่ให้ฟังเป็นเรื่องแปลก ๆ แต่เพื่อจะได้เป็นแง่คิด, ทางปฏิบัติ, หรือข้อควรสังวรณไว้ด้วย

ปากเสีย

วาจา เป็นสิ่งที่พึงระมัดระวังอย่างยิ่งสำหรับข้าราชการ เพราะการพูดไม่ระวังปากบางที่เรื่องไม่น่าจะเป็นเรื่องก็อาจเป็นเรื่องขึ้นมาได้

เรื่องมีอยู่ว่า อาจารย์กับลูกศิษย์ เกิดมารับราชการอยู่ในกรมกองเดียวกัน (กรมไหนก็ช่างเถอะ) ทั้งอาจารย์และลูกศิษย์ต่างก็ว่าเรียนวิทยาลัยวิชาศึกษาเดียวกันมา โดยอาจารย์สำเร็จจากเมืองนอก แล้วมาสอนให้ลูกศิษย์ จนลูกศิษย์ได้ไปเรียนต่อเมืองนอกอีกคน ลูกศิษย์กลับมาได้เข้ารับราชการในกรมกองเดียวกับอาจารย์ แรก ๆ ก็ถอยทีถอยทีปฏิบัติกันด้วย

แต่มาวันหนึ่ง เกิดมีเรื่องตามสายตามลักษณะของชาติชนิตหนึ่งมาโดยลูกศิษย์เป็นคนรับสาย แต่แทนที่ลูกศิษย์จะตอบคำถามนั้นด้วยตัวเอง กลับบอกอาจารย์ซึ่งกำลังนั่งคุยเพลินอยู่ให้ช่วยอธิบาย

ฝ่ายอาจารย์ซึ่งนั่งสมาธิมาในฉบับพลัน เอ๊ะ, เจ้านิ่งใจกันหน้าหวา ของกตัญญู ๆ พรรคนี้เรียนรู้อะไรด้วยกันแล้วแกล้งมาถามได้ หรือจะมาล้อเล่นกับฉัน? และแล้ว จะด้วยอารมณ์ครมเครง (พูดเล่น) หรือเคร่งเครียด (พูดจริง) ก็เหลือเถา อาจารย์จึงตอบสวนไปว่า

“กับออกเขาไปชื่อว่า โธ่หนั

ตอนนั้นลูกศิษย์ก็ตั้งโยงขึ้นมาบ้าง เอ๊ะ, ตามตี ๆ กลับเอาอะไรมาให้ก็ไม่รู้ ต่อหน้า
 ข้าราชการอย่างนี้ เหตุที่กระทบได้ วางหูโทรศัพท์บ้าง ดากกระดาษมาเขียนรายงานขยักขยิก
 แทนไม่เป็นคัวเพราะความโมโห เสนอผู้บังคับบัญชาเห็นชอบไปหาว่า ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ไม่น่า
 จะเอาของที่ไม่ควรให้มาให้กันอย่างนี้เลย เท่านั้นยังไม่แน่แก้ไขว่าจะได้รับการพิจารณาให้ค่าสม
 จังพียงมายัง ก.พ. อีกทางหนึ่งด้วย เป็นผลให้อาจารย์ต้องตามงอนง้อขอขมาลูกศิษย์กันด้วย
 แทนแย้ แต่ก็ไม่จ่ายตกคำหั้น

นี่แหละครับ, ความไม่ระวังปาก มันเป็นอย่างนี้แหละ เรื่องไม่เป็นเรื่องก็เป็นเรื่อง
 ขึ้นมา (ถูกฟ้อง) ส่วนเรื่องที่ควรจะเป็นเรื่อง กลับไม่เป็นเรื่อง (ไม่ได้ตอบผู้ถาม)

แพงไปหน่อยไหม ?

ปลัดอำเภอหนุ่มไปด้อมด้อมคนตีปลัดทรวัยยังที่เกศเหตุ แล้วปล่อยให้คนหนึ่งคุยอยู่กับเจ้า
 ทุกข์ ตัวเองกลับชวนสาวที่ถูกผู้ร้ายจับตัวไปเป็นประกันไปด้อมด้อมกันตามลำพัง ณ ที่ผู้ร้ายพา
 ไปปล่อย เพื่อจะได้ชี้สถานที่เกิดเหตุ แล้วถามสาวว่า ผู้ร้ายจับมือไหน, จับยังงี้ ยังงี้ไรไหม
 พร้อมกับแสดงบทบาทประกอบ สาวเจ้าตกใจจึงหันกลับมาฟ้องมารดา เรื่องจึงเป็นเรื่องขึ้นมา
 จนปลัดอำเภอหนุ่มเจ้าบทบาทถูกปลดออกจากราชการ หนุ่มอดีตปลัดอำเภอทรรณโศครวญ
 มายัง ก.พ. ว่า จับมือไหนแล้วเพื่อแสดงบทบาทประกอบคำถามว่าผู้ร้ายจับมือไหนเท่านั้น
 เขาถึงปลดออก แพงไปหน่อย ก.พ. ตรวจเรื่องแล้วก็ถามผู้แทนมหาดไทยว่า จับมือไหนแล้วถึง
 ปลดออกไม่แพงไปหน่อยรึ ? ผู้แทนมหาดไทยบอกว่า จะไม่จับแค่นั้นหะครับ ถ้าสาวไม่ฉิ่งฉน
 เดี่ยวก่อนก็คงจับมากกว่านั้น เดี่ยวพนักงานปกครองไม้ดี ก.พ. หัดบ้านภาพแล้วก็เห็นจริง
 เลยยกทรรณ

ท่านพนักงานสอบสวนครับ, อย่าได้วิสอบสวนแบบนี้อีกนะครับ ใดไม่คุ้มเสีย

อ่านระเบียบเสียบ้าง

อันข้าราชการเรานั้น คงไม่สนใจต่อระเบียบแบบแผนแล้ว แทนจะกล่าวได้ว่า
 ร้อยทั้งร้อยคงพลาดเข้าสักหนงนได้ ดังเช่นนายคนนั้น

เรื่องมีอยู่ว่า นายคนนั้น รับราชการมาเป็นเวลานาน คิดอยากจะเปลี่ยนอาชีพบ้างก็ไป
 สมัครเข้าทำงาน ณ บริษัทแห่งหนึ่ง นี่ยังเป้งามนัก เมื่อทางบริษัทตกลงจ้าง และเรียกตัวเข้า
 ทำงานเห็นทีจะเป็นด้วยอารามดีใจ หรืออะไรก็เห็ดอเคา นายคนนั้นก็เขียนใบลาออกจากราชการ
 ฝากเพื่อนข้าราชการไว้ให้ยื่นต่อผู้บังคับบัญชา และแล้วตัวเองก็ออกไปเลยไม่รอรับอนุญาต

ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าตามมาตรา ๓๕ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ บัญญัติว่า "ข้าราชการพลเรือนผู้ใดประสงค์จะลาออกจากข้าราชการยกย่องทั่วได้ โดยยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเห็นชอบขึ้นไปชั้นหนึ่ง... เมื่อผู้มีอำนาจตั้งอนุญาตการลาออกได้ตั้งอนุญาตแล้ว จึงให้ถือว่าออกจากราชการตามคำสั่ง" นี้ยังไม่อนุญาตชักหน้อย ไปเสียแล้ว เคยสั่งไล่ออกตามหลังไปเลย ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการเกินกว่า ๓๕ วันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

นี่แหละครับ... โทษของการไม่อ่านระเบียบเป็นดังนี้ เป็นข้าราชการทำอะไรให้มันถูกระเบียบหน่อย ไม่ใช่ निकจะออกก็ออก निकจะหยุดก็หยุด ต้องยื่นใบลาและรอฟังคำสั่งอนุญาตเสียก่อน เพียงยื่นใบลาถ้ายังไม่ได้รับอนุญาตก็ยังไม่ออกหรือหยุดราชการไม่ได้ เขาถือว่าขาดราชการเอาเลยทีเดียว

แกว่งปาก(กา)หาเรื่อง

ความใฝ่ฝันในอันที่จะก้าวขึ้นไปสู่ชั้นที่สูงขึ้นไปนั้น ข้อมเป็นความใฝ่ฝันทะเลเยอทะเลยานของข้าราชการทุกคน และกว่าจะสอบผ่านไปได้ก็เล่นเอาแทบลมประดาตาย แต่ถ้ายังไม่ผ่านก็ต้องก้มหน้าก้มตาไปใหม่ บางคนไม่ขังั้น พอรู้ตัวว่าสอบไม่ได้ก็พาลหาเรื่องต่าง ๆ นา ๆ กลับกลายเป็นอันชพาลไปก็มี เช่น เขียนใส่ร้ายไปลงหนังสือพิมพ์บ้าง ทงบัตรสนเท่ห์กล่าวหาต่าง ๆ นา ๆ ร้อยแปด เล่นเอาผู้รับผิดชอบหาใจไม่ทั่วท้อง ร้อนตัวหัวหมุนไปตาม ๆ กัน

แต่ร้ายที่จะเอาให้พังกนแหวกแนวไปกว่านั้นอีก, คือว่า ผู้เข้าสอบคนนั้น แกจะไม่ชอบหน้าผู้บังคับบัญชา หรือจะไม่ชอบวิธีปฏิบัติงานหรือพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งของผู้บังคับบัญชา หรือจะเพราะอะไรก็ไม่ทราบได้ จึงได้ระบายอารมณ์นั้นออกมาในคำคอบข้อสอบด้วย กรรมการตรวจข้อสอบอ่านคำคอบแล้ว ก็ให้รู้สึกสงสัย ไม่ได้ถามชักหน้อย ใหงคอบมาได้ จึงเสนอผู้บังคับบัญชาตรวจให้คะแนนเสีย ๓๐ % ๓ เดือน ฐานเขียนคำคอบเสียคดีผู้บังคับบัญชา

อนิจา, อยู่ว่าง ๆ ก็แกว่งปาก(กา)หาเรื่อง กรรม!



ปัญหาและทวงปฏิบัติ

ถามพระ:ราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

โดย . . . ประวิทย์ ฅ นคร ธ.บ.

หัวหน้ากองวินัยและเรื่องราว สำนักงาน ก.พ.



ปัญหาใหม่

๔๐๕. ถาม ข้าราชการที่ถูกศาลพิพากษาลงโทษในคดีความผิดอาญา แต่ได้ล้างมลทิน ตามมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ. ล้างมลทินในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๔๘๘ แล้ว ผู้บังคับบัญชาจะนำเอาการกระทำอันเป็นเหตุให้ถูกฟ้องศาลและถูกลงโทษ ตามกฎหมายนั้น มาพิจารณาลงโทษทางวินัยต่อไปอีกได้หรือไม่

ตัวอย่างเช่น นาย ก. ถูกศาลลงโทษปรับฐานลักเล่นการพนันสลากกินรวบ เมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๔๘๘ และได้รับล้างมลทินตาม พ.ร.บ. ล้างมลทินในโอกาส ครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๔๘๘ แล้ว แต่ยังมีได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณา โทษทางวินัยแต่ประการใด พ.ร.บ. ล้างมลทินในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๔๘๘ ประกาศใช้เสียก่อน ดังนี้ ผู้บังคับบัญชาจะนำเอาความผิดฐานลักเล่น การพนันสลากกินรวบ ซึ่งมีความผิดตามมาตรา ๑๖ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ มาพิจารณาลงโทษอีกได้หรือไม่

ตอบ ผลของการล้างมลทิน ตามมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ. ล้างมลทินในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๔๘๘ ไม่ตัดสิทธิผู้บังคับบัญชาในอันที่จะนำการกระทำอันเป็นเหตุ ให้ถูกฟ้องศาลและถูกลงโทษตามกฎหมายนั้น มาพิจารณาลงโทษทางวินัยต่อไป เพราะ การล้างมลทินตามมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ. ดังกล่าว มีผลแต่เพียงว่า ให้ถือว่าผู้นั้นมิได้ เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดในคดีนั้น ๆ เท่านั้น แต่ไม่รวมถึงการลบล้างการกระทำ อันเป็นผิดเด็ดขาด การกระทำนั้นยังคงมีอยู่เช่นเดิม และเป็นเหตุที่จะให้มีการ พิจารณาลงโทษทางวินัยได้ ถ้าหากว่าผู้กระทำความผิดนั้นยังมิได้รับการล้างมลทินตามนัย มาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. ล้างมลทินในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๔๘๘ ตาม ตัวอย่างจึงนำเอาความผิดฐานเล่นการพนันตามมาตรา ๑๖ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ มาพิจารณาลงโทษได้ (ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา)

ปัญหาสมาชิก

คุณพร้อม พันัสชาดา สำนักงานป่าไม้จังหวัดกาญจนบุรี ถามว่า:-

ตามมาตรา ๘๓ กำหนดการลงโทษข้าราชการพลเรือนฐานผิดวินัยไว้ ๖ สถาน คือ ไล่ออก ปลดออก งดเงินเดือน ตัดเงินเดือนและภาคทัณฑ์ งดรับบำเหน็จบำนาญ งดรับบำนาญชั่วคราว งดรับบำนาญชั่วคราว ๖ สถานนั้นตามมาตรา ๘๓ อย่างไรบ้าง หนัก-เบาต่างกันอย่างไรบ้าง และคำว่า "ถอดถอน" นั้นมีระบุไว้ในตอนใด มาตราใด ของ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือนปัจจุบัน ขอได้โปรดกรุณาอธิบายให้หายข้องใจด้วย.

คำตอบ

คำว่า "ถอดถอน" มีในมาตรา ๔๒ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ และในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เป็นคำรวมที่หมายถึงการออกจากราชการของข้าราชการทุกฐาน ทั้งที่เป็นการลงโทษและมีไร้ลงโทษ เช่น ให้ออกฐานขาดคุณสมบัติหรือเจ็บป่วยซึ่งไม่ใช่เป็นการลงโทษก็เรียกว่า "ถอดถอน" ไล่ออกก็เรียกว่า "ถอดถอน".

คุณสนั่น ชนุสร ทวีการอำเภอบำเหน็จณรงค์ ถามว่า:-

๑. กรรมการดำเนินการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยของข้าราชการตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๖๐ ตามปกติมีกี่คน?

๒. เท่าที่เคยพบในการแต่งตั้งกรรมการ ปรากฏว่ากรรมการที่แต่งตั้งให้เป็นผู้สอบสวน ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๐ มีเพียงคราวละ ๓ คนเท่านั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่าอย่างมากคงมีเพียง ๓ คนเท่านั้น จะถูกหรือไม่?

๓. แต่ตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๖๐ ข้อ ๓๒ บัญญัติว่า "ในการสอบสวนปากคำบุคคล ต้องมีกรรมการนั่งสอบสวนอย่างน้อย ๒ คน จึงจะเป็นองค์คณะกรรมการสอบสวนได้ แต่ในการประชุมปรึกษา ต้องมีประธานกรรมการและกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวน แต่ไม่น้อยกว่า ๓ คน จึงจะเป็นองค์คณะดำเนินการประชุมปรึกษาได้" ดังนั้น

ข้าพเจ้าเข้าใจว่าตามข้อความที่ข้าฯ ชัดสัญญาประกาศไว้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่า กรรมการจะต้องมีอย่างน้อย ๖ คน เพราะกึ่งจำนวนที่ ๓ คนแล้ว หรือกรรมการต้องมีส่วนร่วมกับกรรมการปรึกษาเป็นคณะคนละคนละ.

คำตอบ

๑. อย่างน้อย ๓ คน อย่างมากกี่คนก็ได้
 ๒. อย่างน้อย ๓ คน อย่างมากกี่คนก็ได้
 ๓. เข้าใจผิดเสียแล้ว ทว่า "ไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวน แต่ไม่น้อยกว่า ๓ คน" นั้น หมายความว่า ถ้าตั้งกรรมการไว้ ๓ คน ก็ต้องมาประชุม ๓ คน (ไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการที่ตั้งไว้ ๓ คน และไม่น้อยกว่า ๓ คน) ถ้าตั้งกรรมการไว้ ๕ คนก็มาประชุม ๓ คนได้ (ไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการที่ตั้งไว้ ๕ คน และไม่น้อยกว่า ๓ คนแล้ว) ถ้าตั้งกรรมการไว้ ๗ คนก็ต้องมาประชุม ๕ คน (จึงจะไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวน) ถ้าตั้งกรรมการไว้ ๗ คน มาประชุม ๓ คนก็ไม่ครบองค์ประชุมเพราะต่ำกว่ากึ่งจำนวน
- กรรมการต้องมีส่วนร่วมกับกรรมการปรึกษาเอง.

คุณหญิง จันทนานนท์ แผนกคลังจังหวัดภูเก็ต ถามว่า:—

ข้าราชการพลเรือนสามัญคนหนึ่ง ได้รับอนุญาตให้ลาอุปสมบท ตามระเบียบว่าด้วยการลา ขอเรียนถามว่า

๑. ในระหว่างที่เป็นพระภิกษุจำพรรษาอยู่ ทางกรมตั้งกคจคิดให้มีการสอบแข่งขัน หรือสอบคัดเลือก เพื่อเลื่อนชั้นเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นตรี ผู้นั้นจะเขาสอบทั้งที่ยังเป็นภิกษุอยู่ได้หรือไม่

๒. สอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือก เพื่อเลื่อนชั้น ข้าราชการพลเรือนชั้นตรีได้ก่อนแล้ว แต่ยังไม่ถึงอันดับที่จะได้รับการบรรจุ ถึงอันดับที่จะได้รับการบรรจุในระหว่างที่เป็นภิกษุอยู่ จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งในขณะนั้นหรือไม่ ถ้าไม่ได้ ผู้นั้นอำนาจจะต้องปฏิบัติกรอย่างไร

คำตอบ

๑. สมัครสอบไม่ได้ ต้องห้ามตามประกาศคณะสงฆ์และตามมติคณะรัฐมนตรี น.จ. ๘๘/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๒๗ มี.ย. ๒๕๐๓ (ลงวารสารข้าราชการประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๐๓)
๒. เป็นปัญหา ต้องให้ส่วนราชการหรือเป็นทางการไปยัง ก.พ. เพื่อพิจารณาวินิจฉัย

สมาชิกเลขที่ ๓๕๕๓ พัทลุง ถามว่า:-

ผู้ทางราชการตั้งบรรจุและแต่งตั้งให้ทดลองปฏิบัติราชการและยังไม่ได้รับคำสั่งให้บรรจุ และแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตามกฎหมายนั้น ถ้าหากว่าข้าราชการดังกล่าวหนึ่งเคย เกิดมีการเจ็บป่วย ไม่สามารถไปปฏิบัติราชการได้ หรือมีกิจประจำเป็นซึ่งจะต้องลาหยุดราชการ ในระหว่างทดลองอยู่นั้น จะต้องหักเงินเดือน ในอันระหว่างลาป่วย หรือลาพักหรือไม่ เพราะ บางท่านว่าต้องหักเงินเดือน และบางท่านว่าไม่ต้องหักเงินเดือนในอันลาป่วย หรือลาพัก ถ้าหาก ว่าให้มีการหักเงินเดือนระหว่างลาป่วย หรือลาพัก จะถือหลักอะไรเป็นทางปฏิบัติ หรือมีหนังสือ ของกระทรวงการคลัง หรือหนังสือของ ก.พ.

คำตอบ

มีหนังสือของกระทรวงการคลัง ตอบข้อหารือของกระทรวงเกษตร ที่ กษ. ๕๐๕๕๕/๒๕๑๘ ต.ว. ๒๓ ต.ค. ๒๕๑๗ ว่า ข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราว ยังมีฐานะการเป็นข้าราชการไม่แน่นอน ตามมติคณะรัฐมนตรีวินิจฉัยไว้ว่า มิได้เป็นข้าราชการประจำ จึงไม่มีสิทธิลาหยุดราชการ โดยได้รับเงินเดือนตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๑๗ สิทธิการลาของข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราว ต้องเป็นไปตามระเบียบการจ่ายเงิน ค่าจ้างแรงงานให้แก่กรรมกร และลูกจ้างประจำของ กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ และองค์การของ รัฐบาล พ.ศ. ๒๕๑๗ (เวียนให้ทราบตามหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว. ๒๓๗/๑๗ ลงวันที่ ๕ ต.ค. ๑๗) ซึ่งมีสิทธิลาป่วยโดยได้รับค่าจ้างได้มีหนังสือ ๓๐ วัน ถ้าลาออก บุตรครั้งหนึ่งไม่เกิน ๖ สัปดาห์ โดยจะเริ่มลาในระยะใกล้วันกำหนดคลอดก็ได้

ข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราว ระหว่างทดลองปฏิบัติราชการ จึงไม่มีสิทธิลาพัก โดยได้รับเงินเดือนเช่นเคยและลูกจ้าง ถ้าข้าราชการพลเรือนวิสามัญชั่วคราวระหว่างทดลองปฏิบัติ หน้าที่ลาพักก็ต้องงดจ่ายเงินเดือนระหว่างวันลา นั้น ส่วนลาป่วย ลาโดยได้รับเงินเดือนได้ ๓๐ วัน คุณชุ่ม สารทอง ที่ว่าการอำเภอสอง-แพร่ ถามว่า:-

ตามกฎหมาย ก.พ. ๓๕๕ (พ.ศ. ๒๕๐๐) ออกตามความใน พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๗ ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือนในอันดับหนึ่ง ๆ ตามความในข้อ ๓ (๑) สำหรับผู้ที่ ถกตกการเลื่อนเงินเดือน เพราะถกตกโทษทางวินัยจนถูกตัดเงินเดือนและลดขั้นเงินเดือน จะเลื่อน ขั้นเงินเดือนได้ต่อเมื่อพ้นโทษตัดเงินเดือนมาแล้ว แต่ถาเป็นผู้ที่ถกตกโทษลดขั้นเงินเดือนจะเลื่อน ขั้นเงินเดือนได้ต่อเมื่อได้ถูกตั้งโทษลดขั้นเงินเดือนมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือนนั้น

๑. สัมมติว่านาย ก. ข้าราชการพลเรือนสามัญชั่งจวดา อันดับ ๒ ชั้น ๕๐ บาท มีความ
 ผลิตทางวินัย ถูกตัดโทษตัดเงินเดือน ๓๐% มีกำหนด ๖ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๓ พ.ค. ๒๕๐๐ ถึงวันที่
 ๓๓ พ.ค. ๒๕๐๐ แต่ในวันที่ ๒๕๐๐ นาย ก. ผู้ปฏิบัติงานมีความดีความชอบเข้าหลักเกณฑ์
 ตามข้อ ๓ แล้ว พอลงเดือนมกราคม ๒๕๐๓ นาย ก. จะมีสิทธิได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงิน
 เดือนตามความในข้อ ๓ (๘) หรือไม่ เพราะในปี ๒๕๐๐ นาย ก. ถูกตัดเงินเดือนอยู่แล้ว

๒. สัมมติว่า นาย ข. มีความผลิตทางวินัยจนถูกตัดขั้นเงินเดือนตั้งแต่วันที่ ๓ มิถุนายน
 ๒๕๐๐ และในปี ๒๕๐๐ นี้ได้ปฏิบัติงานมีความดีความชอบตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๓ แล้วในปี
 ๒๕๐๓ นาย ข. จะมีสิทธิได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือไม่ เพราะถูกตัดขั้นเงินเดือน
 เกินกว่าหกเดือนในปี พ.ศ. ๒๕๐๐ อยู่แล้ว

แต่ถ้าในปี ๒๕๐๐ นาย ก. และ นาย ข. ได้ปฏิบัติงานเข้าเกณฑ์ตามข้อ ๓ และมีความ
 ดีความชอบเป็นกรณีพิเศษตามข้อ ๔ วรรคใดวรรคหนึ่งแล้ว ทั้งนาย ก. และ นาย ข. จะมีสิทธิ
 ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษเกินกว่า ๓ ชั้นหรือไม่ ถ้าไม่ได้เป็นเพราะ
 เหตุไร เพราะเท่าที่ทราบๆ มาผู้มีความดีตามข้อ ๓, ๒ มักถูกกีดกันในเรื่องการเลื่อนขั้นเงินเดือน
 ไปถึง ๒-๓ ปี

๓. ตามกฎ ก.พ. ข้อ ๕ ว่าผู้ที่สมควรได้เลื่อนขั้นเงินเดือนเกินกว่า ๓ ชั้น ตามข้อ ๕
 แต่ขาดลักษณะตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๓ (๕) นั้น ถ้าสัมมติว่านาย ก. สอบแข่งขันวิชาข้าราชการ
 พลเรือนชั่งจวดาได้ และได้รับการบรรจุเข้าเป็นข้าราชการพลเรือนชั่งจวดาอันดับ ๓ ชั้น ๓๐ บาท
 เพื่อทดรองปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๐๐ พอลงเดือนกันยายน ๒๕๐๐ นาย ก.
 ได้รับแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตามมาตรา ๕๒ แล้ว ถ้าหากนาย ก. มีคุณลักษณะ
 ตามหลักเกณฑ์ในกฎ ก.พ. ข้อ ๓ และมีความชอบเป็นกรณีพิเศษตามข้อ ๔ วรรคใดวรรคหนึ่ง
 นาย ก. จะมีสิทธิได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ๓ ชั้น ตามข้อ ๕ หรือไม่ หรือกรณีเช่น
 นี้บังคับเฉพาะผู้ที่สอบแข่งขันวิชาข้าราชการพลเรือนสามัญสมัครเท่านั้น

คำตอบ

๑-๒ ตามตัวอย่างที่ยกมานั้น ถ้าในปี ๒๕๐๐ ได้เลื่อนเงินเดือนแล้ว ปี ๒๕๐๓ ก็เลื่อน
 เงินเดือนไม่ได้ เพราะต้องห้ามตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๕๔ ข้อ ๓ (๘) วรรคต้น กรณีที่จะ
 เลื่อนเงินเดือนได้หลังจากพ้นโทษตัดเงินเดือนหรือพ้นโทษลดขั้นเงินเดือนแล้ว ๖ เดือนนั้น ทำได้

เฉพาะกรณีตามข้อยกเว้นในกฎข้อนี้เท่านั้น คือข้อยกเว้นที่ว่า "เว้นแต่ข้าราชการผู้นั้นได้ถูกงด
เดือนเงินเดือน เพราะถูกลงโทษทางวินัยหรืออยู่ในระหว่างสอบสวนหรือถูกฟ้องในคดีอาญาใน
กรณีนั้นมาแล้ว" (ตัวอย่างใน "คำอธิบายกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๕๔" ในวารสารข้าราชการประจำเดือนกุมภาพันธ์
๒๕๐๐)

๓. เดือนได้ กฎข้อนี้ใช้กับผู้บรรจุ ชั้นจตุรา-ตรี-โท-เอก และกับผู้เลื่อนชั้น
อันดับ ขึ้น มาแล้วด้วย

สมาชิกเลขที่ ๑๔๕๕ กระทรวงเกษตร ถามว่า:-

ผู้ที่สอบความรู้ชั้นปริญญาตรีตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ และสอบ
ปากเปล่าได้แล้ว แต่ยังไม่ได้อบรม ถือว่าเป็นผู้ที่ได้ปริญญาตรีที่สมบูรณ์แล้วหรือไม่ และจะ
เข้าสอบแข่งขัน สอบคัดเลือก หรือคัดเลือกเข้าเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นตรี หรือเทียบเท่า
ชั้นตรี ซึ่งตำแหน่งนั้นจะบรรจุได้จากผู้ที่มีความรู้ชั้นปริญญาตรี ได้หรือไม่

คำตอบ

ยังไม่ได้รับปริญญาเพราะยังไม่ได้อบรม จะบรรจุเข้ารับราชการในฐานะผู้ได้รับปริญญา
หาได้ไม่ (มติ ก.พ. น.ว. ๒๔/๒๘ ก.ว. ๔ ท.ก. ๒๘)

น.ว. กางๆ

ที่ น.ว. ๑๓/๒๕๐๑

สำนักงาน ก.พ.

๒๕ สิงหาคม ๒๕๐๓

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

เวียน (เวียนกระทรวง)

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๒๖/๒๔๘๘ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๔๘๘

ตามหนังสือที่อ้างถึงข้างต้น แจ่มมติ ก.พ. ให้ถือเป็นทางปฏิบัติว่า กรณีที่ผู้ถูกลงโทษ

ได้ออก ปลดออก หรือให้ออกเพราะกระทำความผิดทางวินัย อุตฺรณคําดังตงโทษคํอนายกรัฐมนตรี โดยยื่นนํานผู้บังคับบัญชาตงกตเคมอนุโลมตามวธิการในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ผู้บังคับบัญชาควรรับไว้และตงคํอไปยงนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาตามมาตรา ๓๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ คํอไปไค้ นัน

ปรากฏวามเรองอฺรณคําดังเรองที่ผู้บังคับบัญชาเคมรับไว้แล้วตงคํอไปยงนายกรัฐมนตรี เป็นเรองที่มีได้อฺรณคําคํอนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา ๓๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ แด้อฺรณคําคํอบุคคลอื่น เช่น คํอปลัดกระทรวงเจ้าตงกตบํงคํออรับคํอเจ้าตงกตบํง และไม่มีช้ชอความในทํานองวํให้นําด่นอนายกรัฐมนตรีพิจารณา ซึ่งไม่เป็นอฺรณคําตามมาตรา ๓๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. จึงรับพิจารณาไค้ไค้ ก.พ. จึงตงมติให้ช้ชอความเข้าใจวํ การอฺรณคําดังตงโทษได้ออก ปลดออก หรือให้ออกเพราะกระทำความผิดทางวินัย ที่ผู้บังคับบัญชาเคมควรจ้รับไว้และตงคํอไปยงนายกรัฐมนตรีนัน คํอเป็นคํออฺรณคําที่อฺรณคําคํอนายกรัฐมนตรีและตงยื่นคํอผู้บังคับบัญชานนภายในกําหนดดํามตบวัน นันแคว้นรับทราบคําดัง ถ้าผู้อฺรณคํามีได้อฺรณคําคํอนายกรัฐมนตรี แด้อฺรณคําคํอบุคคลอื่น โดยไม่มีช้ชอความในทํานองวํให้นําด่นอนายกรัฐมนตรีแล้ว ก็ไม่เป็นอฺรณคําตามมาตรา ๓๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ไม่ตงตงคํอไปให้นายกรัฐมนตรีพิจารณา

จึงเรียนนยนมาเพื่อถอเป็นทางปฏิบัติคํอไป ทงนขอไค้ โปรดแจ้งให้กรมและจังหวัดในตงกตทราบคํอ

ขอแ่ตงความนํกถอย่างตง

สุขุมนัยประดิษฐ

(หลวงสุขุมนัยประดิษฐ)

เลขาธิการ ก.พ.

ที่ น.ว. ๑๑๐/๒๕๐๑

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๕ กันยายน ๒๕๐๑

เรื่อง ขอเก็บพิมพ์ลายนิ้วมือข้าราชการ

เรียน (เวียงนครหลวงทบวงกรม)

ด้วยกระทรวงมหาดไทยแจ้งมาว่า กรมตำรวจได้เสนอขอเก็บพิมพ์ลายนิ้วมือข้าราชการพลเรือน ทหาร พนักงานเทศบาล ตำรวจภูธร และพนักงานขององค์การรัฐบาลต่างๆ เฉพาะบุคคลที่มาขอสมัครเข้าทำงานใหม่ เพื่อจะได้ตรวจสอบกับสำรบบพิมพ์ลายนิ้วมือว่าเป็นบุคคลที่ขาดคุณสมบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมายอื่นหรือไม่ ทั้งจะได้เก็บไว้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบประวัติและพิกัดตัวคนในโอกาสต่อไปภายหน้าด้วย โดยมีเหตุผลดังนี้

๑. เมื่อเก็บพิมพ์ลายนิ้วมือของข้าราชการได้แล้ว หน่วยราชการที่จะรับสมัครบุคคลไว้ก็จะได้ทราบว่าเป็นบุคคลใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือกฎหมายอื่นไปบ้าง ทั้งนี้ เพื่อจะได้รับแต่บุคคลที่มีประวัติดี ๆ เข้าทำงาน นอกจากนี้ยังเป็นการกีดกั้นมิให้บุคคลที่มีประวัติไม่ดี หรือมีความประพฤติชั่วร้ายเข้าไว้ในวงการ ของรัฐด้วย

๒. หากผู้ใดไปตั้งคดีขึ้น ก็จะทราบได้ทันทีว่าผู้ต้องหาคนนั้นเป็นข้าราชการสังกัดกระทรวงทบวงกรมหรือองค์การของรัฐบาลใด เจ้าตัวก็ไม่สามารถที่จะมีคดียังการกระทำผิดนั้น ๆ ไปได้

๓. หากมีการทุจริตเกิดขึ้นและมีข้าราชการร่วมด้วย ก็จะสามารถตรวจสอบให้ทราบตัวบุคคลนั้น ๆ ได้ว่าเป็นใคร

๔. เมื่อมีการตายไม่ทราบชื่อเกิดขึ้น ก็จะสามารถตรวจสอบให้ทราบได้ว่าเป็นใคร อันเป็นความสะดอกแก่ผู้ทำหน้าที่ทำการสืบสวนสอบสวนและผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การเก็บพิมพ์ลายนิ้วมือของข้าราชการทั่ว ๆ ไปนี้ จะเป็นประโยชน์แก่ราชการ จึงเสนอขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ค.ศ. ๕๕ เห็นชอบด้วยและอนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้

จึงขอยุ้ยมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
ข้าพเจ้า
(หลวงชำนาญอักษร)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

ที่ น.ว. ๑๑๑/๒๕๐๑

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง

๘ กันยายน ๒๕๐๑

เรื่อง การอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและให้ข้าราชการเป็นมิตรกับประชาชน
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือที่ น.ว. ๒๗๗/๒๕๑๕ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๑๕, น.ว. ๖๕/๒๕๑๗ ลง
วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๑๗, น.ว. ๒๓๗/๒๕๑๗ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๑๗, น.ว. ๒๕๐/
๒๕๑๗ ลงวันที่ ๓๒ ตุลาคม ๒๕๑๗ และ น.ว. ๒๓๓/๒๕๑๗ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๑๗
ตามที่แจ้งคำสั่งท่านนายกรัฐมนตรีและมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องการให้ความสะดวก

แก่ประชาชน ให้ข้าราชการเป็นมิตรกับประชาชนและไม่ให้กดขี่บังคับราษฎร คือ

๑. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ ให้ทุกกระทรวงรับข้อสั่งการของ
ท่านรองนายกรัฐมนตรี เรื่องข้าราชการ พ่อค้าและประชาชนมีการติดต่อไม่ประสานงานกัน โดย
เฉพาะข้าราชการไม่ว่าให้ความสะดวกและช่วยเหลือประชาชนเท่าที่ควร ไปเพื่อประกอบการ
พิจารณาดำเนินการ

๒. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ ให้ทุกกระทรวงรับข้อสั่งการของ
ประธาน กปช. ซึ่งได้รับคำร้องจากราษฎรอยู่เนืองๆ ว่าถูกข้าราชการกดขี่และบังคับจนได้รับความ
เดือดร้อน จึงควรหาวิธีการปกครอง โดยลดอุปถัมภ์และทำให้ราษฎรเคารพข้าราชการฝ่าย
ปกครอง

๓. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๑๗ ให้ส่วนราชการต่างๆ กำชับเจ้าหน้าที่
ให้ปฏิบัติราชการ โดยพยายามอย่าก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ราษฎร ถ้าเป็นความจำเป็นในบาง

กรณีเพื่อประโยชน์แก่ราชการที่ไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงได้ ก็ให้พยายามข้แข็งทำความเข้าใจ
อันราษฎรให้เห็นความจำเป็นของทางราชการและให้พยายามอำนวยความสะดวกให้ราษฎรได้รับ
ความเดือดร้อนน้อยที่สุดเท่าที่ความสามารถจะทำได้

๔. คำสั่งทำนายนายกรัฐมนตรีให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลถือหลักปฏิบัติราชการด้วยความเอื้อ
เฟื้อ เมื่อเห็นเรื่องใดไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ก็ไม่ควรบดบังให้พ้นไป ควร
แนะนำข้แข็งให้ไปติดต่อกับผู้ที่ตนทราบว่ามีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือหากทำได้โดยไม่ขัดข้อ
กฎหมายและระเบียบแบบแผนก็ควรตั้งเรื่องให้ผู้มีอำนาจหน้าที่นั้นๆ ดำเนินการเลย หากถือหลัก
ปฏิบัติใดดั่งนี้ การดำเนินหรือร้องเรียนกล่าวหาเจ้าหน้าที่รัฐบาลว่าไม่เอาใจใส่คือธุระของประ
ชาชนก็จะน้อยลง

๕. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๔๗๗ ให้กระทรวงทบวงกรมต่างๆ จัดให้
เจ้าหน้าที่ประจำสำนักงานที่ราชการ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนผู้มาติดต่อ

๖. คำสั่งทำนายนายกรัฐมนตรีให้ข้าราชการบริหารราชการแผ่นดินโดยพึงเลี้ยงประชาชน
ยึดหลักการตามรัฐธรรมนูญที่ว่าอาชีพโดยย่อมมาจากปวงชนชาวไทย

๗. คำสั่งทำนายนายกรัฐมนตรีให้ข้าราชการปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความเที่ยงธรรมเสมอ
หน้า ยึดหลักการตามรัฐธรรมนูญที่ว่าบุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย ฐานันดรศักดิ์โดยกำเนิด
ชาติ โดยแต่งตั้งก็ดี หรือโดยประการอื่นใดก็ดีไม่ทำให้เกิดเอกสิทธิ์หรืออย่างใด ความแจ้งอยู่แล้วนั้น
แม้ว่าจะได้มีคำสั่งและมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวข้างต้นแล้วก็ตาม ก็ยังมีการร้องเรียนว่า
เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลยังไม่อำนวยความสะดวกและไม่ให้ความร่วมมือกับประชาชนด้วยดี มีการ
ลดข้หม่หม่กับคนไม่ให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนอยู่เนืองๆ ทำนายนายกรัฐมนตรีจึงมีคำสั่งให้
กระทรวงทบวงกรมและส่วนราชการต่างๆ ตั้งกำกับและถอดขึ้นเจ้าหน้าที่ในสังกัดให้ถือปฏิบัติตาม
คำสั่งและมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวข้างต้นโดยเคร่งครัด ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ใดฝ่าฝืนไม่
ปฏิบัติตามก็ให้พิจารณาจัดการลงโทษทางวินัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดตั้งและดำเนินการตามคำสั่งของทำนายนายกรัฐมนตรีดังกล่าวข้างต้น
ขอไป

ขอแสดงความนับถืออย่างข้
มณูญ บริสุทธิ์
(นายมณูญ บริสุทธิ์)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง

ระเบียบคลัง

โดย..... วิเชียร ไบ่เรียง อ.บ. ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองบำเหน็จบำนาญ กรมบัญชีกลาง



กอบบัญชีกลาง

สมาชิกเลขที่ ๑๐๘๑ แขวงป่าไม้ ตำบลหินสอ เพชรบูรณ์ ถามว่า

ใน พ.ร.บ. ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ หมวดครุบัญญัติว่า ให้ข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งวิสามัญอยู่ก่อนวันใช้ พ.ร.บ. ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๖ เป็นตำแหน่งสามัญนั้น ขอเรียนถามว่าข้าราชการผู้เป็นครูประจำชานมาก่อน พ.ศ. ๒๔๗๖ ต่อมาได้สอบแข่งขันเข้าเป็นข้าราชการแผนกและกระทรวงอื่น จะได้รับสิทธิถือเอาระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งครูประจำชานนั้นเป็นตำแหน่งสามัญได้หรือไม่ เมื่อลาออกจากราชการจะคิดระยะเวลาขณะที่เป็นครูประจำชานรวมเพื่อขอบำนาญจะได้หรือไม่ ยกตัวอย่างเช่น นาย ก. รับราชการเป็นครูประจำชานเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๕ ต่อมา พ.ศ. ๒๔๗๗ สอบแข่งขันเข้ารับราชการเป็นครูโรงเรียนรัฐบาล ต่อมา พ.ศ. ๒๔๘๖ สอบแข่งขันเข้ารับราชการเป็นปลัดตำบล และถูกปรับปรุงตำแหน่งเป็นปลัดอำเภอ รับราชการถึง พ.ศ. ๒๕๐๐ แล้วลาออก นาย ก. ขอรับบำนาญจะนับเวลาราชการแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๐๐ เพื่อขอรับบำนาญได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

คำตอบ

ตามมาตรา ๓๓๗ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน ๒๔๘๗ ข้าราชการวิสามัญผู้ได้รับราชการอยู่ก่อนวันใช้ พ.ร.บ. ข้าราชการพลเรือน ๒๔๘๖ และเคยทำหน้าที่ในตำแหน่งข้าราชการสามัญมาแล้ว อาจบรรลุเป็นข้าราชการสามัญได้ตามวิธีการที่บัญญัติไว้

ครูประจำชานไม่ใช่ข้าราชการ (เพิ่มมีกฎหมายยกฐานะเมื่อ ๕ พ.ค. ๒๔๘๓) ฉะนั้นถึงได้รับราชการมาก่อนใช้ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๗๖ ก็ไม่ได้สิทธิตามมาตรา

เวลาราชการจะเริ่มนับได้ตั้งแต่วันที่ได้รับการบรรลุเป็นข้าราชการ คือตั้งแต่วันที่ ๒๔๗๖ เป็นต้นมา

คุณปิ่น โรจนพันธ์ แผนกศึกษาธิการจังหวัดสุพรรณบุรี ถามว่า

นาย ก. เริ่มรับราชการเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๔๗๑ ต่อมาสอบปลดตำแหน่งประจำตำแหน่งได้
ได้ลาออกไปรับการบรรจุเป็นปลัดอำเภอประจำตำบลแต่วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๔๗๕ (ลาออกวันที่ ๓
ธันวาคมวันที่ ๓ เวลาติดต่อกัน) ครั้นต่อมาทางราชการได้ยืมเด็กตำแหน่งปลัดอำเภอประจำตำบล
นาย ก. ได้ถูกโอนกลับมารับราชการในตำแหน่งเดิม จึงใคร่ขอเรียนทราบว่า กรณีเช่นนาย ก.
ข จะนับเวลาการครองก่อนกับครองหลังต่อกันได้หรือไม่

คำตอบ

ถ้าได้ลาออกไปแล้ว จะนับเวลาต่อกันก่อนลาออกใน การคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ได้
เป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๓๐ (๓) พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญ ๒๔๗๔

คุณสุทธิพร จรเจวุฒิ อำเภอบางกรวย นนทบุรี ถามว่า

เมื่อ ๗ ธ.ค. ๒๕ กรมถูกทางราชการกระทรวงกลาโหมเรียกเข้าฝึกวิชาทหาร ซึ่งขณะ
นั้นผมยังรับราชการเป็นเสมียนพนักงาน (สามัญ) อยู่ที่กรมสรรพสามิต ต่อมาวันที่ ๓๐ ธ.ค. ๒๕
ได้มีประกาศใช้กฎอัยการศึกทั่วทุกจังหวัด ผมถูกปลดจากการเรียกฝึกเมื่อวันที่ ๓๕ ก.ย. ๒๕
รวมเวลาถูกเรียกฝึกระหว่างใช้กฎอัยการศึก ๘ เดือนเศษ และตาม พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ ม. ๔ (๑) "แต่ถ้าหากทางราชการสั่งให้ไปทำ
หน้าที่ทหารตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด ซึ่งถ้าเป็นทหารจะได้นับเวลาการเป็นทนายคุณแล้ว
ถ้าให้นับเวลาการเป็นทนายคุณตั้งแต่วันที่ให้รับหน้าที่นั้นจนถึงวันที่เลิก" ประกาศยกเลิก
กฎอัยการศึกเมื่อ ๒๓ ม.ค. ๒๕ ดังนั้นผมอยากทราบว่ามีความหมายเพียงใด และสำหรับผมเท่าที่
ได้ถูกเรียกระดมครั้งนั้นในระหว่างใช้กฎอัยการศึก จะมีสิทธิได้นับ เวลาการเป็น ทนายคุณ หรือไม่
อย่างไร เพื่อเป็นประโยชน์ในการนับเวลารับบำเหน็จบำนาญต่อไป

คำตอบ

เรื่องของคุณไม่ใช่เรื่องของพลเรือนทำหน้าที่ทหาร เพราะคุณเป็นทหารอยู่แล้ว ฉะนั้น
จึงต้องพิจารณาตาม พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญทหาร ๒๕๒๒

คุณถูกระดมเมื่อ ๓๐ ธ.ค. ๒๕ เป็นทหารอยู่ ๘ เดือน ปลดทหารจะปลดในเดือน ก.ย.

๒๕๑๕ (ไม่ใช่ ๒๕๑๔) ระหว่างนี้เป็นระยะสงครามมหาเอเชียบูรพา ทหารที่จะได้เวลาที่คุณ
มีหลักเกณฑ์ว่า

๑. ต้องได้บรรจุในอัตราเก่าที่ไปทำการในสนาม
๒. ได้ไปปฏิบัติตามคำสั่งนั้นตั้งแต่วันไปจนถึงวันกลับ หรือวันประกาศเลิกสงคราม
ถ้าคุณหาไม่พิจารณาว่าคุณอยู่ในหลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้หรือไม่

สมาชิกเก่าเมืองนนท์ ถามว่า

ข้าราชการผู้ซึ่งได้รับอนุญาตจากกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ให้ลาอุปสมบทในกรณีต่อไปนี้
เช่นอุปสมบทในงานศพบิดามารดาหรือญาติผู้ใหญ่หรือแก่บดภายในระยะ ๗ วันบ้าง ๑๕ วันบ้าง
๓๐ วันบ้าง โดยได้รับเงินเดือนเต็มแล้วนั้น จะมีสิทธิลาอุปสมบทตามประเพณีนิยมในฤดูเจ้า
พรรษา ระยะ ๔ เดือนโดยได้รับเงินเดือนอีกหรือไม่

คำตอบ

๑. ผู้ที่เคยอุปสมบทแล้ว จะลาอุปสมบทโดยได้รับเงินเดือนตามระเบียบการลาอุปสม
บทยกไม่ได้
๒. บวชแก่บดโดยมากเขาเลี้ยงเป็นบรรพชา (บวชเณร) เป็นการลาภก็ได้

หนังสือ

“วิธีสอบไล่ให้ไว้”

คู่มือสำหรับ ข้าราชการ นิสิต นักศึกษา นักเรียน และผู้ประสงค์จะสอบไล่ให้ไว้ทุกคน

โดย วิทยุ อังคารักษ์ M.Sc.

บริการสวัสดิการ ก.พ. วัฒนาพิมพ์จำหน่าย

ราคาเล่มละ ๑๐ บาท

สินค้าที่จะจำหน่ายให้สมาชิกวารสารข้าราชการในราคาทุน

เล่มละ ๗ บาท (ค่าส่งทางไปรษณีย์อีก ๑ บาท)

หนังสือหากเป็นประโยชน์แก่ผู้สอบเดือนหนึ่งบ้าง

ถึงไม่มากนักคงจะพอคุ้มค่าหนังสือ

ผู้ใดได้จากธนาคารบริการสวัสดิการ ก.พ. ส่งเงินทางชานันท์ ตั้งจ่ายที่ ป.ณ. หน้าพระลาน

ภาษาอังกฤษ

[เรื่องนี้ คัดจากหนังสือ "สมุคตสภิติรายปีของประเทศไทย" อาจนำไปใช้เรียงความเรื่อง Thailand ประกอบกับเรื่องที่ลงในวารสารข้าราชการฉบับก่อนได้]

THAILAND

The kingdom of Thailand occupies a territory of about 514,000 square kilometres in the Indo-Chinese Peninsula of Southeast Asia, extending from 6° to 20° north latitude and from 97° to 106° east longitude. Its length from north to south is about 1,648 kilometres, and its widest breadth is about 780 kilometres. The coast line contains roughly 1,876 kilometres on the Gulf of Thailand, and about 740 kilometres on the Indian Ocean. Listed clockwise, countries contiguous to Thailand are the Kingdoms of Laos and Cambodia on the north and east, Federation of Malaya on the south, the Union of Burma on the west and north. Bangkok is the capital and also the principal port of Thailand.

Thailand is a constitutional monarchy, the supreme power emanating from the Thai people. The king who is the Head of the nation exercises the legislative power by and with the consent of the Assembly of the People's Representatives. The executive power comes through the Council of Ministers appointed by the King and consisting of fifteen to twenty-nine members and the judicial power through the Courts. The Council of ministers must retain the confidence of the Assembly of the People's Representatives while conducting of the affairs of State.

The Central Administration is organized as Ministries and Public Bodies of the status of ministries and departments. There are at present 13 ministries, as follows:—

Office of the Council of ministers (status of a ministry),

Ministry of Defence,

Ministry of Finance,

Ministry of Foreign Affairs,

Ministry of Agriculture,

Ministry of Communications,

Ministry of Interior,

Ministry of Justice,

Ministry of Education,

Ministry of Economic Affairs,

Ministry of Co-operatives,

Ministry of Public Health,

Ministry of Industries.

As an outcome of the Coup d'etat of 1932 the first written Constitution for Thailand came into existence and was promulgated on December 10, of the same year. Certain amendment and revision had been effected since then. The present Constitution of the Thai Kingdom B.E. 2475 as amended in B.E. 2495 and published in the Government Gazette on March 5, B.E. 2495 provides that at the initial stage within the period of ten years as from the date of enforcing of this Constitution the Assembly of the People's

Representatives shall be composed of two categories of membership. Members of the first category are those elected by the people in accordance with the provisions of the electoral law, and those of the second category are appointed by the King.

In concluding treaties with various countries, Thailand has acted on the principles of reciprocity and mutual benefit as provided in the Treaties of Friendship, Commerce and Navigation with Belgo-Luxemberg of November 5, 1937; Sweden of November 5, 1937; Denmark of November 5, 1937; United States of America of November 13, 1937; Norway of November 15 1937; Italy of December 3, 1937; France of December 7, 1937; Japan of December 8, 1937; Germany of December 30, 1937; Netherlands of February 1, 1937; Portugal of July 2, 1938; the treaty of Friendship and Commerce with Switzerland of November 4, 1937; Treaties of Friendship with China of January 23, 1946; Philippines of June 14, 1949; Indonesia of March 3, 1944; Burma of October 15, 1956; Treaty of commerce and Navigation with Great Britain of November 23, 1937; (also apply to India), and the Convention of Establishment with Belgium of November 5, 1937.

Thailand becomes a member of the United Nations since December 16, 1948 and is also member of the following specialized agencies of the United Nations: International Labour Organization, Food and Agriculture Organization, International Civil Aviation Organization, International Telecommunication Union, Universal Postal Union, World Health Organization United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, World Meteorological Organization, International Bank for Reconstruction and Development, International Monetary Fund and International Finance Corporation.

The South-East Asia Collective Defence Treaty was signed at Manila on September 8, 1954 and came into force on February 19, 1955, when it had been ratified by the eight signatory countries—Australia, France, New Zealand, Pakistan, the Philippines, Thailand, the United Kingdom and the United States.

แปล ประเทศไทย

ประเทศไทยตั้งอยู่ในคาบสมุทรอินโดจีนทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของทวีปเอเชีย มีเนื้อที่ประมาณ ๕๑๔,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร อาณาเขตจากเหนือมาใต้อยู่ในระหว่างเส้นรุ้ง ๖ ถึง ๒๐ องศาเหนือ จากตะวันตกมาตะวันออกอยู่ในระหว่างเส้นแวง ๙๗ ถึง ๑๐๖ องศาตะวันออก ส่วนยาวจากเหนือมาใต้ประมาณ ๑,๖๕๗ กิโลเมตร ส่วนกว้างที่สุดจากตะวันออกไปตะวันตกประมาณ ๗๗๐ กิโลเมตร มีฝั่งทะเลติดต่อกับอ่าวไทย ยาวประมาณ ๑,๘๗๖ กิโลเมตร และติดต่อกับมหาสมุทรอินเดีย ยาวประมาณ ๘๕๐ กิโลเมตร ประเทศที่มีพรมแดนอยู่ประชิดติดต่อกับประเทศไทยนับเป็นทักษิณาวรรต มี ลาว กัมพูชา อยู่ทางทิศเหนือและทางทิศตะวันออก

สหพันธรัฐมาลายา อยู่ทางทิศใต้ สหภาพพม่า อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือและทิศเหนือ
กรุงเทพ ฯ เป็นเมืองหลวงและเมืองท่าที่สำคัญที่สุด

ประเทศไทยมีการปกครองแบบพระมหากษัตริย์อยู่ใต้รัฐธรรมนูญ อำนาจอุดมของ
ประเทศมาจากปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ซึ่งดำรงฐานะองค์ประมุขของประชาชาติ ทรงใช้
อำนาจ ก่อร่างคือ ทรงใช้อำนาจนิติบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ทรง
ใช้อำนาจบริหารทางคณะรัฐมนตรี ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจนมีจำนวนตั้งแต่ ๑๕
ถึง ๒๘ คน คณะรัฐมนตรีต้องได้รับความไว้วางใจจากสภาผู้แทนราษฎรในการบริหารราชการ
แผ่นดิน และทรงใช้อำนาจตุลาการทางศาล

ราชการบริหารส่วนกลางประกอบด้วย กระทรวงหรือทบวงการเมืองที่มีฐานะเทียบเท่า
กระทรวง และทบวงการเมืองที่มีฐานะเทียบเท่ากรม ในปัจจุบันกระทรวงหรือทบวงการเมือง
ที่มีฐานะเทียบกระทรวง ได้แก่

- | | |
|----------------------|-------------------|
| สำนักคณะรัฐมนตรี | |
| กระทรวงกลาโหม | กระทรวงยุติธรรม |
| กระทรวงการคลัง | กระทรวงศึกษาธิการ |
| กระทรวงการต่างประเทศ | กระทรวงเศรษฐการ |
| กระทรวงเกษตร | กระทรวงสหกรณ์ |
| กระทรวงคมนาคม | กระทรวงสาธารณสุข |
| กระทรวงมหาดไทย | กระทรวงอุตสาหกรรม |

การเปลี่ยนแปลงการปกครอง เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นผลให้มีรัฐธรรมนูญฉบับแรกของ
ประเทศไทยขึ้น และได้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย เมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม ปีเดียวกัน ภายหลังได้
มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญหลายครั้ง รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันคือ รัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๔๘๕ โดยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนี้ สภาผู้แทน
ราษฎรประกอบด้วยสมาชิกสองประเภท คือสมาชิกประเภทที่ ๑ ซึ่งราษฎรเป็นผู้เลือกตั้ง และ
สมาชิกประเภทที่ ๒ ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้น เฉพาะในวาระ
เริ่มแรกภายในระยะเวลา ๑๐ ปี นับตั้งแต่วันใช้บังคับรัฐธรรมนูญ

ประเทศไทยได้ทำสนธิสัญญากับต่างประเทศโดยกั้นหลักก้อยที่ก้อยปฏิบัติกัน ดังที่ปรากฏในสนธิสัญญาทางไมตรีพาณิชย์และการเดินเรือกับสหภาพเศรษฐกิจเบดโกดักแซมเบอร์กีตงนามเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๔๗๐, สวิตเซอร์แลนด์ ตงนามเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๔๗๐, เดนมาร์ก ตงนามเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๔๗๐, สหรัฐอเมริกา ตงนามเมื่อวันที่ ๓๓ พฤศจิกายน ๒๔๗๐, นอร์เวย์ ตงนามเมื่อวันที่ ๓๕ พฤศจิกายน ๒๔๗๐, อิตาลี ตงนามเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๔๗๐, ฝรั่งเศส ตงนามเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๔๗๐, ญี่ปุ่น ตงนามเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๔๗๐, สหพันธรัฐเยอรมัน ตงนามเมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๔๗๐, เนเธอร์แลนด์ ตงนามเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๐, โปรตุเกส ตงนามเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๔๗๓, สนธิสัญญาทางไมตรีและพาณิชย์กับสวิตเซอร์แลนด์ ตงนามเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๔๗๐, สนธิสัญญาทางไมตรีกับสาธารณรัฐจีน ตงนามเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๔๗๘, สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ตงนามเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๔๘๒ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ตงนามเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๔๘๗, สหภาพมา ตงนามเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๔๘๘, สนธิสัญญาการพาณิชย์และการเดินเรือกับอังกฤษ ตงนามเมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๔๗๐ (ใช้กับอินเดียนด้วย) และอนุสัญญาการตั้งถิ่นฐานกับเบดเยียน ตงนามเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๔๗๐

ประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกของสหประชาชาติเมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๔๘๘ และได้เป็นสมาชิกของทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ ดังต่อไปนี้คือ องค์การกรรมกรระหว่างประเทศ องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ สหภาพไรษณีย์สากล องค์การอนามัยโลก องค์การศึกษาศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ องค์การอนุนิยมนิเวศวิทยาโลก ธนาคารระหว่างประเทศเพื่อบูรณะและพัฒนาการ กองทุนการเงินระหว่างประเทศและบรรษัทการเงินระหว่างประเทศ

ประเทศไทย ออสเตรเลีย ฝรั่งเศส นิวซีแลนด์ ปากีสถาน ฟิลิปปินส์ สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกา ได้ตงนามเป็นภาคีของสนธิสัญญาการป้องกันร่วมกันแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (๘ปอ.) ณ กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๔๘๗ สนธิสัญญาการป้องกันร่วมกันแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีผลใช้บังคับ เมื่อวันที่ ๓๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๘ หลังจากที่บรรดาประเทศภาคีได้กระทำการมอบสัตยาบันสำหรับรัฐบาลฟิลิปปินส์แล้ว.

Grammar and Composition

โดย... วิมล รัตนปราการ อ.บ. ป.ม. อาจารย์โรงเรียนนาขรรัชช จ.ป.ร.

★ ★ ★

(ต่อจากฉบับก่อน)

210. ใช้นำข้อความที่เป็นบทอธิบายเพิ่มเติม หรือสรุปข้อความตอนแรก

e.g. Before the election he had promised so much; lower taxes, better public service, full employment.

Give up conveniences; do not demand special privileges; do not stop work: these are necessary while we are at war.

The Use of the Question Mark.

211. ใช้เมื่อจบประโยคคำถาม.

e.g. Do you feel well to-day?

You are well?

ข้อสังเกต อย่าใช้เครื่องหมาย Indirect Question เช่น

He asked me when I went.

The Use of the Exclamation Mark.

212. ใช้หลังข้อความที่แสดงอารมณ์ต่าง ๆ เช่น ประหลาดใจ ตื่นเต้น.

e.g. Bravo! Alas! Oh!

How beautiful the country is!

ข้อสังเกต Who shouted, "All aboard!" (ไม่ต้องมี Question Mark).

The Use of the Apostrophy.

213. ใช้แสดงการละตัวอักษรบางตัว.

e.g. can't (cannot), don't (do not),
o'clock (of the clock).

214. ใช้แสดง Possessive Case.

e.g. Where is Dang's house?

215. ใช้แสดง Plural Number ของตัวเลข หรือตัวอักษร.

e.g. Mind your P's and Q's.

The Use of the Hyphen.

216. ใช้เชื่อมคำประสม (Compound Words)

e.g. man-of-war, ex-king, anti-Nazi.

217. ใช้แบ่งพยางค์ของคำ (โดยเฉพาะเมื่อกำนั้น ๆ ต้องแบ่งเขียนต้องบรรทัด).

e.g. in-ter-pre-ta-tion.

The Use of the Dash.

218. ใช้แสดงการเปลี่ยนความคิดหรือเรื่องโดยกระทันหัน.

e.g. I was coming—but what is the use of talking now?

The Use of the Inverted Commas.

219. ใช้คน Direct Speech.

e.g. "You are acting foolishly", he declared.

She asked me, "When are you going?"

CHAPTER 19

Parsing.

220. Parsing of Nouns จะต้องบอก

(ก) Kind of Noun แบ่งเป็น 5 ชนิด คือ

1. Proper	:	Dang,	Bangkok.
2. Common	:	man,	town.
3. Collective	:	group,	jury.
4. Material	:	milk,	water.
5. Abstract	:	goodness,	beauty.

(ข) Gender มี 4 จำพวก คือ

1. Masculine	:	man,	boy.
2. Feminine	:	woman,	girl.
3. Common	:	child,	people.
4. Neuter	:	book,	table.

(ค) Number มี 2 จำพวก คือ

1. Singular.
2. Plural.

(ง) Case มี 4 จำพวก ดังกล่าวมาแล้วในบทที่ 17 อนึ่งเมื่อบอก Case แล้ว จะต้องบอกหน้าที่ของคำ Noun ด้วย.

ศัพท์หมวดบางตอนจากพจนานุกรมไทย-อังกฤษ 16 เล่มชุด

โดย สุธี เอกहितานนท์ B.A. (Industrial Economic) Cert. in English Studies.



[**นิมิตนำศัพท์หมวดทุกคำมาลงตามความประสงค์ของสมาชิก ติดต่อผ่านวารสารข้าราชการ**]

- รบต่อต้าน fought a defensive campaign against
- รบทั่วไป general action
- รบทางเรือ naval battle
- รบแบบกองโจร guerrilla (guerilla) warfare
- รบประชิดตัว bayonet charge, close combat
- รบประปราย brush (n. vt. vi.) skirmish (n. vi.)
- รบเป็นที, รบประจำที่ pitched battle, trench-warfare (n.)
- รบพลางถอยพลาง a drawing fight
- รบพุ่ง (ต่อสู้รบด้วย) battle (n.) campaign (n.) warfare (n.)
- รบมาแล้ว ๕ ครั้ง—ทหาร had served in five campaign
- รบฆ่าฟัน fighting and killing
- รบรุก progress in warfare
- รบรุนแรง raging battle
- รบเร่ง importune (vt.) urge (vt.)
- รบเร่งความรู้สึก—ละครประเภทโรแมนติก romantic (a.) romantically (adv.)
- รบอย่างโหดโชน fought a hard battle
- รบอย่างเด็ดขาด decisive combat
- รม fumigate (vt. vi.) fumigation (n.)
- รมเขม่า soot (vt.)
- รมควัน smoke (vt. vi.)
- รมควันไล่มด smoke out mosquitoes
- รมดำ—ทองแดง antique (oxidized) copper
- รมขึ้น oxidize a pistol
- รมยา—คนเป็นหิด smoke (vt. vi.)
- รมแอมโมเนีย ammoniated (a.)
- ร่ม (ค้ำร่ม, ที่ร่มด้วย) umbrella (n.)
- ร่มกระดาน sunshade (n.)
- ร่มกันแดดระบายสี parasol (n.)
- ร่มชูชีพ parachute (n.)
- ร่มชูชีพไม่กาง the parachute failed to open
- ร่มเงา—ไม้ร่ม shady (a.)
- ร่มธง banner (n.) subject (n.)

News Summary

พ.ศ. ๒๔๘๖

สรุปข่าว

HOME

1 Sept. The Cabinet decided that, with the abolition of the Culture Ministry, the National Culture Institute had no further legal status as a juristic person, but would continue to exist as an advisory board to the Education Ministry's Culture Bureau; and requested the Education Ministry to consider the National Culture Act still in force.

The Siam-Burma Conference began at the Foreign Ministry. A joint communique announced the following agenda: (1) tariff problems; (2) immigration; (3) police; and (4) co-ordination of authorities in the border provinces.

The Education Ministry issued a warning against fake certificates and examination questions, saying that 27 cases had been dealt with by law this year.

A training course in crime investigation for 133 police officers was opened at the Central Investigation School by Police-Gen. Svai Svaisaenyakorn.

2 Sept. Luang Bbadravadee, Ambassador to Pakistan, was appointed concurrently Ambassador to Turkey.

3 Sept. The Cabinet approved the Education Ministry's proposal to co-operate with I.C.A. for the establishment of a regional centre in Bangkok for improving the teaching of English in South-East Asia under a 3 year programme.

A discussion on how the cinema influences young people was opened by Lt. Gen. Prabhas Charusathira at the Interior Ministry.

ในประเทศ

๑ ก.ย. คณะรัฐมนตรีลงมติว่า โดยที่ได้มีการยกกระทรวงวัฒนธรรม สภาวัฒนธรรมแห่งชาติไม่มีฐานะทางกฎหมายดังเช่นมติบุคคลต่อไปแล้ว แต่จะดำเนินงานมีฐานะเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาของกองวัฒนธรรม ในกระทรวงศึกษาธิการ และลงมติขอให้กระทรวงศึกษาธิการ รับผิดชอบต่อพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติที่ยังคงใช้บังคับอยู่

เริ่มเปิดประชุมเจรจาระหว่างไทย-พม่า ณ กระทรวงการต่างประเทศ ได้ประกาศแถลงการณ์ร่วมกันในระเบียบวาระดังนี้ (๑) เรื่องศุลกากร (๒) เรื่องการเข้าเมือง (๓) เรื่องทางฝ่ายตำรวจ และ (๔) การประสานงานร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่จังหวัดชายแดน

กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศพักเดือนผู้ใช้ใบแสดงวุฒิปลอม และข้อสอบปลอม โดยขู่แจ้งว่าในขั้นนี้ได้ดำเนินคดีตามกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้ไปแล้ว ๒๗ ราย

พล.ต.อ. ไสว ไสวแสนยากร ได้เปิดการอบรมนายตำรวจ ซึ่งจะไปทำหน้าที่พนักงานสอบสวนในส่วนภูมิภาค จำนวน ๑๑๓ คน ณ โรงเรียนสอบสวนกลาง

๒ ก.ย. หลวงภัทรวาทิน เอกอัครราชทูตประจำประเทศปากีสถานได้รับแต่งตั้ง เป็นเอกอัครราชทูต ประจำประเทศตุรกีอีกตำแหน่งหนึ่ง

๓ ก.ย. คณะรัฐมนตรีได้ลงมติให้กระทรวงศึกษาธิการเข้าร่วมองค์การบริหารการร่วมมือระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกา (ไอ.ซี.เอ.) ตั้งศูนย์ประจำภาคขึ้นที่กรุงเทพฯ เพื่อส่งเสริมการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับประเทศในภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ตามโครงการ ๓ ปี

พลโทประภาส จารุเสถียร เปิดการประชุมอภิปรายเป็นคณะขึ้น ณ กระทรวงมหาดไทยในปัญหาเรื่องภาพยนตร์ที่มีอิทธิพลต่อเด็กวัยรุ่นอย่างไร

4. Sept. The National Assembly passed the Criminal Procedure Code Amendment Bill, the Revenue Code Amendment Bill, and a Bill expropriating lands in Chiengbin district, Udornthani.

The air Force issued a statement saying that the fight at the end of the football match between its team and the Amnuay Silpa team on Wednesday had occurred through a misunderstanding. Air Force provost officers had fired a number of shots into the air, but not at the crowd as alleged by certain newspapers, to stop the fight.

6 Sept. The King granted audience to Foreign Minister Prince Wan who took leave to attend the U.N. General Assembly meeting.

7 Sept. About 40,000 persons assembled at the Phramane Ground to demonstrate against Cambodia. After being addressed by politicians, they marched to Dusit Plaza where they were addressed by the Interior Minister, who asked them to disperse. Some obeyed but others marched to Rajdamri Road in an attempt to reach the Cambodian Embassy. The police used 8 fire-engines to spray water on the mob who attacked the police with bricks, bottles and sticks and pushed cars into the canal, but dispersed before reaching the Cambodian Embassy. Many were injured and others were detained.

8 Sept. The Cabinet heard a report on Sunday's demonstration, expressed regret that it had inconvenienced the Cambodian Embassy, and decided that offenders should be dealt with strictly according to the law; approved the Legislation Committee's recommendation to delete certain clauses in the New National Budget Procedure Bill,

๓ ก.ย. สภาผู้แทนราษฎรลงมติผ่านร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ร่าง พรบ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรและร่าง พรบ. แยกดินสงฆ์สำหรับวัด ในท้องที่ ตำบลเชียงพิณ จังหวัดอุดรธานี

กองทัพอากาศได้ออกแถลงการณ์แจ้งว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อวันพุธ เมื่อเลิกการแข่งขันฟุตบอลระหว่างทีมของกองทัพอากาศกับทีมนักเรียนอานวยศิลา เป็นเพราะความเข้าใจผิด. สรรวัตรทหารอากาศจึงตั้งไข่บนสิ่งขึ้นฟ้าหลายนัดเพื่อระงับเหตุปะทะ แต่มีไข่ยิงไปที่กลุ่มคนดังเช่นที่หนังสือพิมพ์บางฉบับกล่าวหา

๖ ก.ย. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ ให้เสด็จในกรมพระนครสวรรค์วรพินิต เสด็จไปร่วมประชุมสมัชชาสหประชาชาติ

๗ ก.ย. ประชาชนประมาณ ๔๐,๐๐๐ คนได้ชุมนุมกันที่ท้องสนามหลวงเพื่อเดินขบวนประท้วงกัมพูชา. พลตำรวจเอกเกรียงไกรได้กล่าวปราศรัยแล้ว ประชาชนเหล่านี้ได้เดินขบวนไปถึงถนนพระบรมมหาราชวัง ณ ที่นั้นรัฐมนตรีมหาดไทยได้กล่าวคำปราศรัย และขอร้องให้ประชาชนแยกย้ายกันกลับบ้านเสีย บางพวกก็เช็กฟิง แต่ก็มีพวกหนึ่งได้เดินขบวนต่อไปถึงถนนราชดำเนิน โดยพยายามจะเข้าไปถึงสถานทูตกัมพูชา เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ใช้รถดับเพลิง ๘ คันฉีดน้ำดับไฟ กลุ่มนักเดินขบวนได้ล้อล้อตำรวจโดยใช้ก้อนอิฐ ขวด และกิ่งไม้ขว้างปาและเขมือบลงไปในค แต่ก่อนที่จะถึงสถานทูตกัมพูชาได้ถูกขบวนรถตำรวจไล่ มีผู้บาดเจ็บหลายคนและคนอื่นๆ ถูกจับ

๘ ก.ย. คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานการเดินขบวนเมื่อวันอาทิตย์ และแสดงความเสียใจในการที่สถานทูตกัมพูชาถูกรบกวน และลงมติให้ดำเนินคดีแก่ผู้ฝ่าฝืนไปตามกฎหมายโดยเคร่งครัด. ลงมติเห็นชอบตามบันทึกของคณะกรรมการพิจารณากฎหมายให้แก้ไขประมวลตราในร่าง พร.บ. วิธีการงบประมาณฉบับใหม่

ภาษาไทย



- รา - พืชจำพวกเห็ดแต่เด็กเป็นผง, รอรัง, ค่อย ๆ เด็กไป
- ลา - ตัดพาทหารชนิดหนึ่ง, หม, ครัง, คราว, จากไป
- รำ - เมื่อกบาม, เบ็ดเค็มที่ รำเริง - ตัดใจเค็มที่
- ล่า - กอຍ, หมี แพ้, ได้ติดตามเพื่อฆ่าเป็นอาหาร
- ราก - ส่วนของต้นไม้ที่อยู่ในดิน, ดำรอกออกทางปาก, อาเจียน
- ลาก - ค้าง, ถุด, ถูไป
- วาง - ร้อง, ร้องนำ, วาง, เรือ ๆ, ไม่กระจ่าง
- วาง - เครื่องหมายที่ปรากฏให้เห็นอันบอกเหตุร้ายหรือดี, ต่าง, บางที่
- ร่าง - รูป, โครง, ตัว
- ถ่าง - ใต้, ต่ำ, ตรงกันข้ามกับบน
- ร้าง - ทอดทิ้งไว้, ไปจาก, อ่างเปล่า
- ถ้าง - ทำให้สะอาด, ทำให้หมดไป, ชำระด้วยน้ำ
- ราช - พระเจ้าแผ่นดิน, พญา
- ราชย์ - ความเป็นพระราชา, ราชสมบัติ
- ราษฎร - พลเมืองของประเทศ
- ราด - เทของเหลว ๆ เช่นน้ำให้กระจาย
- ลาด - ปล่อยออกไปเช่น ลาดพรหม, เดินตรวจ,
- ราน - หัก, แแตก, รอม, คัด
- ราญ, ราญรอน - รบ,
- ลาน - ที่เคียน, ที่วาง, ที่สำหรับนวดข้าว, เหล็กแบนที่ม้วนไว้ แล้วยกสายตัวออกเกิดกำลัง
คั้นให้ตัวจักรหมุน
- ร้าน - ที่ที่ปลุกยกพนชนสำหรับนั่งหรือขายของ
- ถ้าน - จำนวน ๓๐ แด่น, ลักษณะของหัวที่สมร่วงแต่ไม่ขึ้นอก

- ราบ - เรียบเสมอพื้น ไม่มีมุม ๆ ตอน ๆ
- ราบ - อาหารชนิดหนึ่งใช้ปลาหรือเนื้อดิบดับให้ละเอียด ผสมกับเครื่องปรุงมีพริกปลาร้า
- ลาก - ของที่ได้หรือการได้มาอย่างงามโดยไม่ได้คิดคาด
- ราม - งาม เช่น นงราม,
- ลาม - คิดท้อไป, ขยายมากออกไป, มากจนท้อ,
- ราย - เรียง, ๑ ส่วน, ตั้งซึ่งแยกต่างเป็นอัน ๆ ไป
- ลาย - เส้นที่เขียน หรือแกะสลักให้เป็นรูปต่าง ๆ
- ราว - เครื่องยึดเหนี่ยวสำหรับขนลง, ประมาณ, เพียง
- ลาว - ชมพอกหนึ่ง
- รำ - ผงเยื่อเมล็ดข้าวสาร, พืช
- รำ - ตัวของคนของสัตว์หรือสิ่งต่าง ๆ เช่น ลำตัว ลำต้น
- รำพัน - พุดถึง, บ่นถึง, พร่าถึง,
- รำพัน - ซอปลาชนิดหนึ่งในจำพวกปลาไม่มีเกล็ด
- รำ - แรกคิด, แรกทำ
- รำ - อากาศที่ของเป็นป่นเป็นแฉกแตกมันไปเล็กน้อย
- รำ - แมลงขนาดเล็กชนิดหนึ่ง
- รำ - อวัยวะที่อยู่ในปาก
- รำ - แยกออกถนัดออกจากสิ่งที่เป็นรูปแฉก, ฟัน, ยากจน
- รำ - ไทยพอกหนึ่งอยู่ตอนใต้ของประเทศจีนและในมณฑลพายัพ
- รำ - รวงเบาละเอียดหมดโดยผลถาวรหรือโดยอำนาจกฎหมาย
- รำ - มาก (ใช้เฉพาะใกล้กับสูง)
- รำ - ดั่งดำเข้าไป
- รำ - ต้นไม้
- รำ - เกิดลมตอชม, ตงชม
- รำ - ส้ม, ทราย,
- รำ - ควรจะมีระดับตกแต่แต่ไม่มี, ต้น, หัว

แนวเรียงความ

โดย..... บุญยศ พันธุ์เพ็ง อ. บ.



เรื่อง ความริเริ่มและความอดสาหัส

(ข้อสอบชั้นตรี กรมทะเบียนการค้า พ.ศ. ๒๕๐๐)

เรียงความเหล่านี้ - รู้สึกว่าจะเป็นเรื่องยากและกว้างขวาง ถ้าหากผู้เขียนเรียงความไม่
กระชับเรื่องให้เข้ามาอยู่ในวงเขตจำกัด กล่าวคือไม่ทราบว่าจะเขียนอย่างไร ทั้ง ๆ ที่รู้ยู่
ความริเริ่มน่นหมายถึงการเป็นผลคิดและเริ่มทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นคนแรกและมีความอดสาหัส
ขยันขันแข็งในงานที่ทำนั้น แต่ท่านจะรู้สึกว่ายากและไม่ยากเลย ถ้าท่านนึกได้ว่าเข้าสอบใน
กรมทะเบียนการค้า กระทรวงเศรษฐกิจ ซึ่งอย่างน้อย ก็มีสวนใกล้ชีวิตกับ - "ความริเริ่มและ
ความอดสาหัส" ของบุคคล โดยเฉพาะในเรื่อง ความริเริ่มในการผลิต และความอดสาหัสหรือ
ขยันขันแข็งในการดำเนินงาน - ถ้าไม่เต็มสมอง ก็จะเรียงความเรื่องนี้ได้โดยไม่ลำบากนัก เพราะ
ฉะนั้น จึงได้หลักอีกข้อหนึ่งว่า - การเรียงความที่ดีนั้น ผู้เรียงความต้อง - เป็นนักคิดที่ดีด้วย
การจะเป็นนักคิดที่ดี ก็ย่อมต้องมีประสบการณ์เคออกด้วย
แนวเรียงความเรื่องนี้อาจ เป็นได้รูปหนึ่ง ดังนี้

๑. อารัมภบท ก. - อาจเริ่มต้นด้วยผล (ที่ได้รับจากการริเริ่ม) ลงมาหาเหตุ (คือความริเริ่ม)
แล้วขมวดคอบทท้ายของผล ด้วยคำว่า - ความสำเร็จของผลเหล่านี้เป็น
ผลจาก ความริเริ่มและความอดสาหัส
- ข. - ให้คำจำกัดความของ "ความริเริ่ม" และ "อดสาหัส"
ความริเริ่ม หมายถึง นักคิดและทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นคนแรก
ความอดสาหัส หมายถึง ความมานะพยายามในงานที่ทำ
- ค. - ความสัมพันธ์ระหว่างความริเริ่มกับความอดสาหัส
 - นักคิด นักริเริ่มต้องประกอบด้วยความอดสาหัส
 - คิด - ค้นคว้า - ทดลอง และวางหลัก
 - ฉะนั้น ความริเริ่ม กับความอดสาหัสจึงต้องสัมพันธ์กัน

๒. ^๕เข้าเรื่อง ^๕ความริเริ่มและความอดสาหัส

- ก. - ทำไมต้องริเริ่ม - วิวัฒนาการของโลกปัจจุบันเป็นผลจากความริเริ่ม
- ข. - ความริเริ่มให้ประโยชน์อย่างไร - เป็นผลดีในราชการ ฯ บัญญัติไว้ใน
จรรยาบรรณ แสดงว่าความริเริ่มเป็นความดีความชอบส่วนหนึ่งที่มีค่า
สำคัญยิ่งของทางราชการ
 - ในวงการวิทยาศาสตร์ - การริเริ่มของนักวิทยาศาสตร์เป็นผลโดยตรงต่อ
 ผลโลก ตัวอย่าง
 - ในวงการอุตสาหกรรม - ก่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ อำนวยประโยชน์คือ
 ผู้ประกอบการ และผู้บริโภค
 - ในการประกอบอาชีพทั่วไป - ความเจริญรุ่งเรืองของกิจการ ฯ
- ค. - ความอดสาหัสอำนวยประโยชน์เพียงใด
 หรือเพราะเหตุใดจึงต้องมีความอดสาหัส
 - เป็นผลดีในราชการ
 - อำนวยผลในงานที่ประกอบ เช่น
 - ในการหาเลี้ยงชีพ
 - ในการผลิต - อุตสาหกรรม
 - เป็นผลโดยปริยายต่อประเทศชาติ

๑ ๓ ๑

ง. - ความริเริ่ม + ความอดสาหัส ผลจะเป็นอย่างไร
 (จากตัวอย่างที่เหมาะสมกับเรื่องซึ่งจำเป็นต้องใช้ความริเริ่ม + ความอดสาหัส
 ซึ่งประการหนึ่งอาจจะได้แก่ ความริเริ่มในการประดิษฐ์ตั้งของเพื่อการค้า
 - เมื่อริเริ่มแล้ว ผู้คิดริเริ่มอดสาหัสขยันขันแข็งในการผลิต จนผลสุดท้าย
 คือเป็นโรงงานได้ใหญ่โต - นี้คือผลของความริเริ่ม + ความอดสาหัส

๓-๔. บรรยายเรื่องตาม ๒ และถ้ามีเหตุผลอื่นใดก็แทรกได้ตามความเหมาะสมของเรื่อง

๕. แทรกความคิดเห็นตามที่เห็นสมควร

(อาจให้ความเห็นในเรื่องผลเสีย อันอาจจะเกิดขึ้น จากการขาด ความริเริ่ม และความอดทน หะ ถ้าขาด ๒ สิ่งนี้ ผลตามมาจะเป็นเช่นใด โดยอาจแยกตามประเภทงาน เช่น

- ในราชการ อาจขาดความก้าวหน้า, ผลงานเสีย
- ในการอาชีพทั่วไป อยู่ไปวันหนึ่ง ๆ ไม่กระตือรือร้น งานขาดความเจริญรุ่งเรือง
- ในงานอุตสาหกรรม ความเป็นผู้ถอยหลัง กิจการเสื่อมหรือล้มละลาย
- ขาดความริเริ่มเสียแล้ว กล้วยโลกจะหยักหนึ่ง เพราะความซบเซาของพลโลกที่ขาดความทะเยอทะยาน)

๖. สรุป — สรุปความที่เขียนแล้วโดยย่อ ตอนปลายเรื่องอาจจบลงด้วยความว่า...

“ย่อมเป็นที่ตระหนักแล้วว่า ผลโดยตรงอันเกิดจากความริเริ่มและความอดทนนั้นมากมายเพียงใด... ฉะนั้นทุกคนไม่ว่าจะเป็นข้าราชการ พ่อค่านักอุตสาหกรรม หรือไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการอาชีพใด ๆ ก็ตาม ควรจะต้องมีคุณสมบัติประจำตัวสิ่งหนึ่ง นั่นคือ—ความริเริ่ม และความอดทน

ย่อประวัติศาสตร์ไทย

โดย.....

โชค สุคันธวิช พ.ม., บ.บ. Int. So., F.R.G.S. อาจารย์ใหญ่วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
อาสา ศุภระมงคล พ.ม., อ.บ. อาจารย์ใหญ่โรงเรียนไทรมิตรวิทยาลัย



(ต่อจากฉบับก่อน)

๑. สมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๑ (พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว พ.ศ. ๒๔๖๘-๒๔๗๕)

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงครองราชย์สืบต่อมาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๘ พระนามเดิมว่าสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมหลวงธวัชชัยบรมราชา ต่อมาได้พระนามว่าสมเด็จพระอนุชาธิราช-เจ้าฟ้าประชาธิปกศักดิเดชน์ ในรัชสมัยของพระองค์ บ้านเมืองตกอยู่ในภาวะคับขันการเงินทรุดโทรมเศรษฐกิจตกต่ำอย่างร้ายแรง สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและองค์ภริยารัฐมนตรี ทรงเข้าแก้ไขสถานการณ์ถึงกับทรงตัดทอนรายจ่ายส่วนพระองค์ลงไปจาก ๘ ล้านบาท จนในที่สุดเหลือเพียง ๓ ล้านบาท และจัดการคุดยภาพข้าราชการที่เห็นว่างานออกจากระทรวงทบวงกรมต่างๆ เป็นจำนวนมากแต่ก็ไม่สามารถจะแก้ไขให้คืนสู่สภาพปกติได้ ในที่สุดคณะบุคคลที่ใช้นามว่า "คณะราษฎร" ได้เข้าทำการยึดอำนาจการปกครองประเทศโดยไม่มี การเสียเลือดเนื้อของประชาชน เมื่อ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๕ และเปลี่ยนระบอบการปกครองประเทศจากสมบูรณาญาสิทธิราชมาเป็นระบอบรัฐธรรมนุญสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระราชทานรัฐธรรมนุญฉบับชั่วคราว เมื่อ ๒๗ มิถุนายน และพระราชทานรัฐธรรมนุญฉบับถาวร เมื่อ ๓๐ ธันวาคม ๒๔๗๕ พระองค์ทรงดำรงฐานะเป็นกษัตริย์ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายรัฐธรรมนุญ มีคณะรัฐมนตรีดำเนินการบริหารประเทศตามนโยบายของคณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีคนแรกคือ พระยามโนปกรณนิติธาดา

การปกครองตามระบอบรัฐธรรมนุญ เป็นการปกครองแบบประชาธิปไตยมีผู้แทนราษฎร มีคณะรัฐมนตรีบริหารงาน มีการกำหนดอำนาจอธิปไตยและยึดหลัก ๖ ประการของคณะราษฎร ซึ่ง ได้ประกาศ ไว้เป็นแนวทาง ในการสร้างสรรความเจริญ ให้แก่ประเทศชาติสืบ ไป หลัก ๖ ประการนี้ คือ

(๑) จะรักษาความเอกราชของประเทศในทางการเมือง การศาลและการเศรษฐกิจให้มั่นคง

- (๒) จะรักษาความปลอดภัยภายในประเทศให้ดียิ่งขึ้น
- (๓) จะบำรุงความดีงามบรรณของราษฎรในทางเศรษฐกิจไม่ปล่อยให้ราษฎรได้รับความ

อดหยากยากแค้น

- (๔) จะให้ราษฎรมีสิทธิเสมอภาค
- (๕) จะให้ราษฎรมีเสรีภาพในการพูดการเขียนและการออกความเห็น
- (๖) จะให้การศึกษาย่างเต็มที่แก่ราษฎร

ในปี พ.ศ. ๒๔๗๖ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้เสด็จไปรักษาพระเนตร ณ ทวีปยุโรป ระหว่างนั้นเมื่อทรงจัดข้อใน บัญชีการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญของสภาผู้แทนราษฎร ไม่เป็นที่ตกลงกันได้ พระองค์จึงพระราชทานพระราชหัตถเลขาทรงตั้งพระราชดำริมายังสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้ากรมพระนริศรานุวัดติวงศ์ ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ เมื่อ ๒ มีนาคม ๒๔๗๗ สภาผู้แทนราษฎรลงมติอัญเชิญพระวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าอานันทมหิดล ขึ้นครองราชย์เป็นพระมหากษัตริย์องค์ที่ ๘ แห่งราชวงศ์จักรี ทรงพระนามว่า สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล เสด็จทรงพระเยาว์อยู่ จึงตั้งคณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ขึ้นประกอบด้วย พระวรวงศ์เธอ กรมหมื่นอนุวัตรจาตุรนต์ พระวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าอาทิตย์ทิพอาภาและเจ้าพระยายมราช (บัน สุ่ม)

ในรัชกาลที่ ๗ แห่งราชวงศ์จักรี มีเหตุการณ์ซึ่งควรรู้อีก

- ก) ก่อนการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองประเทศไทยเป็นประชาธิปไตย
- ๑) ทรงให้สัตยาบันสนธิสัญญาต่าง ๆ ที่ค้างมาแต่รัชกาลก่อน ทรงทำสนธิสัญญาใหม่กับเยอรมัน กับฝรั่งเศส
- ๒) ทรงแก้ไขปรับปรุงกระทรวงทบวงกรมให้ดีขึ้น
- ๓) โปรดให้ดำเนินการสำรวจเศรษฐกิจ เพื่อแก้ไขสถานการณ์ของภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ
- ๔) ทรงตั้งอภิรัฐมนตรีสภาขึ้นช่วยราชการแผ่นดิน
- ๕) ทรงตั้งราชบัณฑิตยสภา
- ๖) ทรงปรับปรุงหอพระสมุดวชิรญาณและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ
- ๗) ทรงแก้ไขภาวะเศรษฐกิจค้ำคองรายจ่ายส่วนพระองค์และคุณภาพข้าราชการที่ด้อยงาน
- ๘) โปรดให้สร้างสะพานปฐมบรมราชานุสรณ์กับพระบรมมหาราชวังที่ ๑

๘) จัดทุนส่วนพระองค์คัดเด็กนักเรียนไทยส่งไปศึกษาต่างประเทศปีละ ๓ คน
 ๙) เหตุการณ์หลังการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองเป็นประชาธิปไตย
 ๑๐) กบฏบวรเดช เมื่อ ๓๒ ตุลาคม ๒๔๗๖ พระองค์เจ้าบวรเดชต้องการล้มเลิกการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยรัฐชนวนญ ได้คุมกำลังทหารจากนครราชสีมา สระบุรีและพระนครศรีอยุธยาเข้ามาบังคับให้คณะรัฐบาลลาออก คณะรัฐบาลได้ทำการปราบปรามการกบฏอยู่ประมาณเดือนเศษจึงสงบราบคาบ

๑๑) สร้างกำลังรบให้มีสมรรถภาพทั้งกองทัพบก ทหารเรือและทัพอากาศ และจัดตั้งกองยุทธนาทหารชั้น

๑๒) ปรับปรุงการเก็บภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร ยกเลิกภาษีทางตรงที่ไม่ยุติธรรมแก่สังคม

๑๓) ขยายการชลประทาน ส่งเสริมการเพาะปลูก ขยายการสหกรณ์ จัดตั้งถักถักนิคม

๑๔) ขยายการศึกษาชั้นประถมและมัธยมออกไปทั่วประเทศ ขยายอาชีวศึกษา ขยายการศึกษามหาวิทยาลัย และยกฐานะครูประจำตำบลขึ้นเป็นข้าราชการประจำการ

๑๕) ขยายการคมนาคมของประเทศออกกว้างขวาง สร้างถนนหนทางเชื่อมโยงจังหวัดต่าง ๆ ส่งสนับสนุนอุตสาหกรรมไทย และทุนบำรุงบ้านเมืองให้เจริญทุกทาง

๑๖) จัดออกประมวลกฎหมายและแก้ไขกฎหมายอื่น ๆ ให้สมบูรณ์ทันสมัยจนมีเอกสารสมบูรณ์ในทางศาลและการภาษีอากรต่าง ๆ และฟื้นฟูวัฒนธรรมของชาติ

ใน พ.ศ. ๒๔๗๖ ขณะที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้เสด็จไปรักษาพระเนตร ณ ทอเปย์ โรปนั้น รัฐบาลได้ทอดเกล้าถวายร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา และวิธีพิจารณาคดีอาญาเพื่อให้ลงพระปรมาภิไธยประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป แต่พระองค์ไม่ทรงลงพระปรมาภิไธย และได้ทรงพระราชหัตถเลขาถึงคณะรัฐบาลแจ้งการส่งพระราชสมบัติก่อนเมื่อ ๒ มีนาคม ๒๔๗๗ และพระองค์ทรงเสด็จประทับอยู่ที่บ้านโนนแคแรนต์ ณ ประเทศอังกฤษ ต่อมาพระองค์ได้เสด็จสวรรคตด้วยพระโรคภัยไข้เจ็บ เมื่อ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ จนถึง พ.ศ. ๒๔๗๖ รัฐบาลไทยจึงได้อัญเชิญพระบรมอัฐิกลับมาบำเพ็ญพระราชกุศล และประกอบพระราชพิธีบรรจุพระบรมอัฐิต่อไป ในการนี้สมเด็จพระนางรำไพพรรณี พระบรมราชินีได้โดยเสด็จมาด้วย สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดลได้ขึ้นครองราชสมบัติ นับแต่วันที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงส่งพระราชสมบัติก่อน นับตั้งแต่นั้นมาเป็นนัยของกต ๘ แห่งราชวงศ์จักรี

เฉลยปัญหาภูมิศาสตร์

ข้อ ๑. ถาม จงกล่าวถึงอุปสรรคที่ทำให้ประเทศจีน รวมอาณาจักร เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันไม่ได้

ตอบ อุปสรรคที่ทำให้ประเทศจีนรวมอาณาจักรเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันไม่ได้ คือ

ก. ประเทศจีนมีอาณาเขตกว้างขวาง มีเนื้อที่ประมาณ ๓ ล้าน ๔ แสน ตารางไมล์ มีพืดเมืองหนาแน่นประมาณ ๔๗๐ ล้านคน มีภูมิประเทศประกอบด้วยภูเขาสูงใหญ่ ๆ สลับซับซ้อน ทำให้บ้านเรือนและชุมชนตั้งแยกย้ายกระจัดกระจายออกจากกัน การปกครองดูแลบริหารประเทศของคณะรัฐบาลจึงไม่ทั่วถึง ประกอบกับการคมนาคมยังไม่สะดวกเพียงพอ การติดต่อของแต่ละแคว้นได้รับความลำบากยิ่งยากและเสียเวลานาน ด้วยเหตุดังกล่าวจึงเป็นการยากที่จะรวมอาณาจักรให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ และจำเป็นต้องแยกออกเป็นแคว้นต่าง ๆ คือ จีนแท้ แมนจูเรีย มองโกเลีย ซินเกียง และทิเบต

ข. ชนเชื้อชาติจีนมีภาษาพูดหลายภาษา ทำให้ความเคยชินสนิทสนมระหว่างชนแห่งชาติชาติไป แม้จะมีภาษาจีนกลางเป็นหลัก แต่ก็มีได้แพร่หลายไปโดยทั่วถึง การนิยมนับถือลัทธิศาสนาต่าง ๆ ก็มีหลายลัทธิ หลายศาสนา เช่น พุทธ ขงจื๊อ และคริสต์ เป็นต้น ทำให้เกิดการแตกแยกเพราะการนิยมต่างกัน ย่อมเป็นเหตุให้รวมกันไม่ได้โดยยาก

ค. ลัทธิทางการเมืองของประเทศจีนยังมีความขัดแย้งกัน และเป็นปฏิปักษ์ต่อกัน ยังไม่มีความสามัคคีปรองดองและนิยมการปกครองรวมกัน ถึงกับแยกการปกครองออกเป็นสองค่าย คือ ฝ่ายจีนคณะชาติ และจีนคอมมิวนิสต์ เป็นเหตุให้เกิดการขัดแย้งสู้รบกันตลอดมา

ง. ต่างประเทศอื่น ๆ คอยถือโอกาสเข้าแทรกแซงทางการเมืองของจีนตลอดมา ทำให้จีนต้องตกอยู่ใต้อิทธิพลของชาวต่างชาติเรื่อยมา จนกระทั่งปัจจุบันนี้ไม่มีทางจะสงบราบคาบได้ ดินแดนบางแห่งก็ยากที่จะรวบรวมเอากลับคืนมาเป็นของอาณาจักรจีนตามเดิมได้ เช่น เกาหลี เป็นต้น

(ยังมีต่อ)

สรุปเหตุการณ์ทั่วโลก

★ โดย... ซาลิ เอ็มมกระสินธุ์

- ๒๔ ต.ค. — จูเนโด นายกรัฐมนตรีสาธารณรัฐประชาชนจีน กับเจ้าฟ้าโรดม สีนุ นายกรัฐมนตรีกัมพูชา ได้ลงนาม แถลงการณ์ร่วมกันที่ปักกิ่ง โดยยึดหลัก ๕ ประการแห่งการดำรงอยู่ร่วมกันเป็นมาตรฐาน
- ๒๕ ต.ค. — ขบวนการนิคมอัสซีเรียได้ก่อการร้าย บุกเข้าโจมตีสถานีตำรวจสองแห่งในปารีส และก่อวินาศกรรม วางเพลิงระเบิดทำลายคลังและถังน้ำมันเมืองภาคใต้ ทำให้น้ำมันพินาศไปหลายล้านแกลลอน
— เรือไต้ฟ้าพลังงานปามาณซ์เคลื่อนของสหรัฐฯชื่อ "นอคติกัส" อันเป็นเรือไต้ฟ้าลำแรกที่เดินทางลอด ข่านน้ำแข็งในมหาสมุทรอาร์กติก หรือข่านขั้วโลกเหนือเบนผลสำเร็จ เดินทางถึงนิวเจอร์ซีย์
- ๒๖ ต.ค. — ผลการออกเสียงลงประชามติในอาลัสกา ประชากรอาลัสกาส่วนมากในเขตที่เจ็ดต่อหนึ่งเห็นชอบด้วย ที่จะให้อาลัสการวมอยู่ในสหรัฐอเมริกาเป็นมลรัฐที่ ๔๘ เบนอนว่าประธานาธิบดีไอเซนเฮาเวอร์จะได้ประกาศ เป็นทางการต่อไป ให้รวมอาลัสกาเข้าร่วมอยู่ในสหรัฐอเมริกา และจะได้เพิ่มดาวอีกดวงหนึ่งเป็นดวงที่ ๔๘ ในธงชาติอเมริกัน
- ๓๐ ต.ค. — บินใหญ่จีนคอมมิวนิสต์ขึงกระหน่ำเกาะติมออย่างหนัก สหรัฐอเมริกาได้ส่งฝูงบินโคฟท์ที่ทันสมัยที่สุด ไปเสริมกำลังทางอากาศต้านตะวันออกไกลอีก รวมทั้งเครื่องบินลำเลียงจำนวนหนึ่ง
- ๗ ก.ย. — มติของคณะกรรมการกลางแห่งพรรคคอมมิวนิสต์โซเวียต สั่งปลดจอมพลบลากนิน นายกรัฐมนตรีโซเวียตคนก่อนออกจากตำแหน่งสมาชิกสภาปรีชเดียม ซึ่งเป็นองค์การสูงสุดของพรรคคอมมิวนิสต์โซเวียต
— นายโมฮัมเหม็ด คาเล็กฮัสซนา เกชาธิการสันนิบาตอาหารแกลองว่า ตินิเซียและมอร็อกโคได้ตกลงใจ เข้าร่วมเป็นสมาชิกโดยสมบูรณ์ของสันนิบาตอาหารแล้ว
- ๑๑ ก.ย. — การเจรจาระหว่างนายเนรูห์ นายกรัฐมนตรีอินเดีย กับนายพีโรซ ช่านนง นายกรัฐมนตรีปากีสถานได้ ตกลงกันด้วยดีในกรณีพิพาทเรื่องพรมแดนแถบตะวันออก และตกลงแก้ไขโดยแลกเปลี่ยนดินแดนของ อินเดียซึ่งอยู่ในปากีสถาน และดินแดนของปากีสถานซึ่งอยู่ในอินเดีย นอกจากนี้ยังตกลงเร่งกำหนด เส้นพรมแดนระหว่างประเทศด้วย
- ๑๖ ก.ย. — การประชุมประจำปีสมัชชาสามัญครั้งที่ ๑๓ ของสมัชชาใหญ่สหประชาชาติเปิดที่นิวเจอร์ซีย์ และมีการเลือกตั้งประธานสมัชชาใหญ่คนใหม่ซึ่งได้แก่ ดร. ชาร์ลส์ มาลิก รัฐมนตรีว่าการต่างประเทศเลบานอน
- ๑๘ ก.ย. — นายคริสเซฟ นายกรัฐมนตรีโซเวียต ส่งบันทึกฉบับใหม่ไปยังประธานาธิบดีไอเซนเฮาเวอร์ เกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกาะไต้หวัน กล่าวว่า ถ้าสหรัฐโจมตีจีนคอมมิวนิสต์ โซเวียตจะยื่นมือช่วยจีนคอมมิวนิสต์ อย่างเต็มที่ และนายคริสเซฟได้ขอร้องให้สหรัฐรับรองฐานะของจีนคอมมิวนิสต์ แต่ประธานาธิบดี ไอเซนเฮาเวอร์ได้บอกปฏิเสธหมายฉบับล่าของนายคริสเซฟ เพราะเป็นจดหมายที่กล่าวหาสหรัฐอย่างเหลวไหล
— ได้มีการประกาศตั้งรัฐบาลอัสซีเรียเสรีขึ้นในอัสซีเรีย โดยมี เฟอฮัด อับบาส หัวหน้าแนวก่ออิสรภาพของ อัสซีเรีย เป็นนายกรัฐมนตรี ปราบฏว่ามีรัฐต่างๆ หลายรัฐ เช่น อีรัก, ลิเบีย, ตินิเซีย, มอร็อกโค, จอร์แดน, ซาอุดีอาระเบีย และสหสาธารณรัฐอาหรับ ประกาศรับรองรัฐบาลอัสซีเรียเสรี
- ๒๐ ก.ค. — ฝรั่งเศสแถลงว่ารัฐบาลอัสซีเรียเสรีไม่อยู่ในฐานะจะเป็นรัฐบาลได้เพราะไม่มีอำนาจอธิปไตย ไม่มีดินแดน และไม่มีสมรรถภาพใดๆ
- ๒๑ ก.ย. — หมู่เกาะติมอถูกระดมยิงหนักจากแผ่นดินใหญ่จีนคอมมิวนิสต์เป็นเวลากว่า ๑๒ ชั่วโมง เพื่อป้องกัน มิให้เรือจีนคณะชาติทำการขมเสบียงสัมภาระขึ้นบนหมู่เกาะนี้

แก๊งข้อสอบ

โดย.....เฉลิม สิงหกุล



สวัสดีครับ แก๊งข้อสอบของผมสำหรับวิชาวัฒนธรรมในวารสารข้าราชการฉบับที่แต่งแทนที่จะได้รับการปรบมือหรือคอกไม้ กลับถูกโจมตีด้วยก้อนอิฐ ก้อนอิฐที่ขว้างปลิวว่อนไปส่งผมทั้งทางจุดหมาย โทรศัพท์และต่อหน้าต่อตากันเลยทีเดียว ผมจะหลบหลีกยังไงก็ไม่ไหว ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่าการแก๊งวิชาวัฒนธรรมของผมคราวนี้ เด่นกันแบบชนิดรวบรัดตัดความมากเกินไป ไม่สัมพันธ์กับราคาของคะแนนซึ่งตั้งไว้สูงที่สุดถึง ๒๐๐ และเป็นคะแนนที่สูงกว่าคะแนนใดๆ ในหลักสูตรการสอบแข่งขันชั้นตรี ทั้งยังมีขอบบังคับไว้ด้วยว่าจะต้องสอบได้คะแนนถึงร้อยละห้าสิบหรือ ๓๐๐ คะแนนอีกด้วยจึงจะถือว่าสอบวิชานี้ได้ แต่ข้อเขียนการแก๊งของผมทดลองมายังคะแนนในวิชาวัฒนธรรมไร้ความหมายหรือความสำคัญไปเลย ไม่รู้ว่าผมจะรีบร้อนไปไหน หรือว่าในขณะที่ผมแก๊งนั้นเป็นเวลา ๕ โมงเย็น อันได้เวลาของผู้บำเพ็ญตนเป็นผู้ชาดวัฒนธรรม อพุไซ.....

เอาละครับ ผมยอมรับสภาพว่าฉันและรวมรัศมีเกินไปจริงอย่างว่า แต่ขอปฏิเสธไม่ยอมรับในเรื่องที่ เพราะได้เวลาของคนที่ไม่มีความรู้ หนึ่งหนึ่ง เนื่องจากผมได้ยกเอาแต่เพียงดาวดวงเด่นที่ยากแก่การส่ายหรือการจกจำและดับดับจนจนจนจนาย ส่วนดาวดวงอื่น ๆ ที่เด่น ๆ เช่นเดียวกันแต่รู้สึกว่าจะออกจะง่ายแก่การเฉลยโดยคนที่ของเสียแต่ดับดับก็จะต้องจำได้ ตอบได้ เพราะเป็นความรู้พื้นฐานที่คุณจำเป็นจะต้องคำนึงอยู่แต่ดวงเดียวก็ ไม่ยกมา เป็นแต่เตือนคุณไว้เท่านั้นว่า โหมเบองต้นของวิชาวัฒนธรรมคุณจะต้องรู้อะไรเป็นทุนเท่านั้น บัดไซ, หากความได้ผมแท้ ๆ อย่งไรก็ตามผมก็เห็นจะต้องตามใจคุณ ก็จะต้องขอขยายเนื้อถ้อยกระทั้งความออกไปให้กระจ่างชัดเป็นการเพิ่มเติมเสริมต่อจากฉบับที่แล้วให้สัมพันธ์กับหัวของคะแนน และความสำคัญของวิชาวัฒนธรรมอีกด้วย

ในฉบับก่อน ผมได้แนะนำแนวทางให้คุณตระหนักแล้วว่าวิชาวัฒนธรรมนี้ หัดเดิมเริ่มแรกคุณจะต้องรู้แบบตั้งแต่วัฒนธรรมคืออะไร พัฒนาการมาอย่างไร อันเป็นของก่ดด้วย ๆ ต่อจากนั้นก็การแบ่งเนื้อหาอันได้แก่กติธรรม เนติธรรม วัตถุธรรมและศีลธรรม ตลอดจนกระทั่งธรรมต่างๆ ที่มีส่วนสัมพันธ์กันซึ่งส่วนมากสืบเนื่องมาจากคติ หรือคำสอนในพระพุทธศาสนา คำถามสำหรับ

ความเกี่ยวข้องแก่อนุหาของวัฒนธรรม & อย่างหนึ่งเป็นคำถามพหุ ๆ ไม่เห็นจะมีตกไม้พดกแพลง ให้คุณลงนลงายแต่ประการใด เช่น วัฒนธรรมคืออะไร แบ่งเนื้อหาออกเป็นกี่อย่าง คติธรรม เนติธรรม จักถูธรรม หรือศีลธรรมคืออะไรหมายความว่าอะไรอย่างนี้เป็นต้น ไม่เห็นจะยากเย็น ผมจะเด้นอดนงคุณโดยยกคำถามต่าง ๆ มาให้คุณชมเป็นขวัญตาขวัญใจมองเดี่ยวโดยจะเริ่มต้นตั้งแต่คำถามชนปฐมภูมิที่ว่า

๑. วัฒนธรรมคืออะไร เป็นสิ่งจำเป็นแก่บุคคลและประเทศชาติอย่างไร แบ่งเนื้อหาออกได้เป็นกี่อย่าง อะไรบ้าง ได้จัดการส่งเสริมกันอย่างไร เพราะเหตุใดจึงต้องตรากฎหมายกวดขันให้ราษฎรมีวัฒนธรรม

คำถามที่ผมยกมานี้ ความจริงกรมการท่านก็ไม่ถามถึงขนาดนั้นหรือครับ อาจจะถูกถามเพียงครั้งเดียวหรือ ๑ ใน ๓ หรือ ๒ ใน ๓ แต่ที่ผมยกมานี้ผมได้ยกมาโดยสรุป ขอให้เตรียมคำตอบกับคักหน้าคักหลังไว้ก่ดักกัน เพราะใน ๓ ปี มีคำถามทำนองผลุดขึ้นมาแล้ว ๑ ครั้ง ใน พ.ศ. ๒๔๘๘ หนึ่งครั้งทรงกรมดำรงบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ใน พ.ศ. ๒๔๘๘ ตามครั้งที่ดำรงงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการและกรมการศาสนา ใน พ.ศ. ๒๕๐๐ ตาม ๔ ครั้ง ในกรมพลศึกษา กรมศึกษาธิการ กรมวิชาการและกรมศึกษาธิการ

๒. คำถามที่เกี่ยวกับเนื้อหาของวัฒนธรรม & อย่างอื่นได้แก่คติธรรม เนติธรรม จักถูธรรมและศีลธรรมนั้น ผมขอแบ่งคำถามออกเป็น ๒ นัย นัยหนึ่งถามถึงวัฒนธรรมนั้น ๆ โดยเฉพาะ เช่นคติธรรมคืออะไร หรือเนติธรรมหมายถึงวัฒนธรรมอย่างไร เป็นคำถามสั้น ๆ ให้คุณเฉลยเพียงเนื้อหาของวัฒนธรรมนั้น ๆ โดยเฉพาะ อีกนัยหนึ่งเป็นคำถามให้คุณเปรียบเทียบถึงความแตกต่างและความสำคัญ เช่น คติธรรมและเนติธรรมคืออะไร แตกต่างกันหรือเหมือนกันอย่างไร ดังนี้เป็นต้น ผมจะขอยกตัวอย่างคำถามที่เกี่ยวกับเนื้อหาของวัฒนธรรมทั้ง ๔ มาให้คุณดูเดี่ยบ้าง

- (๑) คติธรรม เนติธรรม จักถูธรรม ศีลธรรมคืออะไร ยกตัวอย่างประกอบ
- (๒) คติธรรมกับศีลธรรมเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร อย่างไรก็ดีสำคัญกว่ากัน เพราะเหตุใด

(๓) ประเทศที่มีวัฒนธรรมทางจิตอย่างเดียวกันแต่ขาดวัฒนธรรมทางจิตใจ จะเกิดผลดีผลเสียแก่ประเทศนั้นประการใด อธิบาย

(๕) ท่านเห็นวาทลักษณะสำคัญที่สุดของผู้มีวัฒนธรรมทางเนติกรรมนั้น ได้แก่อะไรบ้าง
ให้บอกมาสัก ๒ ประการพร้อมทั้งคำอธิบายเหตุผลประกอบด้วย

ผมขอยกตัวอย่างมาเพียง ๕ คำถาม เพราะเป็นคำถามสับกันไปสับกันมาจนเฉื่อยเฉื่อยอย่าง
พิสดาร วัลรองว่าไม่หลุดออกไปจากขอบเขตคนเดียว เหมือนกับเขาองกต คุณเจ้าไปแต่จุดไม้ค
หาทางออกไม่ถุก คุณจึงควรจะทำความเข้าใจในเนื้อหาของวัฒนธรรมทั้ง ๕ นั้นให้แจ่มแจ้งด้วย
กันทั้งหมดอย่าให้สับสนกันได้เป็นอันขาด เพราะกระแสนของวิชาวัฒนธรรมแต่ละกระแสนผู้เข้า
สอบต้องมากถือเป็นกระแสนของมีหวังตอบได้เกิน ๖๐% เพื่อจะได้ นำกระแสนอันนั้นไปเฉื่อย
ให้กับวิชาอื่นเช่นวิชาภาษาอังกฤษ เป็นต้น ซึ่งผู้เข้าสอบบางคนซมกจะส่งกระดาษเปล่า ๆ ให้แก่
เจ้าหน้าที่ควบคุม

สถิติจำนวนครั้งที่ถามเกี่ยวกับเนื้อหาของวัฒนธรรมทั้ง ๕ นะหรือครบ ข้อ, ๓๓ ครั้ง
ครบ เป็นใจครบ คาดคงเบอเริ่มเขยว คือในปี ๒๕๑๘ หนึ่งในกรมตำรวจนครบาลรัฐมนตรี
ฝ่ายการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ แปรครั้งในกรมปลัดคือ กรมประชาสัมพันธ์ กรมการศาสนา กรม
โศกนาฏกรรม กรมโยธาธิการ สำนักงาน ก.พ. คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและสำนักงานปลัด
กระทรวงเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๑๐ ตาม ๕ ครั้งในสำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง กรมประกัน
สังคม กรมการคำภายในและกรมศิลปากร

๓. คำถามที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมและพระพุทธศาสนาเป็นต้นว่า

- (๑) วัฒนธรรมหมายความว่าอย่างไร ต่างกับศีลธรรมอย่างไรหรือไม่
- (๒) ศีลธรรมเข้าใจว่าอย่างไร และมีความสำคัญเกี่ยวกับวัฒนธรรมอย่างไรด้วยหรือไม่
- (๓) ศีลธรรมเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมอย่างไร และมีศีลธรรมอะไรบ้างที่บุคคลทั้งหลาย

ควรยึดถือประพฤติปฏิบัติเพื่อความเจริญก้าวหน้า

(๔) เคยได้ยินว่าบุคคลบางคนทำอะไรอย่างไรศีลธรรม หรือ ประพฤติตน อย่างชาติศีล-
ธรรมนั้น ศีลกับธรรมเหมือนหรือต่างกันอย่างไร ศีล ๕ ของพุทธศาสนันนั้นวางหลักให้ใคร
ปฏิบัติ ความมุ่งหมายของศีลแต่ละข้อนั้นมื่ออย่างไร ให้อธิบายเบญจศีลและเบญจธรรม

สำหรับคำถามทำนองนี้ถามมาแล้ว ๕ ครั้งครบคือ ๓ ครั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๘ ในกรม
บัญชีข้าราชการ ก.พ. คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและ กรมชลประทาน พ.ศ. ๒๕๑๐ ต้อง
ครั้งทั้งกรมกสิกรรมและกรมศิลปากร

๔. หน้าที่ระหว่างบิดามารดากับบุตรและธิดาก็คือเป็นดาวดวงหนึ่งที่กรรมการท่านพิศมัย
 ผมเห็นถูกยกมาตามบ่อย ๆ เหมือนกัน คุณควรจะท่องจำให้ขึ้นใจเพราะใน ๓ ปีที่ผ่านมาแล้ว ๘
 ครั้งคือ ๕ ครั้งใน พ.ศ. ๒๔๘๘ ที่กรมเศรษฐกิจสัมพันธ์ สำนักงาน ก.พ. กรมประชาสัมพันธ์
 สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กรมการศาสนา พ.ศ.
 ๒๕๐๐ ตาม ๕ ครั้งในกรมสามัญศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงเศรษฐกิจ กรมสหกรณ์ที่ดิน
 และกรมวิชาการ ส่วนคำถามนั้นขอยกมาแต่เพียง ๓ คำถามคือ

(๑) ถ้าท่านเป็นบิดาหรือบุตร ธิดา ท่านมีหน้าที่พึงปฏิบัติต่อบุตร ธิดาหรือมารดาตาม
 หลักในพุทธศาสนาอย่างไร (กรมประชาสัมพันธ์)

(๒) ในระหว่างบิดามารดากับบุตร พึงปฏิบัติต่อกันอย่างไรจึงจะชอบด้วยหน้าที่ของ
 พลเมืองดี และการปฏิบัติเช่นนั้นบังเกิดผลดีแก่ประเทศชาติอย่างไร (กรมการศาสนา)

(๓) บุตรมีหน้าที่ปฏิบัติต่อบิดามารดาสถานใดบ้าง ให้ตอบทั้งทางพุทธบัญญัติและนิต
 ยบัญญัติพร้อมกันยกตัวอย่างประกอบ (กรมสหกรณ์ที่ดินและกรมเศรษฐกิจสัมพันธ์)

๕. มารยาทในการใช้บัตรชื่อ เห็นมีตาม ๓ ครั้งเฉพาะใน พ.ศ. ๒๕๐๐ เท่านั้นคือ
 ในกรมศิลปากร กรมการศาสนาและกระทรวงการต่างประเทศ คำถามมีดังนี้

(๑) มารยาทในการใช้บัตรชื่อมีอย่างไร ควรใช้ในโอกาสใด (กรมศิลปากรและ
 กรมการศาสนา)

(๒) การเขียนคำว่า p.f., p.r., p.o., p.p.o. และ t, s, g, b, ลงทางมุมล่างของซอง
 บัตรชื่อคำนี้ข้ายแต่ละคำมีความหมายอย่างไร และใช้ในโอกาสใด การใช้บัตรชื่อในโอกาสต่าง ๆ
 นั้นจะต้องคำนึงถึงจำนวนบัตรที่ควรจะมีและวางแก่ผู้ใดบ้าง (กระทรวงการต่างประเทศซึ่ง
 ผมใคร่จะขออย่าว่า สำหรับคนที่เตรียมตัวลงนามของกระทรวงนี้ ควรจะทำความเข้าใจในเรื่อง
 บัตรชื่อให้ถูกต้องแม่นยำเพราะข้าราชการดังกล่าวนี้ย่อมมีโอกาสใช้หรือวางบัตรชื่อบ่อย ๆ
 โดยเฉพาะกับผู้มีเกียรติชาวต่างประเทศ คุณจะใช้หรือวางชื่อยุๆ ย่อมกระทบกระเทือนถึง
 วัฒนธรรมของไทยเราแหง ๆ)

๖. การขออนุญาตปลูกบ้าน การเสียภาษีเงินได้ การโอนขายที่ดิน การจดทะเบียน
 สมรสและหย่า การจดทะเบียนบริษัท ผมก็เห็นมีตามมาแล้วถึง ๕ ครั้งโดยถามว่าการกระทำ
 ดังกล่าวนี้จะต้องไปติดต่อ ณ สถานที่ราชการแห่งใด เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๘ ตาม ๓ ครั้งในสำนักงาน

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๐๐ ตาม ๓ ครั้งในกรมศึกษาธิการ กรมทะเบียนการค้า และกรมสหกรณ์ที่ดิน

๗. “นอนหลับทับสิทธิ์” ก็เคยถามเหมือนกันคือใน ๓ ปีตาม ๓ ครั้ง พ.ศ. ๒๕๑๑ ตาม ๓ ครั้งในกรมตำรวจ กรมการปกครอง กรมการขนส่งทางบก กรมการโยธาธิการและสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตร โดยตั้งคำถามแตกต่างหรือผิดเพี้ยนกันดังนี้

๑. คำว่า “นอนหลับทับสิทธิ์” นั้น ท่านเข้าใจอย่างไร การกระทำเช่นนี้เสียหายแก่ตนและแก่บ้านเมืองอย่างไร (กรมตำรวจ กรมการปกครอง กรมการโยธาธิการ พ.ศ. ๒๕๑๑)

๒. ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งทางราชการกำหนดให้มีขึ้นในวันที่ ๑๕ ธันวาคม ค.ศ. (๒๕๐๐) หากท่าน “จะนอนหลับทับสิทธิ์” แล้วจะเป็นผลเสียหายอย่างไร จงอธิบาย (สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๐)

๓. คำถามที่ไม่น่าจะถามในวิชาวัฒนธรรมก็คือคำถามที่ว่า “การปกครองในระบอบประชาธิปไตย รัฐบาลเป็นของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชน” เหมาะสมกับการปกครองในระบอบใด การที่ประชาชนใช้เสรีภาพในการพูด การชุมนุมสาธารณะ แสดงความคิดเห็น และวิพากษ์วิจารณ์การบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลโดยเปิดเผย เช่น การกระทำในปัจจุบันนี้ของส.ส. และรัฐบาลกับพลังเสียงของประชาชน เป็นส่วนหนึ่งที่ดำเนินการตามหลักการดังกล่าวข้างต้นหรือไม่ ในฐานะที่ท่านเป็นประชาชนพลเมืองผู้หนึ่ง มีความคิดเห็นอย่างไรในเรื่องนี้

คำถามชนิดนี้ถามมาแล้ว ๒ ครั้ง ในกรมตำรวจ กรมการปกครอง กรมการโยธาธิการ พ.ศ. ๒๕๑๑ และกรมเศรษฐกิจเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๑ คุณก็ควรเตรียมคำตอบไว้ด้วย

คำถามอื่น ๆ ที่คุณควรจะได้ใจและเตรียมคำตอบไว้ด้วยก็เห็นจะเป็นคำถามดังต่อไปนี้

๑. การกินคืออยู่ที่ หมายความว่าอย่างไร เป็นวัฒนธรรมหรือไม่ อธิบาย (ถามมาแล้ว ๒ ครั้งในสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและกรมเศรษฐกิจ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๑)

๒. ในการเป็นแขกไปหาผู้อื่น ท่านควรแสดงมารยาทและทางปฏิบัติเพื่อวัฒนธรรม

อันคืออะไร (ถามมาแล้ว ๒ ครั้ง ในกรมเศรษฐกิจสัมพันธ์และกรมตรวจราชการแผ่นดินเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๗)

๓. ประเพณีที่ดงามได้แก่อะไร เมื่อมีกฎหมายเป็นเครื่องบังคับอยู่แล้วเหตุใดจึงต้องมีประเพณีที่ดงามเป็นเครื่องบังคับอีกชนหนึ่ง (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๒๔๗๗)

๔. ภาษาอกร กับคำธรรมเนียมแตกต่างกันอย่างไร ยกตัวอย่างประกอบ ภาษาเงินได้คืออะไร บุคคลใดบ้างต้องเสียภาษंपระเภทนี้และบุคคลนั้น ๆ จะพึงปฏิบัติในเรื่องนี้อย่างไร (ถามมาแล้ว ๒ ครั้ง ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและกรมปลัดัดเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๗)

๕. ข้าราชการจะเป็นเจ้าภาพจัดงานมงคลโดยเชิญประชาชนมาร่วมงานด้วยได้หรือไม่อย่างไร (สำนักงาน ก.พ. ๒๔๗๗)

๖. เราจะปฏิบัติตนอย่างไรจึงจะได้ชื่อว่าเป็นสุภาพบุรุษ (กรมปลัดัด ๒๔๗๗)

๗. หลักสำคัญของพุทธศาสนาว่าโดยย่อ ๆ คืออะไรบ้างและศาสนาเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมอย่างไร (กรมประชาสัมพันธ์ ๒๔๗๗)

๘. ท่านเห็นว่าลักษณะสำคัญที่สุดของผู้มี วัฒนธรรมทางเนติธรรมนั้น ได้แก่ อะไร ให้บอกมาด้ก ๒ ประการพร้อมทั้งอธิบายเหตุผลประกอบ (กรมตรวจราชการแผ่นดิน ๒๔๗๗)

๙. สามัคคีพึงปฏิบัติต่อภรรยาและภรรยาที่พึงปฏิบัติต่อสามีอย่างไรบ้าง (กรมตรวจราชการแผ่นดิน ๒๔๗๗)

๑๐. วันสำคัญทางพุทธศาสนา มีวันอะไรบ้าง สำคัญอย่างไร (คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ๒๔๗๗)

๑๑. ท่านผู้เป็นเจ้าของบ้านจะต้องไปแจ้งความพนักงานเจ้าหน้าที่ ในเมื่อมี โรคติดต่ออะไรที่เกิดขึ้นในบ้านของท่าน จงบอกชื่อโรคที่ร้ายแรงตามลำดับมาด้ก ๕ ชื่อ

๑๒. บางคนกล่าวว่า "การพึ่งเทศน์ไม่ควรจะได้ประโยชน์เพราะตั้งไหนตั้งไหนชั่ว เรา ก็รู้ ๆ กันอยู่แล้ว อยู่ที่เราจะปฏิบัติตามหรือไม่เท่านั้น" ท่านเห็นด้วยกับคำกล่าวนี้หรือไม่เพราะเหตุใด (ถามมาแล้ว ๒ ครั้ง ในกรมป้องกันข้าราชการนภัยเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๗ และกรมสามัญศึกษาเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐)

๑๓. การติดต่อกับประชาชนนั้นข้าราชการพึง ใช้คำแทน ซอตัว เองแก่ผู้มาติดต่อกันอย่างไรบ้าง (กรมปลัดัด ๒๔๗๗)

๑๔. รัฐบาลมวชที่จะให้ราษฎรปลอดภัยจากความกลัวเจ้าหน้าที่หรือไม่ หากมีขอ ให้กล้าถึงวิธีนั้น ๆ แต่โดยย่อ (กรมทหารบก ๒๔๗๗)

๑๕. บุคคลใดบ้างมีหน้าที่ต้องทำบัตรประจำตัวประชาชน (กรมชดปรทท ๒๔๗๗)

๑๖. รายได้ประเภทใดบ้างที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีรายได้ตามประมวลรัษฎากร (กรมโยธาธิการ ๒๕๐๐)

๑๗. ถ้าท่านเป็นหัวหน้าครอบครัว ท่านมีหน้าที่ต้องปฏิบัติและดูแลแนะนำบุคคลในครอบครัวให้ปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องการเกิด การตาย และการย้ายที่อยู่อย่างไรบ้าง

๑๘. อาหารและที่อยู่อาศัย จำเป็นสำหรับมนุษย์อย่างไร ทำไมได้กำหนดวัฒนธรรมแห่งชาติจึงพยายามส่งเสริมให้ประชาชนอยู่ดีกินดี (สภากาชาด ๒๕๐๐)

ค่านิยมที่ปรากฏในสังคมสมัยใหม่ หน้าที่ เสรีภาพ ความเสมอภาค ภราดรภาพ ความกตัญญู กตเวทิตะ และหลักธรรมในพระพุทธศาสนา เช่น พรหมวิหาร ๔ ดับปริสัทธิกรรม ฯลฯ ซึ่งคุณลักษณะจะจกจำได้บ้าง เพราะเห็นมีลักษณะเหมือนกัน แต่ด้วยการไปในงานพิธีศพ มารยาทในการรับประทานอาหาร มารยาทในการคุมหระศพ ขันนวลประจำทาง การปฏิบัติตนในสาธารณสถาน ก็มีลักษณะเหมือนกัน แต่ย่อยเต็มที

คำถามที่ผิดคือคำถามที่ผิดคือ สภากาชาด ๒๕๐๐ มีฐานะเป็นอะไร มีหน้าที่อย่างไร แต่ที่ผิดไม่ได้ยกมาให้เห็นก็เพราะคณะรัฐมนตรีมีมติให้ยุบกรมการวัฒนธรรม ซึ่งจะเปลี่ยนเป็นกองอยู่ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ความสำคัญอาจน้อยลง แต่ใครจะให้ทราบไว้ด้วยว่า คำถามชนิดนี้ถามมาได้ถึง ๘ ครั้ง คือ พ.ศ. ๒๔๗๗ ถาม ๓ ครั้ง ที่กรมประชาสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๔๗๗ ถาม ๒ ครั้ง ที่สำนักงาน ก.พ. และสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๐๐ ถาม ๑ ครั้ง ที่กรมสามัญศึกษา กรมโยธาธิการ กรมพลศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงเศรษฐการ กรมวิชาการ และกรมประกันสังคม

ต่อไปนี้เป็นคำถามชวนงงซึ่งผมขอเพิ่มเติมเสริมต่อมาจากฉบับที่แล้ว

๑. เมื่อเดินทางไปในที่ต่าง ๆ ท่านเคยนึกถึงหรือชมผู้ขับรถบ้างหรือไม่จึงพิจารณา มารยาทในการขับรถทั้งในทางดีและไม่ดีมาพอเข้าใจ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๔๗๗)

๒. การประกันสังคมมีส่วนเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมอย่างไร (กรมปลัดคดี ๒๔๗๗)

๓. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้บังคับบัญชาผู้น้อย ท่านยึดถือคติธรรมอะไรเป็นหลักและในฐานะที่ท่านเป็นผู้ถูกบังคับบัญชาผู้น้อยท่านยึดถือคติธรรมอะไรเป็นหลัก (กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ๒๔๗๗)

๔. อะไรบ้างเป็นที่ตั้งเกิดวัฒนธรรมของชาติต่างๆ (กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ๒๔๗๗)

๕. สัมผัสว่าท่านมีเบญจกถาของท่านอยู่ในสถานที่ใด ไม่ติดต่อกับบุคคลใดเลย กับอีกแห่งหนึ่งซึ่งท่านต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นที่รู้จักกันบ้างและไม่รู้จักกันบ้างอยู่ เป็นเนื่อง

นิตย เช่น ท่านจะยึดถือปฏิบัติตนอย่างไรในสถานที่แต่ละแห่ง จึงจะเป็นความราบรื่นแก่ท่าน และกับผู้อื่นของจึงจะไม่อาจเกิดเป็นความผิดขึ้นได้ (กรมวิทยาคำสั่งครุการแพทย์ ๒๕๒๘)

๖. สมมติว่าท่านเห็นควันไฟขึ้นยังหลังคาที่ใกล้เคียงกับบริเวณที่ทำการของกรมนี้ ท่านจะทำอย่างไรบ้าง ตอบเป็นข้อ ๆ (กรมวิทยาคำสั่งครุการแพทย์ ๒๕๒๘)

๗. สมมติว่าท่านพบคนในบริเวณกรมหรือหน้ากรมซึ่งเป็นคนแปลกหน้า และมีกิริยาไม่เป็นปรกติและไม่แน่ใจว่าเป็นคนเจ็บหรือเป็นผู้ร้าย ท่านจะทำอย่างไรกับคนผู้นั้นบ้างหรือไม่ (กรมวิทยาคำสั่งครุการแพทย์ ๒๕๒๘)

๘. ตามที่ท่านกล่าวว่ามีคามารคาเป็นพรหม และบูรพาจารย์ของบุตรหลานนี้ ท่านเข้าใจว่าอะไร อธิบาย (กรมประชาสัมพันธ์ ๒๕๒๘)

๙. หากมีผู้กล่าวว่า พระพุทธศาสนาเป็นเนื้อหาของวัฒนธรรมชาติไทย ท่านจะเห็นด้วยหรือไม่ (กรมชนารักษ์ ๒๕๒๘)

๑๐. ข้อความตอนหนึ่งในหมายกำหนดการพระราชพิธีทรงผนวชมีว่า ".....ทรงถวายเครื่องสักการะ และขอพรพรพา ต่อสมเด็จพระสังฆราช ซึ่งสมเด็จพระสังฆราชจะได้ทรงแสดงคุณพระรัตนตรัย และถวายโอวาทแล้วทรงส่งสมเด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จฯ เข้าในพระฉาก ทรงครองกาดำพัสตร์ตามเพศบรรพชิตชาวพนักงานประโคนชัย ตั้งศีลไตรปิฎก แล้วเสด็จพระราชดำเนินไปถวายเครื่องสักการะบูชาแด่สมเด็จพระชินญาณวงศ์สมเด็จพระสังฆราชเพื่อทรงรับสรณาคมนและเทศศีล แล้วทรงขอนิสสัยและขออุปสมบท.... ต่อมาสมเด็จพระสังฆราชพระอนุชา"

ให้ท่านอธิบายคำที่ได้ขีดเส้นประภาคไว้ให้มีความสำคัญ (กรมชนารักษ์ ๒๕๒๘)

๑๑. ถ้ามีผู้แทนหนึ่งต่อพันหกคน พระคณาธิการก็ได้ มาติดต่อกับท่านในเรื่องที่เกี่ยวกับหน้าทราสารของท่านกดี ในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับหน้าทราสารของท่านกดี ท่านจะพึงปฏิบัติอย่างไรจึงจะชอบด้วยระเบียบการ (กรมการศาสนา ๒๕๒๘)

- ๑๒. การแต่งกายต่อไปนี้ อย่างไรดีหรือไม่ดีกล่าวแต่ละข้อ
 - ก. แต่งเครื่องแบบปกติไปในงานอุปสมบทที่วัดดงแข
 - ข. แต่งชุดอาบนาไปอาบนาในสระที่เขาคินวนา
 - ค. แต่งเครื่องแบบตรวจการไปตภาพยณครที่ศาลาเฉลิมกรุง
 - ง. นุ่งกางเกงขาดน่องรวมเสื้อเชิ้ตและรองเท้ายางตงกันเขียงเรือรวมกับชกขบซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา

๑. นุ่งโสร่งตาหมากรุกเดินซื้อของที่จังหวัดมะริด (กรมโลหกิจ ๒๕๐๐)
๑๒. บุคคลจะต้องทรงไว้ซึ่งคุณธรรมข้อใดบ้างจึงจะอยู่ในฐานะเป็นเทวดา และพรหม (กรมทะเบียนการค้า ๒๕๐๐)
๑๓. สติ สัมปชัญญะ ปัญญา คืออะไร คำกล่าวที่ว่า "นาย ก. มีปัญญาเกินกว่าสติ" หมายความว่าอะไร เป็นผลดีหรือเสียอย่างไร จงอธิบาย (กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ๒๕๐๐)
๑๔. ถ้ามีผู้กล่าวว่า "การเสียดสเป็นคุณธรรมที่สูงกว่าพรหมวิหาร ๔" ท่านจะเห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด (กรมสถิติกรม ๒๕๐๐)
๑๕. ประชาธิปไตยกับมีความเสมอภาคมีความหมายอย่างเดียวกันหรือต่างกันอย่างไร ให้อธิบาย (กรมสถิติกรม ๒๕๐๐)
๑๖. คุณลักษณะสำคัญของนักการทูตมีอย่างไรบ้าง (กระทรวงการต่างประเทศ ๒๕๐๐)
๑๗. มีผู้กล่าวกันทั่วไปว่า หลังจากสงครามโลกครั้งที่สองยุติแล้ว ศีลธรรมของประชาชนเสื่อมโทรมลงมาก ท่านเข้าใจว่าอะไรและเห็นด้วยหรือไม่เพราะเหตุใด (กรมสหกรณ์ที่ดิน ๒๕๐๐)
๑๘. การทอดกฐินและการทอดผ้าป่าเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไรและทำกันเมื่อใด (กรมสหกรณ์ที่ดิน ๒๕๐๐)
๑๙. กิจกับธรรม เหมือนหรือต่างกันอย่างไร คือ ๕ มีว่าอะไรบ้าง นาย ก. ไปบ้านเพื่อน ๆ เขาหิวให้ส้ม แล้วนาย ก. เขาไม่ขัดไฟเบมขินได้กระเป๋ามาโดยไม่มีเจตนา จะผิดศีลข้อไหนหรือไม่ จงอธิบาย (กรมวิชาการ ๒๕๐๐)
๒๐. สัมมุติว่ามีใครคนหนึ่งพูดว่าคน โหนคนนข้าง ไม่มีวัฒนธรรมแต่เลยเช่นนี้หมายความว่าอย่างไร (สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตร ๒๕๐๐)
๒๑. บุคคลควรจะต้องอยู่ในหลักธรรมข้อใด จึงจะช่วยคุ้มครองให้ได้รับผลดีต่อไปนี้
 ก. ไม่ประพฤติผิดต่อกิจหรือต่อธรรมใด ๆ ทั้งสิ้น
 ข. ช่วยให้อสังคมนุญอยู่อย่างสงบสุข ไม่เกิดการจลาจลอดหม่าน (กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ๒๕๐๐)
- ผมเก่งวิชาวัฒนธรรมมาพอสมควรแล้ว คงจะทำให้หตาของคุณสว่างไสวขึ้นอีกบ้าง แต่ถ้าคุณจะมีข้อเคลือบแคลงสงสัยประการใดอีก จะคุยกับผมอีกก็ได้ไม่ขัดข้องเลยครับ ผมยังไม่ซาโยนาระคุณไปไหน

สวัสดิ์ครับ พบกันใหม่ในฉบับหน้า

ข้อสอบข้าราชการพลเรือน



เฉลยข้อสอบข้าราชการพลเรือนชั้นตรี วิชาเรียงความภาษาอังกฤษ

โดย..... รหัส ทศกศ. M.Ed.

"THE MINISTRY OF EDUCATION"

(ข้อสอบชั้นตรีสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๔๘๘)

Education for the people is important in any country of the world. The reason is simply that only the strong will survive; and to be strong in this modern world one needs education, and a very good education at that. The ministry of education is the administrative instrument to arrange for and supervise education in all fields and at all levels. In Thailand organized education at the national level was only relatively recently started in the reign of King Chulalongkorn who laid the foundation of the now vast organization of our modern Ministry of Education.

The national plan for education of B.E. 2494 contained four basic principles namely general knowledge, social study, physique and handicrafts which were to be taught to all students in the schools. It is the ministry's duty to carry out this plan through its many departments. It actually has responsibility for all types of educational establishments of all levels, from kindergartens to universities, technical institutes, teachers training colleges and the institute for physical training. Any change in educational policy of importance must be decided by the ministry.

One of the tasks of the ministry is enforcing compulsory school-attendance of children of the age range prescribed in the educational act. With the full enforcement, the ministry must be prepared for the eight years old that have been increasing each year at an average of 600,000. Those who have finished with the primary, secondary, and in fact all levels of every type of schools present the ministry with another big problem: they are all clamouring for places in the next higher educational establishments. The ministry has to try to set up a new and expand the existing schools to receive them. More teachers have to be found and trained. All these cost money, a lot of it. The national budget for the ministry is scarcely enough. Help from foreign sources, the U.N., and people of charity are being received. Proceeds from the sale of 'aid-for-education' stamps are coming in. But all these cannot and will not support the present necessary expenditures the ministry feels obliged immediately to make. Some of the schools, espe-

cially the vocational secondary and senior ones, are trading their products for profits to help with the allocations received from the ministry.

It therefore seems that the ministry is taking too much upon itself in ways of responsibility. For examples, the management of most schools should be entrusted to the local authorities with funds of their own provided by rates similar to the municipal rates and taxes; the universities and technical institutes should also be separated from the ministry and become self-managed, independent institutions; the employment of staffs ought to be the responsibility of each institution and out of the ministry's hand too. At present all these constitute a heavy burden on the ministry. It may, in the long run, become possible to lighten the ministry's such responsibilities. But we have to keep in mind that as things are in our country the ministry is the one that must start things and show the local governments how to run them.

Because the ministry owns and manages most of the educational establishments, a good proportion of teachers have the status and security of civil servants which is, on one hand, a very good thing. Teachers elsewhere have no guarantee of the raise, the several privileges, and at the end of the service the pension and gratuity in quite the same degree as the civil servants cum teachers in our country have. If, say in England, the teachers only had the status and pay of the civil officials they would be very well satisfied indeed. On the other hand our civil service does not offer much pay to its servants, teachers or other sorts of officials alike, with the exception, perhaps, of the Judicial and the diplomatic. Consequently for the teachers to be receiving the civil servant's pays it is not at all such a pretty picture despite the security, the pension and all that. Thus the ministry will do well to try to get better pays for its teachers or devise a new system of work in which the teachers can teach three days a week and spend the rest to earn more money somehow or other, or else disown the teachers altogether.

All in all the ministry has done not a bad job at all, quite admirable in fact considering all the difficulties it has to face, thanks to its devoting and competent officials of old and at present.

แปล

กระทรวงศึกษาธิการ

ในประเทศไทย ในโลกการศึกษาสำหรับประชาชนเป็นสิ่งสำคัญ เหตุผลอย่างง่าย ๆ ก็คือในโลกสมัยใหม่คนต้องมีการศึกษา และการศึกษาที่ดีมาก ๆ ด้วย กระทรวงศึกษาธิการ เป็นเครื่องมือของฝ่ายปกครองสำหรับจะจัดให้มี และช่วยดูแลการศึกษาทุกอย่างและทุกชั้น ในประเทศไทยการศึกษาที่ถูกจัดเป็นระเบียบทั่วไปในระดับของชาติเริ่มขึ้นในเร็ว ๆ นี้เองกว่าได้ใน

รัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ ซึ่งทรงวางรากฐานของกระทรวงศึกษาธิการซึ่งเป็น
สถานที่ใหญ่โตอยู่แถวเดียน

แผนการศึกษาชาติ พ.ศ. ๒๔๗๕ มีหลักอยู่สองอย่างคือ วิชาสามัญ และวิชา
พละสามัญ และการช่างฝีมือ ซึ่งจะถูกส่งมอบให้แก่โรงเรียนทั้งหลายในโรงเรียน เป็นหน้าที่ของ
กระทรวงที่จะจัดทำตามแผนนี้ โดยผ่านกรมกองมากมายของกระทรวง ตามความจริงกระทรวง
มีความรับผิดชอบสำหรับสถานศึกษาทุกชั้นทุกประเภท จากโรงเรียนอนุบาลไปจนถึงมหาวิทยาลัย
วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยการศึกษานอกโรงเรียน และวิทยาลัยพณิชยการพละศึกษาพละศึกษา นวัตกรรม
เปลี่ยนแปลงนโยบายการศึกษาที่สำคัญใด ๆ ก็ต้องให้กระทรวงทำ

งานอย่างหนึ่งของกระทรวงคือการจัดงบประมาณให้เด็กที่มีอายุในระหว่างที่บ่งไว้ในพระราชบัญญัติ
การศึกษาไปโรงเรียน เมื่อทำการนี้ได้อย่างเต็มที่กระทรวงต้องเตรียมตัวรับเด็กอายุแปดขวบ
ซึ่งคาดว่าจะมีจำนวนถึง ๖๐๐,๐๐๐ คนมาเต็มมือทุก ๆ ปี ผู้ที่รับผิดชอบ มัชฌิมและความจริง
แล้วของโรงเรียนทุกประเภททำให้เกิดปัญหาอันใหญ่อกปัญหาหนึ่งสำหรับกระทรวง พวก
นักดารงรอกหาที่ในสถานศึกษาชั้นสูงขึ้นไปนั้น กระทรวงต้องพยายามตั้งโรงเรียนขึ้นใหม่และขยาย
โรงเรียนที่มีอยู่ที่จะรับพวกนี้ ต้องหาครูใหม่และฝึกครูกันอีกมาก ตั้งแต่ด้านทำให้ต้องใช้เงิน และ
มากด้วย งบประมาณสำหรับกระทรวงนั้นไม่พอ การช่วยเหลือจากต่างประเทศ สหประชาชาติ
และคนใจบุญ กระทรวงก็ได้เงินที่ได้จากขายแร่ดีบุก ก.ศ.ศ. ก็กำลังเข้ามา แต่ตั้งแต่ด้านไม่
สามารถจะ และจะไม่พอสำหรับค่าจุนการใช้จ่ายที่จำเป็นต่าง ๆ ที่กระทรวงรู้สึกว่าจะต้องทำใน
ทันที

เหตุผลจึงดูเหมือนว่ากระทรวงกำลัง เขาความรับผิดชอบมาได้ตัวเดียวจนเกินไป เช่น
ตัวอย่าง การจัดการโรงเรียนส่วนมากก็ควรจะถูกมอบให้กับเจ้าหน้าที่ของถิ่นซึ่งมีเงินของตัวเอง
เองซึ่งได้มาจากภาษีก่อสร้าง ๆ กันกับภาษีและอากรของเทศมณฑล มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยเทคนิค
ก็ควรจะถูกแยกออกไปเสียจากกระทรวง และให้เป็นสถานที่มีอิสระ และจัดการกันเอง การจ้างเจ้า
หน้าที่ต่าง ๆ ก็ควรจะเป็นความรับผิดชอบของแต่ละสถาบัน และออกจากมือของกระทรวงไปโดย
เวลานี้ตั้งแต่ด้านก่อให้เกิดการระงับอย่างหนักสำหรับกระทรวง แต่ในที่สุดก็อาจจะเบี่ยงได้ที่จะบรรเทา

๑ ในการเรื่องความจริงๆ ควรเติมชื่อกรมต่าง ๆ ลงไปตรงนี้ด้วย และการแสดงหน้าที่โดยย่อของกรมนั้น ๆ ด้วย
๒ ควรบอกหน้าที่อื่น ๆ ของกระทรวงศึกษาธิการ ที่นอกเหนือจากการศึกษาลงไปตรงนี้ด้วย เช่น การศาสนา
การวัฒนธรรม (ดูใน พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม)

ความรับผิดชอบเช่นนั้น ๆ ของกระทรวงเสียได้ แต่เราจะต้องจำไว้ว่า อย่างที่เป็นกันอยู่ในประเทศเรา กระทรวงก็เป็นผู้ที่จะต้องเริ่มทำอะไรทำอะไร และนำทางให้ผู้บริหารท้องถิ่นที่รับคำสั่งจะดำเนินงานต่อไป

เพราะว่ากระทรวงเป็นเจ้าของและจัดการสถานศึกษาส่วนมาก ส่วนใหญ่ของครูจึงมีฐานะและความมั่นคงของข้าราชการ ซึ่งว่ากันอย่างไรก็เป็นของดีมาก ครูที่อื่นที่ไหนไม่มีเครื่องประกันว่าจะได้เงินขึ้น สิทธิพิเศษหลายต่อหลายอย่าง และเมื่อหมดอายุงานการก็ได้บำนาญและบำนาญเหมือนนักที่ข้าราชการครูในประเทศไทยเราทีเดียว สัมมติเขาอังกฤษ ถ้าหากว่าครูได้ฐานะและเงินเดือนของข้าราชการเท่านั้น เขาจะพอใจจริง ๆ แต่ถ้าจะไปออกที่หนึ่งราชการของเราไม่ให้เงินแก่ข้าราชการมากมาย ไม่ว่าครูหรือข้าราชการประเภทไหน ๆ นอกจากข้าราชการตุลาและทนาย เหตุการณ์ที่ครูจะมานั่งเงินเดือนแบบข้าราชการก็ไม่เห็นเป็นรูปสัจธรรมอย่างว่าเลยทีเดียว ถึงจะได้ความมั่นคง บำนาญและอะไรต่ออะไรอื่นนั้น ฉะนั้นกระทรวง ถ้าจะพยายามให้ครูของกระทรวงได้เงินมากขึ้น หรือคิดทำระบบใหม่ซึ่งจะให้ครูสอน เช่น สามวันต่อสัปดาห์ และได้เวลาที่เหลือไปหาเงินเองโดยทางใดทางหนึ่ง หรือมีฉันทนปล่อยครูไปเสียเลยได้ ก็จะมีผลดีเป็นอย่างมาก

เมื่อมาคิดทบทวนถกกันแล้ว กระทรวงทำงานไปแล้วไม่เลวเลย ความจริงน่าชมเชยเสียด้วยซ้ำ เมื่อนักกตขอยากลำบากทั้งหลายที่ต้องเผชิญ เป็นที่น่าขอบคุณเจ้าหน้าที่ทั้งในปัจจุบันและอดีตซึ่งตั้งใจแรงทั้งใจโดยไม่เห็นแก่เห็นใจเห็น้อย และที่มมีความสามารถทำงานทั้งหลายของกระทรวง

ไม่ได้รับหนังสือไปรษณีย์
สมาชิกผู้ใดไม่ได้รับวารสารข้าราชการฉบับใด
โปรดรีบแจ้ง
เพื่อจะได้จัดส่งให้ใหม่

เฉลยสองชั่วโมงและควมรู้อบตัว

ชิงรางวัลประจำฉบับก่อน



๑. ภาพวาดเกี่ยวกับภูมิประเทศกำลังตอนร้อนใจ ตอนที่ว่า "เพชรอย่างดีมีค่าราคาแพง ส่งให้ถึง
 จิวูค่าราคาหรือ" หมายความว่า ของดีมีค่ามัน จะมีคุณค่าก็ต่อเมื่ออยู่กับคนที่รู้จักใช้ ถ้า
 ไปอยู่กับคนที่ไม่รู้จักใช้ ก็หาค่าอะไรไม่ได้ ตัวอย่างเช่น หนังสือวารสารข้าราชการนิยม
 ประโยชน์ มีคุณค่าอย่างยิ่งสำหรับข้าราชการ แต่ถ้าเขาไปให้ข้าราชการผู้ไม่สนใจอ่าน ก็
 ไม่ต่างอะไรกับส่งเพชรให้ถึง

๒. จังหวัดและอำเภอที่มีคำว่า "นคร" อยู่ในชื่อด้วย คือ จังหวัดนครนายก อำเภอเมืองนครนายก
 จังหวัดนครปฐม อำเภอเมืองนครปฐม, อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครพนม อำเภอเมือง
 นครพนม จังหวัดนครราชสีมา อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครศรีธรรมราช อำเภอ
 เมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครสวรรค์ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดพระนคร
 อำเภอพระนคร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อำเภอนครหลวง จังหวัดลพบุรี อำเภอ
 เมืองลพบุรี กับอำเภอพัฒนานคร (ในจังหวัดปราจีนบุรี) และอำเภอนครไทย (ใน
 จังหวัดพิษณุโลก)

๓. ข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งเพียงตำแหน่งเดียว แต่เป็นข้าราชการพลเรือนหลาย
 ประเภทในขณะเดียวกัน มี คือ ข้าราชการครู ซึ่งในขณะเดียวกันก็เป็นข้าราชการพลเรือน
 ตำรวจ หรือข้าราชการพลเรือนวิสามัญแล้วแต่กรณีไปด้วย

๔. สับเปลี่ยนนางเลขใหม่แล้ว ผลบวกทุกแถวเท่ากันหมด เป็นดังนี้

๘	๓	๖
๓	๕	๗
๔	๘	๒

๕. เพราะคนหนึ่งเดินไปข้างหน้า อีกคนหนึ่งเดินถอยหลัง

ผลการตัดสิน มีผู้ส่งคำตอบถึงภายในกำหนด ๓๐๓ ราย ตอบถูกหมด ๔ ราย คือ คุณ
 จันทนแดง สำนึกชัย ทททการสหกรณ์อำเภอคำชะอี จังหวัดนครพนม, คุณสัมพันธ์ ศรีวรชาน
 ทททการสหกรณ์ จ. นครพนม, คุณรังสิต นิลสำรา ทททการสหกรณ์ จ. นครพนม, และ
 คุณวรศักดิ์ จินดาพงษ์ ทททการสหกรณ์ จ. นครพนม จะได้รับหนังสือ "ฉันทออบได้ให้ได้"
 คนละเล่ม



๑. ช่างบนเนินภาพจากสภาวะที่บทหนึ่ง สภาวะที่บทหนึ่งว่าอย่างไร หมายความว่าอย่างไร ?
๒. นาย ก. ถูกเกณฑ์ไปเป็นทหาร ๒ ปี ออกจากทหารแล้วมาเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญอีก ๓ ปี นาย ก. จะมีสิทธิสมัครสอบแข่งขันเข้ารับราชการพลเรือนชั้นตรีหรือไม่
๓. ดัชนีที่ออกใช้แล้วเพียงเล็กน้อยมีหรือไม่ อย่างไร ?
๔. ชายสองคนกำลังซ่อมหลังคามาน เมื่อซ่อมหลังคาหัก ทั้งสองคนหันลงมานอนอยู่บนกองขี้เถ้า ทั้งสองคนมองหน้ากันแต่ไม่ได้พูดอะไรกันเลย ตกจากกองขี้เถ้าแล้วต่างคนก็ขึ้นทำงานต่อไป แต่ปรากฏว่าคนทำหน้าที่เพื่อนเขาขึ้นทำงานโดยไม่ได้ตั้งใจ ส่วนคนทำหน้าที่ไม่ใคร่เพื่อนเขา กลับลงหน้าเสียก่อนขึ้นทำงาน เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น
๕. ชายคนหนึ่งมาพักที่โรงแรมแห่งหนึ่ง แล้วฝากเช็คตั้งจ่ายเงิน ๓๐๐๐ บาทไว้กับเจ้าของโรงแรม บอกว่าช่วยเก็บรักษาไว้ให้ด้วย จนกว่าจะเรียกคืน

เจ้าของโรงแรมได้นำเช็คคนนั้นไปชำระหนี้ ๓๐๐๐ บาทแก่นาย ก. เจ้าหนี้ นาย ก. ได้นำเช็คคนนั้นไปชำระหนี้ ๓๐๐๐ บาทแก่นาย ข. อีกคนหนึ่ง นาย ข. ได้รับเช็คแล้วก็เอามาชำระหนี้ ๓๐๐๐ บาทแก่เจ้าของโรงแรม เป็นอันว่าเจ้าของโรงแรมได้รับเช็คฉบับเต็มคืนมา และเมื่อชายผู้มาพักโรงแรมมาขอเช็คคืน เจ้าของโรงแรมก็คืนให้ไป ชายผู้นั้นได้อีกเช็คใบหนึ่งเพียงทันที บอกว่าเป็นเช็คปลอม

ใครคือผู้สูญเสียเงินไปเปล่า ๆ ในกรณีนี้บ้าง

กตกา

ให้ส่งคำตอบไปถึงผู้จัดการวารสารข้าราชการภายในวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๐๐ สมาชิกวารสารข้าราชการผู้ตอบถูกหมดจะได้รับรางวัลหนังสือ "วิธีสอบไล่ให้ได้" คนละเล่ม (ผู้ส่งคำตอบโปรดเขียนชื่อและสถานที่ชัด ๆ และควรรวมซองที่สมาชิกชื่อ เลขที่สมาชิกปรากฏอยู่ที่หน้าของส่งวารสารข้าราชการทุกฉบับ)